

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/11, marraskuu-joulukuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

VALTA KUULUU KANSALLE - EI PANKEILLE

Wall Streetiltä ympäri maailmaa levinneissä protesteissa on vaadittu pankkien ja finanssipiirien vallan rajoittamista. Nykyisessä velkakriisissä suurkapitalistit sysäävät vastuuta keinottelutappioistaan tavallisten ihmisten niskaan. Kiitokseksi tästä leikataan työläisten palkkoja, eläkkeitä ja julkisia palveluita. Etenkin kreikkalaisia on syyllistetty kohtuuttomasti pankkipelureiden aiheuttamasta kaoksesta.

Sivut 3 ja 7-9

Sivut 2-3

- Euroopan velkakriisi kärjistyy
- Postin (Itellan) nousu ja tuho
- Suomen valuuttafarssi
- Valta kuuluu kansalle, ei pankeille
- Susien joukossa

Sivut 4-5

- Sijoitettiin duunarille raami kaulaan?
- Helsinki investoi palvelujen kustannuksella
- Työsuojeluvaalit marras.joulukuussa

Sivut 6-7

- Tampere karsii kouluja tilastokikkailun avulla
- Oikeistopolitiikka jyrää pientuloisia
- Vanhusten arki ja vanhuspalvelulaki
- Kreikkalaisten syyllistäminen on väärin-syyllistää Goldm...

Sivut 8-9

- Wall Street siirtyi narinkatorille
- Toveri, älä äänestä Natottajia
- Työllä tavaraa vai rahalla rahaa
- Helsinki mukaan ydinvoimabisknessen

Sivut 10-11

- Suomenlahti todistaa Suomen ja natsi-Saksan yhteistyöstä
- Luovutettiin viime sodan aikana Suomesta gestapolle ...
- Narva Idän ja Lännen välissä

Sivut 12-13

- 70 vuotta sitten fasistit valmistautuivat hyökkäämään Mosk...
- Imperialismi ja uusi maailmanjärjestys

Sivut 14-15

- Antikommunistinen sokeus eli miksi valheet uppoavat totuut..
- Luonto ja ympäristö Pohjois-Koreassa
- Isänmaa
- Suomalainen jippo

Sivut 16-17

- Palestiinan arabivaltio on jo juridisesti olemassa
- EU-jäsenyys pysyy laittomana, vaikka se kirjataan perustusl...
- Putin palaa, mutta pitkäksikö aikaa
- CIA vetää nenästä eurooppalaista vasemmistoa
- Parlamenttivaalien tuloksella sementoitui Latvian apartheid

Sivut 18-20

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Suomen Työväenpuolue kunnallisvaaleissa 2011

Sijoitettiin duunarille jälleen raami kaulaan?

Metalli, PRO ja YTN hakivat kaksivuotiskaudelle 6 % korotuksia, mutta keskusjärjestöt neuvottelivat 4% raamisopimuksen. Neljän päivän lakko toi tähän vain ns. "perälaudan", jonka jälkeen Metallin valtuusto hyväksyi tämän 0-sopimuksen. Työpaikoilla odotettiin enemmän. Joukkoesiintymisiä Metallin ja SAK:n taholta ei ole nähty 20 vuoteen. Kuva valtionalan tapahtumasta 2 vuoden takaa. Katso asiaa työmarkkinoilta.

Sivut 2, 4 ja 5

70 vuotta Suomenlahden sotarikoksista

70 vuotta sitten Saksa hyökkäsi Neuvostoliittoon ja alkoi sota, joka aiheutti 50 miljoonaa uhria. Käsittelemme näitä tapahtumia, koska nyt ne halutaan kääntää pääläelle. Kerromme myös sotarikoksesta, jossa tuhannet siviilit tuhoutuivat Saksan ja Suomen merimiinoihin. Se osoittaa, miten keskeiset sotilaamme ja valtiomiehemme valmistelivat Barbarosaa ja ansaitsivat siksi tulla tuomituiksi sotarikollisina.

Katso sivut 10-13

Kaikkien maiden proletaarit-liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki: marraskuu-joulukuu 2011

Euroopan velkakriisi kärjistyy

EU:n integraation syventäminen eli pakkotahti liittovaltioon on pää-
osin aiheuttanut finanssikriisin. Taloustieteen nobelisti Paul Krugman
sanoo: ”Totuus on, että taloudenpidon kurittomuus ei ole Euroopan,
eikä edes Kreikan ongelmien ydin... Eurosotkun todellinen syy on po-
liittisen eliitin into ottaa käyttöön yhteisvaluutta ennenkuin Eurooppa
oli valmis moiseen kokeiluun.”

Saksa ja Ranska pääsyylliset euromaiden velkakrii-
siin

Suurimmat syylliset velkakriisiin ovat Saksan ja Ranskan hallitukset, jot-
ka eivät noudattaneet Emun säännöksiä. Nämä maat julistivat poliitti-
sella päätöksellä valtionlainat riskittömiksi ja kehottivat pankkejaan an-
tamaan muille maille velkaa rajattomasti ennen kaikkea Saksan tuotan-
non nostamiseksi taantumasta. Jos velkaa tuputetaan tolkuttomasti, ai-
na löytyy ottajia. muut maat alkoivat noudattaa isojen esimerkkiä.Ete-
läisen Euroopan muutaman valtion velat kasvoivat suuriksi ja euromaat
alkoivat lähetellä tukipaketteja Kreikkaan, Irlantiin ja Portugaliin.

Finassikriisellä on sattunut maailmassa ennenkin.

Jos on miele-
töntä sijoitustoimintaa harrastava pankki, eläkesäätiö tai muu instituu-
tio, joka istuu ison rahamäärän päällä, niin sitten on toisia, jotka ovat
houkuteltavissa ottamaan suuria velkoja. Sitten käy niin, että lainansaa-
ja tuleeikin maksukyvyttömäksi tai -haluttomaksi, niin pulmatilanne on
valmis. Ennen sanottiin pankissa ”Jos ei ole tolkkua pyytäjällä, niin sitä
pitää olla antajalla.”

”Eurooppa pyörittää jättimäistä pyramidihuijausta”

Argentiinan keskuspankin entinen johtaja Mario Blejer kirjoitti touko-
kuussa Financial Times -lehdessä: ”Unohtakaa aikaisemmat pyramidi-
huijaukset. Eurooppa pyörittää nyt niistä kaikista suurinta. Euron krii-
sissä on kyse jättimäisestä veivauksesta, jossa velat siirtyvät yksityisel-
tä sektorilta veronmaksajille” Lainapaketit rikkovat euron perustamisen
yhteydessä sementoitua sääntöä, jonka mukaan tällaisia pelastuspaket-
teja ei tehdä. Kriisimaille myönnetyt lainat perustuvat kuvitelmaan, että
ongelmat ovat vain väliaikaisia likviditeettiongelmia ja lainoilla maiden
maksutase saadaan kuntoon.

Pyramidihuijaukselle on tyypillistä, että uhrille luvataan satumai-
sen onnen osuvan kohdalle tai vaihtoehtoisesti hirvittävän onnettomuu-
den uhkaavan huijauksesta kieltäytyvää. Suomessa on käytetty molem-
pia tapoja. Ensiksi kerrotiin, että maamme saa hulpeat korkovoitot, kun
se saa halpaa ulkomaista lainaa ja antaessaan saman summan Kreikalle,
Irlannille tai Portugalille, se saa huomattavasti korkeampaa korkoa sijo-
tuksesta. Kun tätä tarinaa ei enää uskottu, kerrottiin, että seuraa lama ja
suurtyöttömyys, jos rahaa ei välitetä kriisimaille.

Miten tästä eteenpäin

Tasan 10 vuotta sitten Argentiina oli samassa tilanteessa, kun Kreikka
nyt. Ohjeet olivat samansuuntaiset: pitääkää valuutan kurssi kiinnitetty-
nä US dollariin, leikatkaa, yksityistäkää! IMF tuki kiinteätä valuuttakurs-
sia kymmenien mrd dollarien lainoilla. Maailmanpankki vaati Argenti-
naa yksityistämään koko sosiaalisektorin tilanteessa, jossa se johti suun-
nattomiin tappioihin. Sosiaalisektorin yksityistämisen luoma alijäämä
rasitti budjettia vakavasti.

Leikkaukset syvensivät lamaa.

Argentiina säästi, avasi markkinan-
sa ja yksityisti enemmän kuin yksikään naapureistaan - ja romahti. Arg-
entiinan hallitus vapautti peson dollarista ja pysäytti velanmaksun jou-
lukuussa 2001, kun romahdus oli väistämätön. Nykyään Argentiina ei
tarvitse valuuttarahastoa: toisin kuin useimmat IMF:ltä apua pyytävät
valtiot, Argentiinan kauppatase on parhaillaan ylijäämäinen. Sen pank-
kijärjestelmä toimii nyt pesoilla.

Kieltäytyminen apupakeiteista Argentiinan tavoin ja ero eurosta
on Kreikan pelastus vaikeasta velkakriisistä. Eurosta irtaantuminen on
kipeä mutta välttämätön toimi. jotta Kreikan talous saadaan jaloilleen.

Toimituksen pääkirjoitus: Juhani Tanski

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on
15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Postin (Itellan) nousu ja tuho

Suomen postikonttoriverkon al-
kutahtdit soitettiin 1809 Hami-
nassa, Suomen sodan päätteek-
si solmitun rauhan jälkeen. Tuol-
loin Venäjä sai Ruotsilta 33 pos-
tikonttoria, jotka olivat jääneet
Suomen puolelle. Aluksi postin
kehittyminen tapahtui hitaasti
ja pysyi aika tarkkaan samoissa
lukemissa seuraavat 50 vuotta.

Kasvun aikaa

1800-luvun loppupuolella postitoi-
mipaikkoja syntyi kuin sieninä sateel-
la siten, että vuosisadan vaihteessa
hätyyteltiin 1000 rajaa. Vauhti kiih-
tyi 1900 luvulla ja 1945 postitoi-
mipaikkoja oli jo 3400 ja vuoteen 1970
peräti 4700.

Alamäki alkoi

Kustannusten karsimiseksi aloi-
tettiin konttorimäärän alasajo ja
raskaalla kädellä. Reilussa 70 vuo-
dessa rakennettu postitoimipaik-
kojen määrä ajettiin vajaassa 20
vuodessa 1800-luvun lopun tasolle.
90 luvun puolivälissä aloitettiin kus-
tannusten säästämiseksi postikont-
torien ulkoistaminen. Tällä toimin-
nalla on tähän päivään mennessä
onnistuttu karsimaan konttorien
määräksi 135. Jäljellä olevia 45:ttä
uhkaa lakkauttaminen. Eikä aikaa-
kaan, kun konttorien määrä on al-
kulukemissa.

Mitä tästä on seurannut

Vuosia jatkunut Y-kierre syö hen-
kilökunnan voimavaroja. Epävar-
muus nakertaa ja mitään uutta ei
uskalla suunnitella, koska huomen-
na voi olla työtön.Tämän syksyn ai-
kana Itellassa on ollut käynnissä
kahdet YT-neuvottelut, joissa hen-
kilöstön vähennystarve on lähes
900 henkilötyövuotta. Postin pal-
veluista on tulossa harvojen herku-
a. Haja-asutus ja maaseudulla
asuvat tulevat jäämään ilman näi-
tä palveluita. Postitoimen työllistä-
vä vaikutus on menneen talven lu-
mia. Postitoimipaikkojen vähennys
on syönyt yli 4000 työpaikkaa ja sa-
toja työsuhteita on osa-aikaistettu.
Tilanne tulee pahenemaan entises-
tään.Voikin sanoa rahan menneen

järjen edelle.

6.10.2011 Henkilöstö jär- kyttyi irtisanomisuutisista

Tämä korutonta on kertomaa. Elo-
kuussa aloitettujen YT-neuvottelu-
jen tulos julkistettiin. Itella irtisa-
noo ja osa-aikaistaa työntekijöitä.
Samalla ulkoistetaan ja yhdistetään
35 toimipaikkaa. Henkilöstön vä-
hennysmäärä itellassa on 155 hen-
kilötyövuotta. Yhtiö kuitenkin ker-
too omassa tiedotteessaan, ettei irt-
isanottavia olisikaan kuin 64. Tätä
tilannetta selittää itellan tekemät
yrityskaupat omasta henkilöstös-
tä löytyneelle uudelle yrittäjälle, jo-
ka ottaa lopettamisuhan alla olleen
asiakkuusmarkkinointiyksikön teh-
tävät hoitaakseen. Tämän liiketoi-
mintayksikön liikevaihto on noin
20 miljoonaa euroa. Yritykseen tu-
lee siirtymään ns. vanhoina työnte-
kijöinä 56 henkilöä ja TP-Avuksenne
OY:öön 13 henkilöä. Toisin sanoen
Itella tulee käyttämään tähän liike-
toimintaosaan alihankintaa.

**Jos ja kun vanhat merkit pitä-
vät paikkansa, tällä tavalla Itella
pesee kädet osista irtisanomisista.**
Samalla yritys parantaa keino-
koisesti omaa kuvaansa. Yrityksien
kuvioita seuranneena oletan Itellan
tulevan jossain vaiheessa kilpailut-
tamaan tämän liiketoiminnan. Tu-
lee olemaan mielenkiintoista seu-
rata, mihin tämä kaikki tulee lopul-
ta päätymään. Irtisanomisien vaike-
utena on lisäksi nähtävä työntekijöi-
den ikärakenne, koska huomattava
osa työntekijöistä on yli 50 vuotiai-
ta. Käsitykseni mukaan osa ns. to-
dellisista irtisanottavista on Lap-
peenrannan postikeskuksen 26 va-
kituisen työntekijän irtisanominen.
Tämä johtuu lajittelun siirtämisestä
konekeskuspaikkakunnille.

Jakelupuolella pelkoa yt neuvotteluista

Vaikka jakelussa oleva henkilöstö
ei olekaan joutunut YT-neuvottelu-
jen piiriin näillä kierroksilla, niin pel-
ko niiden leviämisestä tähän osaan
liiketoimintaa on monen mielestä
suuri, toteaa alueellinen pääluoitta-

musmies Asmo Juvanoja. Tällä Het-
kellä Asmo Juvanoja pitää kuiten-
kin pahimpana uhkana työaikojen
riistäytymistä käsistä. Tähän tilan-
teeseen on ajaututtu monilla kas-
vualueilla eli alueilla, joiden raken-
nus- ja samalla asukaskanta kasvaa.
Tämä on aiheuttanut ongelmia esi-
miesten ja jakelun henkilökunnan
kanssa, koska jakelijat eivät ole py-
syneetkään Itellan palveluvelvoite-
teissa luvatuissa aikatauluissa. Pal-
veluvelvoitteissa yksityispostin oli-
si oltava laatikossa klo 16 mennessä
ja yrityksiin klo 12 mennessä. Toisin
sanoen posti ei ole ollut oikeaan ai-
kaan perillä ja pahimmassa tapauk-
sessa on voitu jakaa loppuun vasta
seuraavana päivänä. Asmo Juvano-
ja onkin joutunut vääntämään kät-
tä esimiesten kanssa ylityökorvaus-
ten maksamisesta täysimääräisinä.

1 onkin 2

Tiedustelin Asmo Juvanojan mie-
lipidettä 100 miljoonan säästötä-
voitteesta. Asmo pitää sitä liioitel-
tuna sekä räikeästi ylimitoitettuna
ja olettaa sillä peiteltävän jotain
pieleen mennyttä investointia tai
jossain liiketoiminnassa tehtyä vir-
hettä. Yhden selkeän virheen As-
mo Juvanoja tietää kyllä tapahtu-
neen. Iso osa postista, joka ennen
kulki ykköspostina, kulkeekin tänä
päivänä kakkospostina. Tässä hävi-
ää euro poikineen Itellan kassasta ja
jollain sekin tappio on korvattava.
Helpoiten sen korvaa, kun sen repii
duunarin selkänahasta.

Vuotta on vielä jäljellä

Nyt sitten jännityksellä odotetaan,
onko tämän vuoden Itellarum-
ba täysi, kun vielä käynnissä ole-
vat YT neuvottelut loka – marras-
kuun vaihteessa loppuvat. Yksi asia
on varma! Moni perhe tulee jälleen
saamaan sellaisen joululahjan, jo-
ta ei hevillä unohta. Itellan ilmoit-
tama tavoite 100 miljoonan sääs-
töistä seuraavan 3 vuoden kulues-
sa ei tule pysäyttämään YT-pyörää
tähän.

Reijo Rytkönen

Suomen vakuusfarssi

**Euromaiden puheenjohtaja Je-
an-Claude Juncker sanoi euro-
maiden tiedotustilaisuudessa,
jossa päätettiin uudesta jättitu-
kipaketista velkakriisimaille, et-
tä vakuuksia saa vain asianmu-
kaista korvausta vastaan. Eu-
romaiden vakuusrahaston joh-
tajan Klaus Reglingin mukaan
Suomi joutuu maksamaan hin-
nan haluamistaan vakuuksista.
Suomi joutuu maksamaan osuu-
tensa vuonna 2013 toimintansa
aloittavassa pysyvässä vakaus-
mekanismissa yhdessä erässä
viiden maksuerän sijaan. Suo-
mi joutuu myös luopumaan ai-
nakin osasta niistä voitoista, joi-
ta se voisi ERVV:n kautta saada.
Suomi saa vakuudet itselleen vas-
ta 15-30 vuoden päästä, jos Kreik-
ka ajautuu maksukyvyttömäksi.
Vakuudet voi saada korkeintaan
20 prosentille Suomen antamista
lainatakauksista.**

**Sopimuksen kohta 3 herättää
kysymyksen:** Jos Suomi maksaa it-
selleen korkeintaan 20 % vakuudet,
täyttääkö 1 % vakuus tämän eh-
don? Reglingin mukaan ”on epäto-
dennäköistä, että mikään muu maa
kuin Suomi haluaa ottaa käyttöön
vakuusjärjestelmää”.

**Suomen veronmaksajat mak-
savat sopimuksesta kalliimmin
kuin muut maat,** jotka eivät vaa-
di ”vakuuksia”. On todennäköistä,
että velkojamaat saavat takaisin 20
% 15-30 vuoden aikana, joten sopi-
muksen korkeintaan 20 % on kal-
liisti maksettu tyhjä etuus. Kristillis-
demokraatiien ja vasemmistoliiton
vaaliohjelmassa tukipaketit torju-
taan. SDP ilmoitti hyväksyvänsä tu-
et vain täysiä vakuuksia vastaan.
Demarien vaatimus kirjattiin hal-
litusohjelmaan. Hallituksen ohjel-
massa edellytetään täysiä vakuuk-
sia velan ottajilta. Tämä vaatimus
on mahdoton näissä velkajärjeste-
lyjen oloissa.

**Kolmen petturipuolueen
edustajat perustelivat Suomen
Kreikka-vakuuksien erinomai-
suutta** Etlan toimitusjohtaja Sixten
Korkmanin puheella EK:n tilaisuus-
dessa. Tosiasiassa Korkman irvaili
”vakuuksia”: ”Ilman muuta voi on-
nitella hallitusta, sosialidemokraat-
tista puoluetta, sen puheenjohta-
jaa, valtiovarainministeriä. Mutta ei
Suomen kansaa, koska se ei ole Suo-
men etujen mukainen”. ”Vakuuk-
sien vaatiminen osoitti, että em-
me ymmärrä,, mistä on kysymys.”
”Meillä on paljon laajempia ja olen-

naismempia etuja. Ja toiseksi se mak-
saa meille. Poliittista pääomaa na-
kerretaan eikä se ole järkevää.” Hän
suosittelikin, että vastedes tuollai-
sesta vaatimuksesta luovuttaisiin.
Korkman toki suositteli Kreikan
velkasaneerausta pikimmiten. Ky-
se oli lupausten petttämisestä, hal-
litusohjelman rikkomisesta, suu-
ren valtuuskunnan mandaatin ylit-
tämisestä, petoksesta, huijauksesta
ja valehtelusta. Joitain ihmisiä voi
huijata kaiken aikaa, kaikkia ihm-
isiä jonkin aikaa, mutta kaikkia ih-
misiä ei voi huijata kaiken aikaa.
Siksi on luultavaa, että takinkään-
täjät maksavat kalliin hinnan vaal-
ilupauksen myynnistä liiturai tapu-
kua vastaan.

**Kolme puoluetta pettivät lu-
pauksensa jo toukokuun Portu-
galin paketin käsittelyyn** ja nii-
den ministerit pettivät törkeästi lu-
pauksensa ja vaaliohjelman kirjauk-
sen hyväksymällä ns. vakuussopi-
muksen ilman vakuuksia.Vasem-
mistoliiton kaksi kansanedustajaa
Markus Mustajärvi ja Jyrki Yrttiaho
sekä kristillisdemokraattien en-
tinen kansanedustaja Toimi Kan-
kaanniemi osoittivat olevansa sa-
nansa mittaisia.

Juhani Tanski

VALTA KUULUU KANSALLE – EI PANKKEILLE

Occupy Wall Street (”Vallataan Wall Street”) -liike on seurausta työväen- ja keskiluokan elämän jatkuvan kurjistamisen ja finanssimaailman ennätysmäisten voittojen välisestä syvenevästä risti-riidasta Yhdysvalloissa. Samaan aikaan kun pankkien pelastamiseen on käytetty miljardeja dollareita, tavallisten ihmisten elämästä on tullut entistä turvatomampaa. Työssäkäyntikään ei välttämättä takaa toimeentuloa, vaan moni joutuu tekemään kah- ta työtä tai turvautumaan soppa- joihin.

Arvostettu amerikkalainen pro- fessori Noam Chomsky totesi Russia Today-kanavan haastattelussa, et- tä kuilu rikkaiden ja köyhien välillä Yhdysvalloissa muistuttaa jo Saha- ran eteläpuoleisen Afrikan ja mui- den kolmannen maailman maiden tilannetta. Todellinen työttömyys on 1930-luvun suuren laman tasol- la; vieri vieressä voi havaita toisaal- ta satumaista rikkautta ja toisaalta rapistuvaa infrastruktuuria, lahoa- via kouluja, jne.

Chomsky kertoi, että hiljat-aisen mielipidetiedustelun mu-kaan kaksi kolmasosaa yhdysval- talaisista on sitä mieltä, että maan nykyinen kongressi pitäisi erottaa kokonaisuudessaan. Tämä heijas- telee Chomskyn mukaan sitä, et- tä kansalaisten luottamus demo- kraattisiin instituutioihin on vaka- vasti heikentynyt. Ihmiset tiedos- tavat, että demokratia ei toimi. - Ihmiset näkevät, että finanssisek- tori määrää tahdin maan politiikas- sa. Esimerkiksi nykyinen president- ti Barack Obama nousi presidenti- si ennen muuta siksi, että finanssi- maailma piti häntä John McCainia parempana vaihtoehtona. Obama sai avokätistä tukea pankeilta ja nä- mä odottivat tietysti vastapalveluk-

Kuva: Heikki Männikkö

sia - ja niitä ne ovat myös saaneet, totesi Chomsky.

Hänen mukaansa on jo kor-kea aika, että tätä menoa vastaan on ryhdytty protestoimaan. Chomsky pitää Wall Streetin valtaajia roh- keina ja kunniallisina ihmisinä. Hän kuten monet muut amerikkalaisin- tellektuellit ovat julkisesti ilmaise- set tukensa Wall Street-aktivisteil- le.

Poliisitkin Wall Streetin valtaa vastaan

Tunnettu yhdysvaltalainen eloku- vaohjaaja ja aktivisti Michael Moo- re pohdiskeli MoxNews-kanavan haastattelussa sitä, miten yhdys- valtalaismedia suhtautuu erilai- siin mielenosoituksiin ja protestei- hin. Mediassahan ei pitkään aikaan kerrottu Wall Streetin valtauksesta yhtään mitään. Moore hämmäste- li, kuinka äärikonservatiivinen Tee- kutsuliike pääsee aina pääotsikoi- hin, vaikka paikalla olisi vain pari- kymmentä mielenosoittajaa. Toi- saalta Valkoisen talon edustalla pi- dätettiin hiljattain tuhat (!) mieltään osoittanutta ympäristöaktivistia il-

man, että se herätti mitään kiinnos- tusta tiedotusvälineissä.

Moore kertoi hauskan ja ku-vaavan tapauksen hänen ja poliis- ien kohtaamisesta taannoin Wall Streetillä ennen nykyistä valtaus- ta. Hän oli kuvaamassa uutta elo- kuvaa, ja erästä osiota kuvattiin täl- lä finanssimaailman keskuskadul- la. Moore kertoi jännittäneensä, kun poliisit alkoivat lähestyä hän- tä. Moore selitti heille, että tässä vain kuvataan elokuvaa, komediaa, ei mitään vakavaa. Eräs poliiseista oli Mooren yllätykseksi todennut: ”Mike, ei hätää. Nuo tuolla (osoitta- en Wall Streetin rakennuksiin) ovat hävittäneet meidän poliisien eläke- rahastojen varoja todella paljon. Jo- ten kuvaa vain niin kauan kuin ha- luat”.

Moore kannusti ihmisiä pai-killiseen toimintaan. Suurimmilla pankeilla on konttorit joka kaupun- gissa. Kuka hyvänsä voi organisoi- da näiden edessä mielenilmauksia, ottaa mukaan tarvittavaa materiaa- lia ja keksiä hyviä iskulauseita. Moo- ren ohjeen mukaista toimintaa jär- jestettiin äskettäin Helsingissä, kun

Nordean Aleksanterinkadun kont- torin edessä pidettiin pankkien uh- rien muistotilaisuus. Tilaisuudesta on tarkoitus tehdä pysyvä perinne.

Mooren mukaan Yhdysval- loissa pankit ovat muuttaneet de- mokratian kleptokratiaksi. Klepto- maanipankit ovat ryövänneet ih- misten eläkevarat, eikä tavallinen asiakas voi enää niitä jäljittää. Pank- kien piirissä kuvitellaan, että ne sel- viävät tästä kuin koira veräjistä. Moore korosti protestiliikkeen tär- keyttä tässä yhteydessä. Hän totesi, kuinka pankit ovat varastaneet mei- dän lapsiltamme tulevaisuuden. Jos emme korota ääntämme ja nouse vastarintaan, on tulevaisuudessa lu- vassa vielä pahempaa. Mooren mu- kaan olisi kaikkien kannalta parasta, jos demokraattisia uudistuksia voi- taisiin toteuttaa nyt, kun kyse on vielä rauhanomaisista mielenosoit- tuksista. Myöhemmin turhautumi- nen purkautuu varmasti väkivaltai- suuksina ja mellakoina, jos mitään muutoksia ei tapahdu.

Protestit leviävät Euroo- passa

Wall Streetin valtausliike on sittem- min levinnyt New Yorkista muualle Yhdysvaltoihin ja inspiroinut ihm- siä myös omassa maanosassamme. Lokakuun 15. päivän mielenosoit- tuksiin osallistui satojatuhansia ih- misiä lukuisissa kaupungeissa eri puolilla Eurooppaa. Näiden mielen- osoitusten esikuva löytyy Espanjan torien valtausliikkeestä, mutta Wall Streetin tapahtumat antoivat mie- lenosoituksiin aivan uutta potkua.

Ongelmat Euroopassa ovat samoja kuin Yhdysvalloissa: Poliitikat eivät enää edusta heidät val- taan nostaneita kansalaisia, vaan pankkeja ja pörssipelureita. Pan- kit pelastetaan veronmaksajien ra- hoilla, jotka kiitokseksi uhrauksesta laitetaan entistä kovemmalle vyön- kiristyskuurille. Poliitikat hyysäävät markkinavoimia eivätkä piittaa ta- vallisten ihmisten ongelmista. Krei- kan ja muiden maiden velkakriisiä käytetään verukkeena, kun pyritään ajamaan läpi entistä kovempaa oi- keistopoliittikkaa ja uusliberalistista, autoritaarista komentoa. Kreikka on itse asiassa eräänlainen eurooppa- lainen koepallo, jonka avulla testa- taan kuinka pitkälle voidaan men-nä ennenkuin ihmiset toden teolla nousevat vastarintaan.

Euroopan unionin keskusval- taan ollaan kasvattamassa suh- teessa jäsenmaihin. EU-komissiol- le ollaan antamassa jäsenvaltioi- den budjetteihin ennakkotarkas- tusoikeus. Markkinavaimien sa- nelemaan kuriin sopeutumatto- mia uhataan rangaistuksilla. Kuten Michael Moore totesi, tulevaisuu- temme on kuitenkin lopulta omis- sa käsissämme. Voimme itse päät- tää, sallimmeko nykymeron jatku- van vai nousemmeko vastarintaan.

TOMMI LIEVEMAA

Susien joukossa

Se Bismarckin to- kaisu oli jotain sel- laista, että ”älkää luulko, että politi- kasta syrjässä pysy- minen varjelee tei- tä sen seurauksil- ta”. Bismarck on ai- to kaukana menneisyydessä elä- nyt saksalainen rautakansleri, oi- kea duunarien pieksijä, mutta täs- sä hän osui naulan kantaan.

Jokaisen toivoisi tietävän ja muistavan, että luulo ei ole tiedon väärtti. Joka päivä kuitenkin joutuu pettymään. Tämä nykyinen hallitus, joka on saanut ansiokkaan sixpack nimityksen erotukseksi aikaisem- masta punamullasta, sateenkaa- resta ja ties mistä. Parempi olisi ol- lut susilauma, wolfpack. Lienee sel- vää, että Kataisen (40 v) johtaman työväen Kokoomuksen ja sen halli- tuksessa istuvien demareiden Urpi- laisen (35 v), vasemmistoliiton Ar- hinmäen (34 v) ja muidenkin pien- ten takinkääntöä väistämättä se- uraa raateleva politiikka.

Takinkääntöjä on nähty ennen- kin, mutta tämä on vertaansa vail- la, kun samaan aikaan tehtiin pait- si takinkääntö myös sudenpentu- jen lailla voltti taaksepäin kahdella kierteellä. Voi vain toivoa, että vas- taavaa ei tulla enää näkemään. To- sin eduskunnassa olevat puolueet ovat niin pahasti latvasta lahonnei- ta, että niiltä voi onnistua mikä ta-

hansa konnuus.

o o o

Kreikan vakuustöppäily oli hur- ja näyttö hallituksen keskenkasvui- suudesta. Kun Kreikan velka-asias- ta tehdään tilinpäätös, Katainen (70) ja Urpilainen (65) istuvat har- maina eläkeläisinä keinutuoleissa. Viimeistään silloin kuntauudistus, koulutuksen alasajo ja jo nyt näh- tävissä olevat monin verroin suu- remmat ongelmat seuraavat maa- ta järjestyttävää itkua ja hammasten kiristystä.

Kuntauudistusta ja koulutuksen alasajoa perustellaan väestöraken- teen ja väestön tarpeiden muutok- silla. Valitettavasti nykyinen nuor- ten hallussa oleva hallitus ei ole asioista perillä. Heille on opetettu vain helppoja hokemia – työllisyy- den turvaaminen, ennustettavuus, työssäkäyntialueet, pieni syntyvyys ja ikääntyvä väestö. He on helppo muistaa, mutta hokemina ovat täyt- tä potaskaa.

Virallisen tilaston mukaan syn- tyvyys on laskenut 1950 lähtien. Nyt syntyvyys on jo hieman kasva- nut. Ennusteessa arvellaan, että elä- keläisten määrä on 2060 lähes kak- sinkertainen. Mutta suuret ikäluo- kat ovat jo eläkkeellä joten ikään- tyneiden määrä pysyy nykytasolla. Se voi jopa laskea, kun kuntauudis- tus keskittää terveyden- ja sairaan- hoidon yhä harvemman saataville.

o o o

Nuorten ja ikääntyvien työllis- tymisestä on syksyn mittaan pu- huttu ja puhuttu. Sivujuonteena on työurien pidentäminen. Näihin on- gelmiin on muka haettu ratkaisua. Puhetta on riittänyt, mutta ratkaisu- ja ei ole löytynyt, kun näissä olois- sa niitä ei ole. Syy on selvä - puu- tuu työtä, josta saisi elämiseen riit- tävän palkan.

Viimevuonna 1 148 224 palkan- saajaa, 44 prosenttia kakista, sai vuosipalkkana 10 424 euroa, 869 euroa kuukaudessa. Tilastokeskus- sen tunnitilastojen mukaan kes- kipalkka oli 7,57 euroa tunnissa, mutta kuten tiedetään työvoima- tutkimus tuottaa tilastoihin haamu- tunteja. Kun ne poistetaan, palkka oli 10,53 euroa tunnissa. Mikä pi- ru tässä on vikana? Ensimmäinen karmea vika on tienkin työn puute, kun näin suuri osa palkkatyöläisil- tä saa tehdä töitä vain puolen vuo- den verran. Siitä sitten seuraa, et- tä kun työläisiä on enemmän kuin työtä on tarjolla, niin palkkoja pol- jetaan julki ja salaa. Yksinäinen duu- nari ajattelee pakon edessä ja vas- ten tahtoaan, että pieni leipä on pa- rempi kuin leipäjonossa jonotettu leipä.

Sanotaan, että köyhyys periy- tyä ja että köyhäkin voi olla onnel- linen. Äsken joku demarien kan- sanedustaja selitti, että kun on ti- lillä miljoona ja palkka kymppiton- ni kuukaudessa, niin sillä tulee ihan mukavasti toimeen. Totta. Ihminen tottuu kaikkeen – sekä köyhyyteen

että rikkauteen. Se vain tuntuu kar- vaalta, että jokainen toivoo lottojo- nossa saavansa rikkautta, mutta to- dellisuus kulkee tasan päinvastai- seen suuntaan. Nykymaailma opet- taan ja totuttaa yhä useamman elä- mään köyhästi ja yhä köyhemmin.

o o o

Silloin tällöin kuulee sanotta- van, että kapitalismi on tullut tien- sä päähän. Se ei kuitenkaan ole to- si, sillä tällä hetkellä ei ole sellais- ta järjestäytyntä voimaa, joka lo- pettaisi ylikypsyneen kapitalistisen järjestelmän. Siksi se jatkaa, kun li- sääntyvään köyhyyteen opitaan ja totutaan. Tilanne kuitenkin jatku- vasti heikkenee ja kansan toivotto- muus lisääntyy.

Kapitalismi muuttuu yhä sietä- mättömämmäksi. Työvoima 2025 tutkimuksesta (TM) voi laskea, et- tä 2050 mennessä tuotanto kasvaa parhaimmillaan 64 prosenttia, kes- kimäärin 1,6 prosenttia vuodessa. Tutkimuksen mukaan työn tuotta- vuus laskee alle puoleen perinteis- estä, vain 144 prosenttia, keski- määrin 3,5 prosenttia vuodessa.

Näistä seuraa, että virallisten- kin lukujen mukaan työ vähenee 4,1 miljardista työtunnista 2,7 mil- jardiin tuntiin, 34 prosenttia. Työt- tömyysaste nousisi rajuun 42,3 pro- senttiin. Jos työtunnit jakaantuisi- vat kaikille tasan, niin henkilötyö- vuosi lyhenee 1 690 tunnista 1 063–1 154 tuntiin, jolloin ny-

kyisen kieron laskutavan mukaan työttömyysaste olisi 4,2–11,8 pro- senttia. Meno on niin julmaa, että heikkopäistä hirvittää – kuljemme kohti umpikujaa!

Näin käy vain parhaassa tapauksessa eli tuottavuus pysyy alhaisella tasolla ja tuotanto kas- vaa ilman lamoja. Siinä palkka- työläisten toimeentulo huononee pikkuhiljaa niin, että palkkojen ja voittojen osuus tuotannosta nou- see 2040-luvulla yhtä suuriksi. Sinä aikana uudet köyhyyteen vajoavat tottuvat köyhyyteensä. Jos tällai- nen muutos tapahtuisi vuodessa, olisi helvetti irti.

Kapitalistit yliluonnollisen rik- kautensa kanssa ovat hekin vai- keuksissa. Tuotannon hiipuesssa myös todellisen rikastumisen mah- dollisuudet hiipuvat. Jokainen ka- pitalisti katsoo vain omaa etuaan. Yhdelläkään ei ole muuta mahdol- lisuutta, jos haluaa pysyä kapitalis- tina – susien joukossa on ulvotta- va susien lailla. Siksi pidäkkeetön, pohjaton ahneus, on hyppelyä krii- sistä kriisiin.

EU, vapaakauppa rahakeinot- teluineen ja nykyinen hallitus suo- sivat suurpääomaa. Se on lisää- nytvän työttömyyden ja purjuuden raatelevaa oikeiston politiikkaa. Niistä on päästävä eroon.

Kai Kontturi

TES neuvottelut 2011: Sijoitettiin duunarille raami kaulaan?

**Markku Nieminen
luottamusmies**

**Liittojen yksimielisyys
herätti toiveita**

Kesällä liitot tekivät yhteisen työlisyystilannetta koskevan kyselyn luottamusmiehille. Kyselystä selvisi, että työtilanne on hyvä ja että ylitöitä tehdään enemmän kuin vuotaa aiemmin. Metalliliitto pyysi ammattiosastoiltaan esityksiä uuteen työehtosopimukseen. Niitä tuli osastoilta 1182 kappaletta.

Teknologiateollisuuden neuvottelut jatkettiin elokuussa. Ne eivät johtaneet tuloksiin. 12.9 Metalliliitto, PRO ja YTN julkaisivat yhteiset TES- tavoitteensa. Ne vaativat 67 sentin tai vähintään neljän prosentin korotusta tuntipalkkaan 1.10 alkaen ja vuoden päästä 34 senttiä tai vähintään kaksiprosenttia sekä joitakin ns. laadullisia parannuksia työehtoihin. Ne myös sopivat keskenään, että mahdolliset järjestölliset toimet samoin kuin sopimuksetkin hyväksytään yhdessä.

Liittojen yhteiset tavoitteet löivät ainakin työpaikoilla ihmiset ällikällä ja yhteistyöhön suhtauduttiin varovaisen toiveikkaasti. Työnantajien teknologiateollisuus ry:kin näytteli yllättyneitä ja loukkaantunutta, vaikka se todennäköisesti etukäteen tiesi asiasta.

Työnantajien esitykset pilkantekoa

Työnantajien teknologiateollisuus ry. vastasi Metalliliiton ja PRO:n esitykseen tarjoamalla 1.10 alkaen 1 prosentin yleiskorotusta ja ensi vuoden lokakuussa 0,3 prosentin yleiskorotusta ja 0,6 prosentin paikallisesti jaettavaa erää. Paikallinen erä tarkoitti sitä, että työnantaja saisi jakaa kustannusvaikutukseltaan 0,6 prosenttia olevan summan oman mielensä mukaan, eli kyseessä olisi ollut selkeä pörstäkerroin. ”Tarjouksesta” työnantajaliitto kertoi ensin medialle ja vasta sen jälkeen vastapuolen neuvottelijoille. Metallin puheenjohtaja **Riku Aalto** piti työnantajien menettelyä törkeänä. Metallin neuvottelijat marssivatkin neuvottelusta ulos työnantajien törkeän asenteen vuoksi.

Lakkovalmistelut alkoivat ja ylityökielto alkoi purra

Metallin liittovaltuusto antoi perjantaina 30.9 liittotoimikunnalle valtuudet lakon valmisteluun. Samaan aikaan työnantajien EK ja työntekijäkeskusjärjestöt SAK, STTK ja AKAVA kävivät neuvotteluja. Koska EK oli kieltäytynyt TUPO:sta, puhuttiin keskitetystä ratkaisusta, koordinoitua kokonaisratkaisusta – ja ties mistä. 4.10 EK esitteli oman palkkatarjouksensa. Se sisälsi oman palkkainnauksena vuonna 2,4 prosentin ja toisena vuonna 1,9 prosentin palkankorotukset. SAK:n ja STTK:n hallitukset hylkäsivät yksimielisesti työnantajien tarjouksen.

Tämän jälkeen metallityöväen liitto ja PRO julistivat YTN:n kanssa alalle ylityökiellon ja antoivat lakkovaroituksen siten, että lakko koskisi 44 alan yritystä ja alkaisi 21.10 ja päättyisi 7.11, mikäli sopimukseen ei sitä ennen päästä. Sähköalojen ammattiliitto yhtyi lakkovaroitukseen.

EK ehätti tässä välissä ilmoittamaan, ettei keskusjärjestötasolla enää neuvotella, vaan sopimuk-

Työnantajien etujärjestö Elinkeinoelämän Keskusliitto ilmoitti 2008, että tulopoliittisten kokonaisratkaisujen aika on ohi, eikä niihin ole enää paluuta. Mutta kuinka sitten kävikään? Syyskuussa näytti siltä, että tulossa on mielenkiintoinen työmarkkinasyksy ja sitä se on tähän asti ollut. Suomessa on perinteisesti ollut niin, että työehtosopimuksia ei synny millekään alalle ennekuin metalliteollisuuden sopimus on neuvoteltu ja hyväksytty. Metallin on ollut se kuuluisa päänavaaja jo vuodesta 1971, jolloin alalla oli seitsemän viikkoa kestänyt lakko. Metalliteollisuuden sopimuksen mukaisesti alalla neuvoteltiin viime keväänä syksyn palkankorotuksista. Neuvottelut eivät edenneet ja niin Metallityöväenliitto, toimihenkilöiden ammattiliitto PRO, kuin ylempien toimihenkilöiden YTN sanoivat sopimukset irti. Ne päättyivät 30.9.

Markku Nieminen luokkasodan muistomerkillä Vappuna -11

set tehdään liittotasolla. Pääministeri Katainen kutsui keskusjärjestöjohtajat perjantaina 7.10. keskustelemaan tilanteesta. Tapaamisen jälkeen keskusjärjestöt keskustelivat viikonlopun ajan ja ilmoittivat maanantaina 10.10 Kataiselle, että neuvottelut jatketaan.

Metalliteollisuuden ylityökielto alkoi purra tehokkaasti. Keskuslakkotoimikunta sai useita tiedusteluja ylityökiellorajojen suhteen. Työnantajat mankuivat poikkeuslupia ylityön teettämiseksi, lähes poikkeuksetta turhaan.

Surkea ”raami” voitto työnantajille

Torstaina 13.10 keskusjärjestöt saivat aikaiseksi neuvottelutuloksen, jota alettiin kutsua ”raamisopimukseksi”. Kymmenvuotisen sopimuksen nopea selailu tuotti toteamuksen, että nyt on duunareilla raami kaulassa. Toinen huolellisempi tarkastelu tuotti totemuksen, että raamisopimus on suuri ideologinen voitto – porvareille.

Raamisopimuksen tarkemman ruotimisen aika ei ole vielä, varsinkaan kun vielä ei varmasti tiedetä syntykö koko raamia. Työmarkkinakeskusjärjestöt esittävät, että alakohtaiset sopimukset noudattavat raamin mukaista ratkaisua – ja että kattavuus voidaan todeta 25.11.2011 mennessä. Jos kattavuus silloin ei ole riittävä, kuopataan koko raami. Sitä mikä ei riittävä, ei ole sopimuksessa määritelty. Muutamia huomioita voi kuitenkin todeta.

Mitättömiä palkankorotuksia ja epämääräisiä viittauksia

Sopimuksen pituus on 25 kuukautta. Palkankorotus toteutetaan kahdessa osassa siten, että ensimmäinen korotus olisi 2,4 prosenttia 1.10.2011 alkaen ja seuraava korotus 1,9 prosenttia tulisi 1.11.2012 alkaen. Mikäli raami on riittävän katava ja toteutuu, saavat duunarit 150 euron kertaerän, joka maksetaan tammikuun alussa. Korotuksen

Runsas 20 vuotta sitten järjestetty SAK:n suurmielenosoitus ei saanut jatkoa silloinkaan kun sitä olisi tarvittu. Näkymätön on SAK ollut.

taso on surkea. Se ei mitenkään riitä korvaamaan reippaana laukkaaavaa inflaatiota. Raami sisältää epämääräisiä viittauksia, työnantajien kannusteiden ja verokannusteiden kehittämiseen, jotka tarkoittanevat työnantajille verohelpotuksia – ja vähävaraisille veronkorotuksia sekä siirtymistä tasaveron suuntaan.

Lisäksi sovittin mm. työelämän kehittämisestä, työurien pidentämisestä, muutosturvan ja osaamisen kehittämisestä, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta ja tasa-arvosta sekä sosiaaliturvasta. Kaikki nämä siirrettiin työryhmiin ja ns. kolmikantaiseen valmisteluun. Eli vielä ei edes täsmällisesti tiedetä, mitä keskusjärjestöt sopivat! Ensin pistetään nimet sopimukseen ja sitten neuvotellaan. että mitä sovittiin! -Melkoinen soppa.

Metalli narutettiin raamin taakse

Metalliliiton valtuusto kokoontui lauantaina 15.10 päättämään voidaankin raamia käyttää alan TES:n pohjana. Valtuusto keskusteli kolme tuntia ja joutui äänestämään. Äänin 38 – 12 se päätti aloittaa neuvottelut raamin pohjalta työnantajaliiton kanssa. Raamin kannalla olivat paitsi demarit, myös osa vasureista. Myös toimihenkilöiden ammattiliitto PRO hyväksyi raamin. Neuvottelut alkoivat liittotasolla maanantaina 17.10 ja seuraavana päivänä teknologia eli metalliteollisuuden neuvottelut siirtyivät valtakunnansovittelijan johdettavaksi. Julkisuuksessa kohuttiin ns. koulutusvapaasta.

Kerrottiin, että siitä oli osapuolten kesken eri näkemys. Niinpä valtakunnansovittelijan toimistolle pyydettiin EK:n ja SAK:n johtajat sekä työministeri Lauri Ihalainen

kertomaan mitä oli sovittu.

Valtakunnansovittelijan esitys hylättiin kuitenkin

Yhteisymmärrystä ei syntynyt. Ihalainen, **EK:n Pukkinen** ja **SAK:n Lyyly** laativat etelärannassa ohjeistusta siitä, mitä koulutusvapaa tarkoittaa. Siitä ei ollut mitään apua ja lopulta koko koulutusvapaa haudattiin työryhmän valmisteluun. Tämäkin episodi osoittaa sen, kuinka tyhjä paperi koko raami on. Neuvottelut jatkuivat ja torstaina 20.10 Valtakunnansovittelija **Esa Lonka** jätti sovintoesityksen, jota liittojen (metalli/PRO) hallinnot kokoontuivat käsittelemään. Esityksestä ei herunut mitään tietoja, joitakin huhuja lukuunottamatta. Salailu meni jopa niin pitkälle, etteivät metallin liittovaltuutetut saaneet sovintoesitystä nähtäväkseen, vaan puheenjohtaja Aalto luki sen heille paperista! Se oli kuulemma salaista tietoa. Kuulostaa melko erikoiselta, kun ottaa huomioon, että työehtosopimukset painetaan kirjaksi ja jaetaan työpaikoille, jossa niiden lain mukaan on oltava kaikkien nähtävillä. - Metallin valtuusto keskusteli tapansa mukaan vilkkaasti ja reippaasti esityksestä, joka meni äänestykseen. Kaikki vasemmiston edustajat – ja yllättäen myös osa demareista oli sovintoesityksen hylkäämisen kannalla, vaikka liiton puheenjohtaja Aalto, suuri neuvottelukunta ja liittotoimikunta yksimielisesti esitivat sen hyväksymistä! Äänin 34 – 18 valtuusto hylkäsi esityksen. Syy hylkäykseen oli se, että esitys sisälsi paikallisen kustannusvaikutukseltaan 0,8 prosentin suuruisen korotuserän, jonka työnantaja olisi voinut jakaa mielensä mukaisesti kenelle haluaa. Eli kyseessä olisi ollut selkeä pörstäkerroinkorotus, jossa joku olisi saanut korotuksen ja suu-

ri osa ei olisi saanut mitään. Muuten esitys noudatti raamin linjaa.

Metallin lakkotiedotus ala-arvoista

Koska sovintoesitys hylättiin, alkoi teknologiateollisuuden lakko perjantaina 21.10. noin 40 yrityksessä. Henki työpaikoilla oli se, ettei periksi ole varaa antaa. Viesti oli, että korotukset kuuluvat kaikille. Tiedotus varsinkin Metalliliiton taholta oli surkeaa. Tästä seurasi, että osa porukasta luuli taisteltavan alkuperäisestä 4 + 2 prosentin korotuksista. Tästä taas seurasi se, että kun asian oikea laita lopulta selvisi, oli pettymys melkoinen. Ja kommentit liittoa kohtaan sen mukaisia.

Raamin mukaiseen sopimukseen vain kolme eriävää mielipidettä

Valtakunnan sovittelija Esa Lonka antoi sunnuntaina 23.10 uuden sovintoesityksen ja esiintyi uutisissa toiveikkaasti. Metallin puheenjohtaja **Aalto** ja PRO:n puheenjohtaja **Rinne** suosittelivat esityksen hyväksymistä, mutta eivät kommentoineet sen sisältöä. Mitään tietoa ei esityksestä taaskaan kerrottu edes metallin hallinnon edustajille. Luottamusmiehet työpaikoilla olivat jälleen kerran hankalassa tilanteessa, kun ihmiset kyselivät esityksen sisällöstä. Vastauksena ei voinut antaa kuin arvailuja siitä, että sopimus tulee olemaan huono, koska se on raamin mukainen ja että se tällä kertaa mennee liittovaltuustossa läpi. Näin myös kävi. Tällä kertaa metallin liittovaltuusto ei edes äänestänyt, koska esitystä kritisoi vain kolme suoraselkäistä valtuutettua, joille annettiin mahdollisuus esittää eriävä mielipide. Myös PRO hyväksyi esityksen ja ylityökielto purettiin ja lakko lopetettiin.

Työnantajat ovat tyytyväisiä

Teknologiateollisuus ry. sopi Metallityöväen liiton ja PRO:n kanssa, että ”palkankorotuksista ja ajankohdasta neuvotellaan paikallisesti tarkoituksena löytää työpaikan tilannetta ja tarpeita vastaava palkkaratkaisu. Asiasta on sovittava kirjallisesti pääluottamusmiehen kanssa 15.12 mennessä.”

Korotuksen taso voi siis olla pienempi kuin raamissa sovittu 2,4 prosenttia! -Tai paikallisesti voidaan sopia myös suuremmasta korotuksesta. Sekin on mahdollista. Työnantajien teknologiateollisuus ry. on erityisen tyytyväinen tähän sopimuksen kohtaan. Se oli liikkahdus heidän ajat sitten esittämässään suuntaan, jossa palkat sovittaisiin yritystasolla ja vieläpä henkilötasolla.

Mikä muuttui aiempaan nähden? Vain se kuuluisa perälauta

1.10.-11 alkaen 1,6 prosenttin yleiskorotus kaikille ja 0,8 prrosentin paikalliserä, jonka kohdentamisesta sovitaan pääluottamusmiehen kanssa. Jos paikallisen erän käytöstä ei sovita, voidaan pyytää liittojen apua, ja jos näinkään ei sovi se maksetaan yleiskorotuksena kaikille.” -Tämä on se kuuluisa perälauta, jonka perusteella metallin liittovaltuusto sovintoesityksen hyväksyi. **Ensimmäisessä sovinto**

Jatkoa sivulta 4... Sijoitettiin duunarille raami kaulaan? ..

Tiistaina 1.11.11 alkoi akavalaisen Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry:n lakko teknologiateollisuuden niillä työpaikoilla, jotka ovat saman sopimuksen piirissä kuin Metalli ja PRO. Kansan äänen toimitus tapasi lakkovahdit Jukka Tolvasen ja Kristian Björstäkt’n, jotka päivystivät lakkovahteina Pitäjänmäen ABB:n luona. Lakolla haetaan samoja työehtoja ja samaa yleiskorotusta kuin mitä Metalli ja PRO saivat. Valtakunnansovittelijan esityksen mukaan 2,4 % korotusesitys olisi jakautunut kahteen erään siten, että siitä 0,8 % olisi maksettu paikallisesti työnantajan haluamalla tavalla, meriittikorotuksena. Metalli ja PRO kävivät neljän päivän lakkotaistelun siksi, että torjuttiin tämä ”pärstäkerroinmenettely”. Tämä oli se kuuluisa perälauta. Nyt valtakunnansovittelija esittää YTN:n sopimukseen tätä jo Metallin ja PRO:n lakolla torjumaa menettelyä. Tämä sovittelijan esitys on merkillinen siksi, että Metalli, PRO ja YTN toimivat saman yhteisen ratkaisun puolesta. YTN ei ollut lakossa mukana siksi, että heidän sopimuksessa on määriteltä, että työriita on ensin kaksi viikkoa sovittelulautakunnassa ja vasta sen jälkeen voidaan käydä lakkoon. YTN:n piirissä ollaan kyllästytty tähän meriittikorotusmenettelyyn ja siksi halutaan samanlainen sopimus kuin Metallilla ja PRO:lla. Tolvasen ja Björstäkt’n mukaan nyt on kuitenkin jo saavutettu yksi tärkeä asia eli metallin, PRO:n ja YTN:n yhteisesiintyminen.

Kristian Björstäkt (vas.) ja Jukka Tolvanen (oik.) päivystivät lakkovahdeina ABB:n portilla Pitäjänmäellä.

esityksessä työntäjä olisi voinut jakaa 0,8 prosentin erän pärstäkerroin perusteella. Nyt sovitus- sa ensin neuvotellaan ja jos ei sovita niin erä jaetaan yleiskorotuksena. Tämän takia 20 000 alan työntekijää oli neljä päivää lakossa. Herää epäily, että tuo teksti olisi saatu sopimukseen neuvottelemalakin ja ilman lakkoa.Nyt ammuttiin tykillä karpänen,vaikka siihen olisi perinteinen karpäslätkä riittänyt.

Korotukset 2012 ovat 1,3 prosenttia ja 0,3 prosentin paikallisten erä samoin ehdoin kuin tänä vuonna. 150 euron kertaerä maksetaan myös. Sillä edellytyksellä, että raamisopimus todetaan 25.11.2011 kattavaksi.

Metallin ammattiosastot, työhuonekunnat ja pääluottamusmiehet saivat 26.10 päiväty

kirjeen, jonka allekirjoittajina olivat puheenjohtaja **Riku Aalto** ja sihteer **Matti Mäkelä**. Kirjeessä kerrotaan lyhyesti sopimuksen pääkohdat. Lakosta siinä todetaan, että sen ansiosta paikalliseen erään tuli selkeä perälauta. Kirjeen lopuksi **Aalto** ja **Mäkelä** kiittävät kaikkia ammattiosastoja ja niiden jäseniä valmiudesta näyttää, että tunnuslauseemme vahva liitto – sinä ja Metalli pitää paikkansa. -Nämä kiitokset saivat monet turhautuneet luottamusmiehet polttamaan päreensä. He olivat tehneet suuren työn selostaessaan porukalle alan liittojen yhdessä esittämien palkkavaatimusten taustaa ja sitä miksi niistä on pidettävä kiinni. Sitten syntyy raami , jonka metalli hyväksyy (pantiin hyväksymään?) ensimmäisenä ja heittää omat vaatimuk-

sensa roskeen!

Löytyykö sopimuksesta mitään hyvää?

Hyvääkin kyllä löytyy. Raamissa sovittiin mm. lomarahojen jaksotuksen poistamisesta. Se tietää työttömiksi jääville selvää rahaa vajaan tuhat euroa. Se kuuluisa koulutusvaakin tulee joskus. Teknologiateollisuuden sopimuksesta poistuu lopultakin paikkakuntakalleusluokka II, mikä tarkoittaa, että II luokkaan kuuluvilla paikkakunnilla taulukkopalkat nousevat ensi vuoden alusta 1,18 prosenttia. Luottamusmiesten ja työsuojeluvaltuutettujen ajankäyttöön tuli pientä parannusta. Työsuojeluvirasto valtuutetun työsuhteturvaa parannettiin jne. Sopimukset sisältävät myös huononnuksia työehtoihin. Ne olisivat yhdessä alhaisten palkankorotusten kanssa olleet perusteltu syy hylätä ne ja työntää takaisin siihen hanuriin, josta ne kaivettiin esiin.

Mitä tähän mennessä on jännyt käteen?Metalliliiton, PRO:n ja YTN:n yhteistyö pakkotti Elinkeinoelämän keskusliiton palaamaan neuvottelupöytään palkansaajakeskusjärjestöjen kanssa. Jos Metalli, PRO ja YTN olisivat yhdessä jatkaneet aloittamaansa lakkoa ja laajentaneet sitä, olisi maan vienti suurimmaksi osaksi pysähtynyt.

Sitä eivät työnantajat eikä maan hallitus voineet sallia. Ne olivat pakotettuja raamiratkaisuun. Samalla ne saivat pääns auki sellaisille asioille, joita duunarit työpaikoilla ovat vastustaneet. Ne asiat ryömisivät niistä raamissa sovitusta työryhmittä työpaikoille ennemmin tai myöhemmin työläisten kiusaksi.

Työmarkkinasyy on ollut tähän mennessä mielenkiintoinen ja tulee olemaan myös jatkossa. Vielä ei ole varmaa tuleeko raamista kattava vai kaatuuko se siihen, että keskusjärjestöjen ja teknologiateollisuuden sopimuksia käytetään muilla aloilla kynnysmattona. Todennäköisintä on, että raami pysyy liitoksissaan, vaikka joku tai jotkut liitot siitä irtaaisivatkin ja aiheuttaisivat menessään liitosten rutinaa.Lopullisesti raamin kattavuus tiedetään varmasti vasta marraskuun 25 päivä. Palataan silloin asiaan.

Helsinki investoi palvelujen kustannuksella.

Helsingin kaupunki on pieni Euroopan pääkaupunkien joukossa, mutta sillä on suuren kaupungin mahtipontisia suunnitelmia. Keskustatunneli, köysirata/silta Laajalehteen, Guggenheim-museo, Keskuskirjasto jne. Lisäksi kaupungin johtajat haaveilevat 20–40 kerroksisista pilvenpiirtäjästä - kymmenisen Pasilaan ja kahdeksan (HS 3.10.11) Kala-satamaan.

Ne ovat kulusseja ja pullisteluja ylivoimaisesti investoinneilla ikään kuin kaikki paikat olisivat rahaa väärällä. Kaudella 2006–2010 kaupungin todellinen (virallinen tulos on kelvoton kirjanpitolautakunnan määräämää väärennös), tulos osoitti 4 907 miljoonan euron ylijäämää. Siitä käytettiin investointeihin 4 839 miljoonaa, jonka jälkeen jäi ylijäämää 67 miljoonaa euroa. Investoinnit ovat kasvaneet räjähdysmäisesti. Rahat kasvuun on otettu leikkaamalla palveluita. Tätä kurjistamispolitiikkaa kaupunki on

harjoittanut jo muutaman vuoden.

Kaupungin johtajat näyttävät luottavan siihen, että asukkaat suostuvat maksamaan mitä vaan, kunhan asiat tarjoillaan näissä pakeissa. Viimeisen viiden vuoden aikana kaupungin tulot ovat kasvaneet 63 prosenttia asukasta kohden, mutta tulojen jako on muuttunut merkittävästi. Kaupunkilaisten palvelumenoista on leikattu 1095 euroa asukasta kohti, mutta investointeihin on lisätty 1 371 euroa asukasta kohti. Niihin on käytetty myös ylijäämät, jotka ovat supistuneet jyrkästi.

Helsingin taloudenhoidon suunnanmuutos on hoidettu pikkuhiljaa budjetoimalla investointeihin vähemmän kuin mitä niihin on oikeasti käytetty. Vuoteen 2005 verraten viime vuonna palveluista oli leikattu 644 miljoonaa euroa ja investointeihin lisätty 807 miljoonaa euroa.

Kaupungin taloudenhoito on ollut raakaa peliä kaupunkilaisten

lasten- ja vanhustenhoidon sekä koulutuksen, terveyden ja sairaanhoidon kustannuksella. Kirjanpitolautakunnasta riippumatta Helsinki harjoittaa myös omaehtoista harhautusta. Ensi vuodelle kaupunginjohtaja Jussi Pajunen on tehnyt talousarvioehdotuksensa. Sen vertailulukuina ovat 2010 talousarvion tulojen ja menojen jälkeen jäävä vuosikate 387,9 miljoonaa, vaikka tilinpäätöksestä tiedetään, että se oli 648,9 miljoonaa – 291 miljoonaa euroa 67,3 % suurempi!

Muutos on todella merkittävä, mutta siitä huolimatta palvelujen leikkaamista jatketaan. Niitä jatketaan vain siksi, että voitaisiin rahoittaa kerskainvestoinnit mm. kapitalistien pullistelu 18 pilvenpiirtäjällä ja kaiken maailman guggenheimit. Hyvällä syyllä voi kysyä, onko kaupungin taloudenhoito oikeilla raiteilla, kun kaupungin palvelut alistetaan investoinneille – rahoitetaan palveluja leikkaamalla?

Kai Konturi

Työsuojeluvaalit marras-joulukuussa 2011 !

Useilla työpaikoilla käydään tähän aikaan lakisääteiset työsuojeluvaalit. Tulevaksi kaksivuotiskaudeksi valitaan työntekijäin ja toimihenkilöiden työsuojeluvaltuutetut ja näiden varavaltuutetut. Työsuojelun valvontalain mukaan vaalit on pidettävä yli kymmenen työntekijän työpaikoilla. Pienemmilläkin työpaikoilla voidaan tästä huolimatta valita työntekijäin työsuojeluvaltuutettu. Yleensä työntekijät ja toimihenkilöt ovat valinneet kumpikin omat valtuutettunsa.

Työsuojeluvaltuutettu edustaa valitsijoitaan ja kaikkia työpaikan työntekijöitä suhteessa työnantajaan ja esimerkiksi työsuojeluviranomaisiin päin. Valtuutettu toimii edunvalvojana asioissa, jotka liittyvät työpaikan työntekijäin terveyteen, turvallisuuteen ja työhyvinvointiin.

Vaaleihin valmistaudutaan myös ammattiliitoissa, vaikkakin ne poikkeavat esimerkiksi luottamusmiesvaaleista siinä, että vaalija äänioikeutettuja ovat työpaikan kaikki työntekijät ja toimihenkilöt, eivätkä vain jonkin työpaikalla vaikuttavan ammattijärjestön jäsenet.

Mm. Kansan Uutisten Viikkolehden numerossa 42 (21.10.2011) Metallityöväenliiton vastaavan työsuojelusihteerin Juha Pesolan tulevia työsuojeluvaaleja koskevassa haastattelussa toivotaan aktiivisuutta työsuojeluvaaleihin ja painotetaan työsuojeluvaltuutetun tehtävän tärkeyttä. Oikeiden ja kannatettavien asioiden lomaan on kuitenkin puikahtanut konsensushakuisia perusteluja, joiden ei luulisi kuuluvan rautakouraiseen kulttuuriin:

”työsuojeluvaltuutettu voi olla enemmänkin kuin pelkkä lakien ja sopimusten valvoja. Valtuutetulla on mahdollisuus kehittää työpaikan turvallisuutta, terveellisyttä, työhyvinvointia ja sitä kautta myös tuottavuutta.”

”Työsuojeluvaltuutettu voi olla työpaikan kehittäjä. Valtuutettu voisi miettiä, millä tavalla työtä on tehtävä, jotta työpaikka on terveellinen, turvallinen, tuottava ja viihtyisä.”

On erikoista, että työntekijäin edunvalvojalle asetetaan edellä kuvattuja tehtäviä, jotka ovat selkeästi työnantajan vastuualueella ja intressissä. Työturvallisuuslain ja työsuojelun valvontalain mukaan työpaikan työolojen kehittäjät tulee löytyä työnantajapuolelta, joka vastaa säästöjen toteutumi-

sesta mm. työympäristön laadun suhteen. Myöskään työn tuottavuudesta huolehtiminen ei voi kuulua työsuojeluvaltuutetun toimenkuvaan. Vai onko niin, että työsuojeluvaltuutetun esittämää työolojen korjausvaatimusta tulisi aina perustella työnantajalle esimerkiksi niiden tuottavuudella? Kaikella kunnioituksella työsuojelusihteerii kohtaan on kuitenkin pakko todeta, että terveellisyys- ja turvallisuusperusteiden sekä säädös- ja normivaatimusten toteutumisen tulisi riittää työntekijäin edunvalvonnassa . Työntekijäin edustajien tulee nojautua toiminnassaan valitsijoihinsa ja työpaikan työntekijöihin sekä säädöksiin ja normeihin eikä pyrkiä perustelemaan tarpeellisia uudistuksia työnantajan intresseihin vetoamalla.

Työsuojeluvaltuutetuksi tulee valita henkilöitä, jotka tulevat toimimaan tehtävässään aktiivisesti ja aloitteellisesti sekä pitävät kenttään jatkuvaa yhteyttä ja vuoropuhelua.

Valtuutetun tulee käyttää hänelle tehtävään varattu aika täysimääräisesti ja vaivojaan säästämättä olla aina muutenkin työntekijäin käytettävissä. Tehtävänsä asianmukaiseksi hoitamiseksi valtuutettu tarvitsee laajan tietopohjan niin yleisistä työsuojeluun liittyvistä asioista kuin oman työpaikkansa ja toimialueensa yksityiskohdistakin. Nämä edellyttävät perehtymistä lainsäädäntöön, työsuojelunormeihin, turvallisen tekniikan ja työhygienian periaatteisiin, yhteistoimintaan työsuojeluviranomaisten ja työterveyshuollon kanssa jne.. Nykyisin ei pidä myöskään unohtaa henkisen työsuojelun merkitystä ja siihen perehtymistä.

Toivotan menestystä tuleville työsuojeluvaltuutetuille tärkeässä työssään!

Jaakko Ahvola, Helsinki

”Turvakäyttäjytymisen perusteita”

”Perkele täsä mithän sähkömiestä tarvita....”;
”Eikookki hienot sukellusvehkhet - ja halavat!”;
”Ja ny iskä ampuu vähä rakettia...”
”Pitäs joskus korijata tuo sirkkelinteräsuojus...”
”Kato, sole ko rantakäärme...”
”Periaattees näin likellä ammusvarastoja ei saisi tupakoia...”
”Tutustuthan näihin turvaohjeishin sitte jälkähempäin...”
”Luontaislääkheien haittavaikutuksia liitelhan jatkuvasti.”
”Vai teollisuusvartija, et sitte päässykhen poliisiksi?”
”Perkelhen pelastusliivit, mie en kyllä viitti pittää...”
”Katto ny tuo karhunpenikka on varhman täälä mettäsä ihan iteksheen...”
”Helevetin nopia kairata, ku jää on näin ohutta...”
Lähetä: Timo Partanen

Kreikkalaisten ja Kreikan kansan syyllistäminen on väärin – syyllistäkää Goldman Sachs ynnä muut pankit

Pekka Tiainen 23.10.2011
Kirjoittaja on valtiotieteen tohtori (taloustiede)

Kreikan tilanteen ymmärtämiseksi on palattava ajassa 10 vuotta taaksepäin. Euroa käyttöönotettaessa Kreikan asioita järjesteli juuri Goldman Sachs, kutsun lyhemmin Goldmaniksi. Sen pääjohtaja oli Herny ”Hank” Paulson, josta tuli vuonna 2006 George Bushin valtiovarainministeri. Goldman Sachs pelastettiin pankkikriisissä. Goldman Sachsia on kutsuttu myös Govenment Sachsi kuvaamaan sen läheistä suhdetta Bushin hallintoon. Sitä on myös kutsuttu Mustekalavampyyriksi, koska sen lonkerot ovat kaikkialla imemässä rahaa. Nimitys oli Rollingstones Magzinessa ja sen on poiminut sieltä pääkirjoitukseensa asti Financial Times, keskeinen talouslehti.

Goldmanin vastuu Kreikan tilastoväärennöksissä

Goldman järjesti 2000-luvun alussa asiat niin, että Kreikan ulkomaan lainat muutettiin euroiksi. Se oli Kreikan kannalta paha virhe, koska euro oli halpa. Kun euro sitten vahvistui 60-80 % suhteessa dollariin, Kreikan velka suhteessa dollariin kasvoi saman verran. Jos lainat olisivat olleet dollareissa ja muissa valuutoissa, ne olisivat pysyneet vastaavasti pienempinä. Kun tulot nousevat euroissa ja velka pienee euroissa, velan hoito helpottuu, mutta Kreikka pantiin maksamaan velkojen kasvu.

Euron ja dollarin kurssin muutoksesta tulevan hyödyn panivat taskuunsa Goldmanin kaltaiset pankit. Ne saivat Kreikan velanmaksut euroina. Euron vahvistuessa ne saivat enemmän dollareita ja tekivät isoa voittoa Kreikan kustannuksella. Eikä vain Kreikan vaan muidenkin maiden kuten Suomen, joka teki saman virheen..

Kreikalle virheen seuraukset vain olivat katastrofaalisemmat. Jos nyt Kreikka heitetään ulos eurosta siten, että sen velat jäävät euroiksi, sille tulee paha ongelma. Sen tulot tulevat halventuneena rahana, drakhmoina, mutta velat maksetaan kalliissa euroissa. Kreikkaa rahastettaisiin toistamiseen valuutakursseilla. Irtautuminen eurosta, jos se tapahtuu, olisi tehtävä niin, että velat eivät olisi euroissa tai muilla tavoin, että ongelma vältetään.

Kreikkaa on syytetty myös tilastojen vääristelystä. Vääristelyä tapahtui, mutta samoin useissa muissa maissa, jotta eurokelpoisuuden kriteerit täyttyisivät. Kreikan osalta tässäkin asiassa oli Goldman Sachs. Sen aikaansaannoksia olivat Yhdysvaltain Wall Streetin mukaiset varjopankit, joita kutsuttiin nimillä SIV tai SPV. Ne tulevat sanoista Special Investment Vehicles ja Special Purpose Vehicles eli suomeksi erityisinvestointivälineet ja erityistarkeitusvälineet. Goldman peri toimistaan isot palkkiot.

Yhdysvalloissa tällaisia käytettiin yhtenä keinona velkavastuiden siirtämiseen näkymättömiin pankkien taseista ja pankkien tilanteen kaunistelemiseksi. Näin tehtiin Kreikankin kohdal-

Kreikalla vaaditaan kuria. Kreikan syyllistäminen suuressa pankkikriisissä on väärä tuomio. Kreikan kansaa väärin perustein syyllistettäessä ei kerrota Goldman Sachsin kaltaisten pankkien vastuuta. Suomen laajalevikkisissä tiedotusvälineissä ei näitä asioita ole selvitetty, vaikka ne tiedetään. Ihmiset ovat huolestuneita ja vihaisia huijauksesta, mutta on tarpeen selvittää, miten huijaaminen on tapahtunut.

Pankkien vastuusta nykyisessä kriisissä muistutettiin 17.10.-11 Nordean Helsingin konttorin ovella. Pankin asiakkaat olivat yleisesti samaa mieltä. Puhumassa Pekka Tiainen.

la. Näille SIV:eille ja SPV:eille annettiin nimiksi antiikin taruhenkilöiden ja jumalien nimiä. Kreikan keskeisiä tuloja ohjattiin niihin ja vieläpä tulevia tuloja. Lentokenttämaksut, tietullimaksut, Akropolisen ja muiden turistikohteiden tulevat tulot useilta vuosilta oli kirjattu jo ennakkoon näiden rahastojen tuloksi. Nämä tulevat tulot oli pantattu velkojen vakuudeksi. Siksi ei ollut näitä tuloja, joilla maksaa velkoja, kun niitä oli jo käytetty. Vieläpä esimerkiksi rahat, joita laskettiin saatavan EU:lta tulevien seitsemän vuoden aikana, oli kirjattu tuloiksi ennakkoon.

Kun vaaditaan vakuuksia, mistä niitä otetaan, kun jo tulevatkin tulot on pantattu. Kreikalla on kuitenkin varoja. Samoin Kreikassa ovat jyrkät tuloerot. Lokakuun 2011 puolivälissä tuli myös talouslehdistöön tieto, että Kreikan rikkaila olisi Sveitsin salaisilla pankkitileillä 200 miljardia euroa. Mitä onkaan veroparatiisisaarilla ynnä muualla. Tiedossa myös on Kreikan asevarustelu, jota tehdään velaksi. Maassa oli sotilasjunta 1967-1974. Taustalla olivat ja ovat jännitteet Turkin kanssa, Kyproksella sekä Lähi-idässä, jota lähellä Kreikka on. Kreikan kansaa ei voida syyllistää tästä kaikesta.

Goldman Sachsin ja John Paulsonin Kreikka- ja muut rahanteko-operoinnit

Vuoden 2009 alkuvuodesta oli tapahtuma, joka kertoo paljon. Asia on kerrottu Financial Times-talouselhden artikkelissa. Sanon tämän, jotta ei alettaisi kiistämään. Akro-

poliin lähellä olleessa ravintolassa Välimerta katsellen istui seurue, jonka oli kutsunut koolle John Paulson Yhdysvalloista. Seurue suunnitelti, miten hyödyntää Kreikan valtion velkakirjojen (bondien) tuleva arvon lasku. Korko oli silloin 3,5 % ja sittemmin pahimmoillaan moninkertaistui. Paulson ja kumppanit käyttivät johdannaisia eli sopimuksia tulevista kaupoista arvopapereilla. Ne muun muassa tekivät sopimuksia myydä Kreikan valtion papereita entisiin hintoihin, vaikka kurssit laskevat ja tekivät sitten isoa voittoa, kun Kreikan maksukyvyttömyys romahdutti näiden velkapapereiden arvon.

Vastaavalla tavalla Paulson rahasti Yhdysvaltain subprime-kriisin ja asuntojen ja kiinteistöjen hintojen romahduksen ja teki rahastoilleen 590 %:n voitot Financial Timesin mukaan.

Sitten Yhdysvaltain rahoitusvalvoja SEC alkoi puuttua tehokkaammin asioihin. Kaikki isot pankit määrättiin sakkoihin väärintekemisistä. Sitten myös Goldman Sachsiin kohdistettiin petossyyte. Se koski sitä, että Goldman välitti arvopapereita, joiden arvo tulee laskemaan eli välitti ”paskaa”, mitä ilmaisua Yhdysvaltain kongressin kuulustelun puheenjohtaja on käyttänyt. Osoittautui, että tässä tapauksessa näiden paskapapereiden liikellelaittaja oli John Paulson, joka myi ja otti hyödyn hintojen laskusta ja Goldman välitti eikä Paulsonin rooli tullut näkyviin. Syöttiin tarttui mm. Saksan IKB-pankki, joka tämän

takia ajautui konkurssitilaan ensimmäisenä saksalaispankkina.

Goldman maksoi 550 milj. dollaria sakkoja ettei joutuisi oikeuden eteen. Kun presidentti Obama kautensa aluksi ajoi läpi uusia lakeja pankkitoiminnasta, tavoite oli osaltaan Goldmanin pilkkominen. Goldman toimi ja toimii Obamaa vastaan.

Teekutsuliikkeen ja Wall Street-liikkeen yhteinen osoite väärin toimivat pankit

Yhdysvaltain teekutsuliike saa niimensä siitä, että 1700-luvulla amerikkalaiset kippasivat Bostonissa mereen englantilaisten teelasit vastalauseena Englannille. Tämä oli yksi tapahtumista, joka käynnisti liikkeen Yhdysvaltojen perustamiseksi ja siirtokuntien vapauttamiseksi Britanniasta.

Tämän päivän teekutsuliike arvostele Washingtonin valtaa ja valtiota. Arvostelun keskeinen kärki kohdistuu kuitenkin Wall Streetin pankkeihin ja Washingtonin poliittisen vallan riippuvuuteen Wall Streetin pankeista ja mukautumisesta niiden tahtoon. Wall Streetin mielenosoittajia ja teekutsuliikettä yhdistävä asia on pankkien toiminnan arvostelu, vaikka lähtökohdat muutoin ovat erilaiset.

Goldman Sachsin lonkerot tulivat pintaan Kreikan yhteydessä eräessä vaiheessa siinä, että liikui huhu tai tieto, että Kiina alkaisi rahoittaa Kreikkaa. Tämä kiistettiin, mutta tuli esille, että Goldman olisi tässä mukana. Vuoden 2011 heinäkuussa pelastettiin Moskovankin pankki romahdukselta. Sitä mm. syytettiin lainaamisesta erilaisille lähipiireille. Sillä on tärkeä merkitys Moskovan pormestarin kannalta ja tätä kautta se kytkeytyy Venäjän valtakuvioihin ja myös presidentin vaaliin. Eräs seikka tuli esille. Goldman Sachs oli osakkaana tässäkin Moskovankin pankissa. Se kertoo sen läsnäolosta kaikkialla ja näkymättömästä rahavirojen ohjailusta ja rahan haalimisesta laarehinsa kuten Paulsonkin tekee.

Saksan pankit lainoittivat Saksan vientiä ja se mu- rensi Kreikan teollisuuden

Kreikan kriisin selvittely jäisi puolinaiseksi, jos ei tuotaisi esiin Saksan ja Ranskan pankkien roolia. Ne rahoittivat Kreikkaa, kun maa osti enemmän kuin myi ja velkaantui ulkomaille eli Saksan ja Ranskan pankeille. Saksa vei tuotteitaan Kreikkaan ja Saksan pankit lainasivat Kreikalle niiden ostamiseen. Laina oli vientitukea. Tämän vien- nin edessä Kreikan teollisuus hävisi ja Kreikan talouden pohja petti ja verotulot hupenivat. Kun se ei kenenyt maksamaan, sitä alettiin rahoittamaan. Tämä rahoitus on ollut Saksan ja Ranskan pankkien tukemista, että nämä saavat lainaamansa rahat takaisin. Suomi on mukana, koska Suomenkin eläkevaroja ja pankkien varoja on ollut sijoitettuna ja on ollut vaarana menettää ja koska Suomi on mukana eurossa. Oikea toimenpide on ottaa valtioille Saksan ja Ranskan kuten Suomenkin pankkien osakkeita vakuudeksi rahoitusta vastaan. Suomen valtion tulee saada sekä Saksan että Ranskan, mutta myös Nordean ja Pohjola Pankin ja Sampo Pankin osakkeita. Tätä ei ole haluttu tehdä. Jär-

jestely on yksikertainen suunnattu osakeanti valtioille. Valtiot saavat merkitä osakkeet, mutteivät muut osakkeen omistajat. Näiden ei ole aihetta valittaa vastaan, koska järjestelyn takia poistuu vaara, että ne menettävät pysyvästi eivätkä vain tilapäisesti. Samalla hoidetaan, että esimerkiksi Suomi ei menetä varojaan.

Syy miksi näin ei ole tehty, on jälleen pankkien valta. Pankit hallitsevat rahavirtoja, pääomia ja keskeistä osaa maailmantaloutta. Tästä pankkien vallasta eroon pääsemiseksi ja tämän välttämättömyydestä on nyt kyse. Se haittaa elinkeinoelämää, kansantalouksia, yrityksiä, asiakkaita, yhteiskuntia ja ihmisiä.

Luottojohdannaisten ongelmat olivat tiedossa vuosia sitten – miksei varoituksia kuunneltu

Luottojohdannaisten rajun kasvun aiheuttamaan huoleen kiinnitettiin huolta esimerkiksi Financial Timesissa vuoden 2005 paikkeilla. Oli esimerkiksi piirros, jossa oli atomipommin räjähdyspilven kaltainen savisieni. Sen kantaosa kuvasi tavallista pankkitoimintaa ja muu tällaista johdannaisin ja niiden osana luottojohdannaisiin liittyvää riskiä. Samoihin aikoihin mm. Yhdysvaltain ja Britannian rahoitusvalvojat määräsivät luottojohdannaisten välittäjät korjaamaan selvitystointintojaan (back office), koska on sietämätöntä, että asiakkaat joutuvat näistä puutteista kärsimään. Välittäjät joutuivat korjaamaan ongelmiaan 500 miljoonalla dollarilla.

Kreikan ja muiden euromaiden ongelma myös euroalueen valuuvika. Kreikan kohdalla se merkitsi kylläkin tuotannon ripeää kasvua muun muassa matalien korkojen takia, mutta kulutuksen nousua vieläkin enemmän ja velkaantumista lainoittajapankeille muun muassa Saksassa. Kasvu oli siten osaksi velkavetoista ja tätä ei käsitetty. Kotimainen tuotanto alkoi murentua ja seurasi romahdus. Vastaavat ongelmat kohtasivat muita Etelä-Euroopan euromaita eri muodoissa kuten 1990-luvun lamassa myös Suomessa.

Keskeinen ratkaisun este on, että näihin asioihin ei ole riittävästi perehdytty, vaikka asiat ovat tiedossa ja paljon laajemmin kuin mitä tässä esimerkiksi on käyty läpi. Erikseen on tarpeen selvittää esimerkiksi Sveitsin suurten pankkien kuten UBS:n tilanne sekä Saksan ja Ranskan ym. maiden kuten myös Suomen pankkien tilanne. Ei pidä paikkaansa, että niillä olisivat puhtaat paperit, vaikka tällaista väitetään. Väitettiinhan sitäkin, että pankkikriisi on Yhdysvaltojen, ei Euroopan kriisi. Toinen syy on, että hyötyjinä on niitä, joilla on valtaa ja vastuuta tilanteesta ja se estää tilanteen purkamista eikä asioita ole edes haluttu selvittää.

Uhkakuvana on, että pankkien pääomittamisen lopputuloksena niiden varat ja valta vain kasvavat, vaikka ne joitain kipurahoja sakkoina ja korvauksina ovat maailmalla joutuneetkin maksamaan. Niin pitäisi tapahtua Suomesakin muun muassa meneillään olevissa oikeusprosesseissa.

Wall Street siirtyi Narinkkatorille 15.10.-11

Kansanäänestys rahaliitosta järjestettävä

VEU:n puheenjohtaja **Olli Salin** vaati uutta kansanäänestystä: ”Eliitti vie jälleen maatamme väärään suuntaan kuten v. 1994, kun Ahon hallitus EU-äänestyksen alla lupasi, että saamme erikseen päättää pidämmekö oman markan vai valitsemmekö EMU:n. Vaadimme nyt, että tästä tulee kansan saada sanoa sanansa. Eliitin tulee uskoa, että euro on tullut tiensä päähän. Euroopan nykyinen tilanne kertoo siitä. Yritys pönkittää vaikeuksiin joutuneita EU-maita, erityisesti niiden hallituksia ja pankkeja, aiheuttaa vain lisää kärsimyksiä mm. Kreikan, Espanjan ja Portugalin kansalaisille. Rahat eivät mene heille, vaan pankeille ja spekulanteille, jotka ovat tämän kriisin aikaansaaneet. VEU-kansalaisjärjestön mielestä tarvitaan lopultakin presidenttiehdokas Väyrysen lupaama kansanäänestys, jota Emusta ei koskaan järjestetty”.

Wall Street osasyllinen Euroopan kriisiin

Pirkko Turpeinen-Saari selvitti miten Wall Street liittyy Euroopan kriisiin: ”Goldman Sachs pankki antoi noin 10 vuotta sitten Kreikalle suurlainan edellyttäen, ettei se näy Kreikan taseessa. Kreikan oikeistohallitus esitti Euroopan komissiolle hienoa tasetta. Yhdysvaltojen kongressi antoi vain kolmen äänen vastustaessa vapaat kädet sijoittajille ja lainoittajille - Wall Streetille - toimia kuten haluavat. Kun Obama ja muut Yhdysvaltojen poliitikot esittävät, että Euroopan tulee hoitaa taloutensa kuntoon, on Wall Street vahvasti sekaantunut Euroopan ongelmiin. Ellei sijoittajien valtaa nopeasti rajoiteta ja elleivät Euroopan toimenpiteet sisällä rajoituksia ei kriisistä selvitä”.

Paikallisdemokratiaa kehitettävä

Joonatan Roihuvuoresta vaati paikallisdemokratiaa: ”Haluan peräänkuuluttaa paikallisdemokratiaa. Muutos tapahtuu ruohonjuuritasolla. Jos ihmiset eivät kiinnostu päätöksenteosta, mitään ei tapahdu. On paljon sellaisia, jotka vaan käyvät äänestyskopissa luottaen siihen, että homma toimii. Jos vaikka Roihuvuoreen saisimme tietyn budjetin, josta voitaisiin sopia mihin se käytetään, saisivat ihmiset konkreettisen kosketuksen siihen miten vaikuttaminen toimii. Sen myötä kiinnostus osallistumiseen kasvaisi ja meillä olisi mahdollisuus hiljalleen muuttaa asioita. Olkaa aktiivisia omalla alueellanne ja liitytkää johonkin paikallistason toimintaan”.

Takausvastuut nousevat pilviin

Vaikeaksi koettu pankkikriisi on jatkunut pitkään, totesi **Pekka Tiainen**: ”Ihmisillä ei ole otetta, miten toimia vääräksi koettua pankkien toimintaa vastaan. Nämä toritilaisuudet ovat muoto rohkautua laajamittaiseen osallistumiseen. Osalltani olen yrittänyt konkretisoida asioita, että niihin olisi helpompi tarttua. Kreikan osalta havainnollistaa asiaa, että Suomen takausvastuu on 600 euroa/asukas ”vauvas-ta vaariin”. Jos 60 % annettaisiin anteeksi, vastuu olisi 350 euroa/asukas. Koko takausvastuu 14 miljardia euroa tekee 3 000 euroa suomalaista kohden. Tiedetään, että todelliset vastuut voivat olla, jopa 5 000 – 6 000 euroa/asukas. Vertai-

Helsingissä Kampin Narinkka-torilla 15.10 2011 järjestettiin demokratiaa puolustava tapahtuma. Espanjan demokratialiikkeen aloitteesta järjestettiin maailmalla tapahtumia. Espanjassa, Kreikassa, Italiassa ja Ranskassa väkeä oli kaduilla kymmenin tuhansin. Kypäräpäiset mellakkapoliisit reunustivat mielenilmauspaikkoja. Panssarivaunut ajaa jyristelivät kaduilla. Muusta Euroopan ilmeestä poiketen Narinkka-torilla hiljainen kansa seisoi rauhallisesti hyvissä tunnelmissa kahden poliisiauton vartioimana. Puhumassa kävi mielenterveyspotilaita, lasten huostaanotosta huolestuneita, vihaisia eläkeläisiä sekä Suomen perustuslain muutosesitystä vastustavia. Ulkomaalainen nuorukainen kertoi, että kuuluisat Kreikan tukipakettirahat siirtyvät aseiteollisuudelle sekä saksalaisille ja ranskalaisille pankeille.

Tavalliset suomalaiset hoitavat asioita rauhallisesti ja laillisesti. Ehkä tottumuksen voima ja tietoinen valinta sanelevat rauhallisen käytöksen, mielenilmauksissakin. Mutta kaikki torilla koettu osoitti ihmisten olevan toissaan liikkeellä. Hiljaisuus ei kerro siitä, että suomalaiset olisivat kyvyttömiä puuttumaan asioiden kulkuun. Kansanradiomme YLE:n klo 21.50 uutiset sekä mtv3:n klo 22:n uutiset kertoivat mielenilmausten menneen Italiassa mellakaksi, mutta eivät mitään Suomessa samaan aikaan järjestetyistä torikokouksista, joissa ihmiset kamppailevat demokratian - ja oman elintilansa - puolesta. Vaaleilla valitulle eduskunnalle tai valtamedialle emme olleet olemassa. Meistä yritetään tehdä näkymättömiä ihmisiä.

Kuva: Riikka Söyring

Helsingin ”Wall Street” Narinkatori täyttyi kriittisistä ihmisistä. Kansanradiomme (YLE) kertoi paikalla olevan 100 osanottajaa. Todellisuudessa oli joka hetki useita satoja mielenosoittajia, joilla oli sanottavaa

lun vuoksi todettakoon ulosotossa olevan 4 miljardia euroa, josta vuosittain peritään 800 miljoonaa, mutta uutta perittävää tulee vastaavasti lisää. Yksistään Helsingin ulosottovirastossa on perintälaskua 500 000 kappaletta vuodessa. Tästä ei kerrota, vaikka tilanne on täysi katastrofi, johon ei suostuta puuttumaan”.

Olemme Suomen kansan puolella

Pääministeri ei kerro kenen puolella olemme totesi **Hannele Salava**: ”Eilen uutisissa pääministeri Katainen sanoi hyvin ylevästi, että olemme Suomen puolella. Kysyisin, että ketkä ovat ja minkä Suomen. Ollaanko me pörssiherrojen, pankkiirien, eliitin ja raharikkaiden Suomen puolella. Vai olemmeko tavallisten ihmisten, terveydenhuollon, sosiaalitoimen, lasten, vanhusten ja sen Suomen puolella, jossa meitä on varmasti yli 90 %, kun vain pieni osa on sitä toista Suomea. Uskon, että tähän ongelmaan löytyy ratkaisu joukkoliikkeestä, jota olemme täällä tekemässä”.

Persujen vaihtoehto ei kelpaa

Työläisten vaihtoehtoa EU-kapitalismille esitti EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja **Heikki Männikkö**: ”Erään lehden minulle esittämään kysymyksen ”hajoaako Euro” vastasin, ettei se vielä kaadu. Kapitalisti tarvitsee euroa ja tätä systeemiä kerätäkseen voitoja. Miksikä kapitalistit ”lypsävän lehmänsä” hävittäisivät, ellei kukaan heitä siihen pakota. Tämä on meidän tehtävä, emmekä ole vielä tarpeeksi voimakkaita esittämään EMU:n ja kovien markkinoiden ylivallalle vaatimuksia. Työväen leh-

dissäkin on otsikoitu kapitalismin olevan tiensä päässä. Mielestäni lähestymme sitä aikaa, mutta vielä meillä ei ole selkeästi määriteltyä vaihtoehtoa, mitä tarjota sen tilalle. EU ja EMU on sama asia kuin tämä kova markkinatalous ja sen kaatumiseen tulee olla valmius ja vaihtoehto. Siihen ei riitä mikään Timo Soinin vaihtoehto, vaan pitää olla oikea työläisten vaihtoehto”.

Suomalaisten rahat ”Kankkulan kaivoon”

Esa Puuskari arvioi kustannustajun päättäjiltä kadonneen, kun niillä on rahaa niin, etteivät paskalle tavu: ”On helppo puhua mitä vaan, kun ei tarvitse olla huolissaan huomisesta. Miljonääri ei enää tajua rahan todellista arvoa köyhän kansan elävässä elämässä. Björn Wahlroos on oma lukunsa. Kansan silmissä hänestä on tullut vitsi. Vuoden par-

haana vitsinä pidin sitä, kun Nalle ryhtyi maanviljelijäksi. Kyllä syy hankittuihin hehtaareihin oli 300 000 euron EU-tuet. Mielestäni tämä tuki Kreikkaan on pankkilainaa väärinpäin. Tulee ajatella niin, että Suomi ottaa Kreikasta lainaa ja maksaakin koko korkotuen kertalaakista pois, mutta muut EU-maat maksavat sen pikkuhiljaa. Ja yllätys yllätys- Kreikka kaatuu sillä välillä. Suomalaisten rahat menivät kuin Kankkulan kaivoon”.

Kunnat ja valtio järjestämään tuotantoa ja palveluita

Suomi on demokratian takapajula monen maan mittapuun mukaan arvioi **Arjo Suonperä**: ”Poliittista demokratiaa on rajoitettu monella tavalla ja kehitys kulkee huonompaan suuntaan. Taloudellista demokratiaa ei ole lainkaan. Poliitti-

sen demokratian rajoitukset tulisi poistaa ja aloittaa taloudellinen demokratia. Suomessa ihmisten toimeentulo perustuu palkkatyöhön. Oikeiston mukaan tulee antaa markkinoiden ja yksityisten yritysten hoitaa työttömyysongelma. Kehitys näyttää, että nämä eivät ole työttömyyttä korjanneet. Ratkaisuksi tarvitaan, että valtiovalta ja kunnat aloittavat itse järjestämään tuotantoa, palveluita, joka samalla luo julkisia työpaikkoja, joista saa kunnollista palkkaa. Muutoin entisetkin työpaikat katoavat Kiinaan tai ”jonnekin Timbuktuun”.

Helsinki leikkaa vanhuk-silta ja lapsilta

Kaupunginvaltuutettu **Yrjö Hakanen** kertoi Helsingin tekävän tänäkin vuonna voittoa noin 250 miljoonaa euroa, mutta leikkaavan mm. vanhusten ja lapsiperheiden peruspalveluja: ”Pankki- finanssimailman pelistä lähtenyt talouskriisiä käytetään leikkausten perusteluna sielläkin, missä siihen ei olisi tarvetta. Edes peruskoulussa ei menisi läpi budjettiesitys, josta on jätetty tulopuolelta pois kaupungin liikelaitosten tuotot, jolloin tulopuolelta puuttuu 250-300 miljoonaa euroa ja tähän perustuen selitetään, että pitää leikata. Ehdotan-kin, että Helsingissä asukkaat, kansalaisjärjestöt, henkilöstöryhmät ja luottamushenkilöt ryhtyvät yhdessä tekemään osallistuvalla budjetoinnilla vaihtoehtoisia ratkaisuja. Tämä tulisi ottaa myöskin viralliseksi osaksi kaupungin toimintatapaa niin, että asuinalueilla voidaan itse päättää asioista”.

Huostaanotetut lapset saatava laitoksista kotiin

Maassamme on paljon huostaan otettuja lapsia totesi **Birgitta Wulf**: ”Heidät tulisi saada kotiin takaisin sekä auttaa heidän perheitä. Huostaanotoista tulevat päällimmäisinä mieleen myös Suomeen tulleet bisneslaitokset, joihin köyhien lapsia sijoitetaan, koska varattomien perheiden vanhemmilla ei usein ole oikeaa tietoa asioista. Usein näissä laitoksissa on epäinhimilliset olosuhteet, joita ei kyetä valvomaan. YK:n lapsen oikeuksien julistuksessa ja muuallakin sanotaan, että niitä valvotaan. Mutta kuka niitä valvoo? Siihen ei ole vastausta. Ei ole mikään tarkoitus, että lapset elävät erossa vanhemmistaan ja saavat kokea laitoksessa traumaattista kohtelua”.

Toimitti: Heikki Männikkö

Toveri, älä äänestä Natottajia!

Presidentinvaalit lähestyvät kovaa vauhtia. Samalla kasvaa natottajien kiima; onhan heillä jo kolme kovaa nimeä, Paavo Lipponen, Sauli Niinistö ja Eva Biaudet. He ovat samalla kovan uusliberalistisen politiikan ja EU:n liittovaltiokehityksen takaajia.

Edistyksellinen vasemmisto näyttää olevan kyvytön asettamaan omaa ehdokasta. Tämä on harmillista, sillä tulevissa vaaleissa ratkaistaan osaltaan Suomen tuleva suunta. Onhan presidentillä yhä ulkopoliittista valtaa ja mahdollisuus toimia arvojohtajana. Vaaleista onkin tulossa todelliset Nato-vaalit.

Oman ehdokkaan puutteessa

monet edistykselliset vasemmistolaiset kuikuilevat perussuomalaisten Timo Soinin ja vihreiden Pekka Haaviston suuntaan: edellisestä luodaan kuvaa EU-kriittisenä kansanmiehenä, jälkimmäisestä liberaalina tasa-arvon ja globaalin oikeudenmukaisuuden edistäjänä.

On huolestuttavaa, että vasemmiston piirissä on havaittavissa sympatiaa kyseisiä ehdokkaita kohtaan. Soini on EU-kriittinen vain näennäisesti; hän vastustaa Unionin ulkoisia muotoja, mutta kannattaa sen ydintä eli pääomien vapaata liikkuvuutta ja yleiseuroopalaisia markkinoita. Ne ovat pienituloisten ja hyvinvointipalveluiden pahin uhka.

Nato-haikailijoiden onneksi ja suomalaisten enemmistön harmiksi Soini ja Haavistokin ovat natottajia. Molemmat suhtautuvat sotilasliittoon myönteisesti eivätkä sulje pois Suomen jäsenyyttä siinä.

Edellä mainitut ehdokkaat eivät aja pienituloisten asiaa saati rauhanpolitiikkaa. Edistyksellisen vasemmiston on tuettava ehdokasta, joka puolustaa hyvinvointivaltiota ja Paasikivi-Kekkosen ajan hyväksi havaittua puolueettomuuspolitiikkaa. Miettikää tarkkaan, äänestätkö mielikuvien vai tosiasioden pohjalta.

Nimim. Kotilan Kusti

TYÖLLÄ TAVARAA VAI RAHALLA RAHAA

Jatkuvasti ihmetellään miksi maailmankirjat ovat niin pahasti sekaisin. Tuotanto kehittyy nykyajan normaalioloissa ja joka suhteessa hitaasti. Taantuminen ja kriisien toistuvuus on lyhentynyt. Myös työn tuottavuuden kasvu on hidastunut, mutta se on kuitenkin tuotannon kasvua nopeampaa. Se vähentää työn tarvetta ja työttömyys lisääntyy. Samaan aikaan myös rahamarkkinoilla toistuvat erilaiset häiriöt ja kriisit.

Mullistus markkinoilla

Yhä nopeammin toistuvat, suorastaan jatkuvasti toistuvat markkinahäiriöt ovat seurausta pääomien, tavaroiden ja palvelusten vapaasta liikkumisesta. Sitä kapitalistit ovat halunneet kaksisataa vuotta. Sen suhteen asiat edistyivät varsin hitaasti, mutta 1995 tapahtui lopullinen läpimurto, kun tullee ja kaupankäyntiä koskeva yleissopimus GATT lopetettiin ja korvattiin Maailman kauppajärjestöllä WTO. Sillä poistettiin kaikki kansainvälisen kaupan esteet, kun WTO:n jäseniksi liittyi 153 maata. Ne yhdes- sä muodostavat 95 prosenttia kansainvälisestä kaupasta.

Vapaakauppa merkitsi mul- listusta kansallisvaltioiden tuotan- nossa, sen omistuksessa ja niiden rahamarkkinoilla. Se on nopeutta- nut pääomien omistuksen keskit- tymistä. Pääomia on viety maas- ta enemmän kuin sitä on sijoitet- tu kiinteisiin tuotannon välinei- siin. Suomessa sijoitetun pääoman tuoton vahva kasvu alkoi 1980-lu- vun puolivälin jälkeen poliittisen ilmaston oikeistolaistumisen seu- rauksena. Mutta vasta ensimmäisi- nä WTO:n perustamisen jälkeisinä vuosina tapahtui hyppäyksellinen kasvu. Itse asiassa sen jälkeen kas- vu pysähtyi. Nyt se ajoittain kasvaa, ajoittain pienentyy.

Viimeisen neljännesvuosisa- dan aikana yritykset ovat hake- neet nopeita voittoja. Niiden stra- tegia näyttää muuttuneen ulospäin suuntautuvasta sisäänpäin käänty- neeseen kulujen karsimisen strate- giaan. Useissa tapauksissa se on jo johtanut umpikujaan ja toiminnan lopettamiseen. Poliittisten muu- tosten myötä tulivat mahdolliseksi ptkätyöt. Organisaatioita litistet- tiin, työvoimaa ulkoistettiin ja sa- neerattiin kortistoihin. Tavaroiden tuotannossa on lopetettu lukuisia kannattavia tuotantolaitoksia. Ak- tiivinen myyntityö näivetettiin ole- mattomiin paisuneen mainonnan varaan. Jäljelle jääneen henkilös- tön kuormitus on kasvanut.

Pääomien omistuksen keskit- tymisen vuoksi rahalle ei ole löy- tynyt tuotannossa hyötykäyttöä. Omistajakapitalistit kuitenkin vaati- vat, että pääoman on joka tapauk- sessa tuotettava voittoja. Siksi tuo- tannon rinnalle ovat kasvaneet ää- rettömän suuret rahamarkkinat. Ne elävät uskossa, että rahalla voi teh- dä rahaa. Rahamarkkinoilla säilyy rauha niin kauan kuin tuotannosta tulee uutta vapaata pääomaa jaet- tavaksi. Sen jälkeen voi saada voit- toa vain veronmaksajilta ja heikko- ja tuhoamalla.

Likviditeetti-pommi

1995 jälkeen kapitalistien raha- markkinat ovat muodostuneet ta- varatuotannon kilpailijaksi. Yhteis- kunnalliselta merkitykseltään raha- markkinat ovat jo syrjäyttäneet ta- varatuotannon. Ne näyttävät val- lanneen määräävän aseman yh- teiskunnassa.

Maailmalla tikittää atomi- pommin kaltainen uskomatto- man tuhovoimainen pommi. Se ei ole ihmisten ulottuvissa. Kapita- lististen markkinoiden ansiosta se elää omaa elämäänsä. Uutta pom- mia, joka syntyi lyhyessä ajassa, voi- si sanoa likviditeetti-pommiksi. Tä- nään kukaan ei osaa sanoa minkä- laista tuhoa sen räjähtäminen aihe- uttaa. Yhä useampi asiantuntija pel- kää, että räjähtäminen voi olla lä- hellä. Pari vuotta sitten Kansainvä- lisen valuuttarahaston IMF:n mu- kaan maailman likviditeetti oli 747 967 miljardia dollaria. Suomalaisen ulkomailla oleva osuus oli 749 mil- jardia dollaria, 0,1 prosenttia. Likvi- diteetissä oli 633 251 miljardia dol- laria, 85 prosenttia oli ns. virtuaa- lirahaa ja 114 446 miljardia dolla- ria yritysluottoja, perinteisiä asun- toluottoja, oikeaa käteistä ja käyt- tötilejä. Mikäli maailman koko bkt, 57 937 miljardia dollaria, olisi ollut likvidin korkotuottoa, se olisi vain 8 prosenttia.

Virtuaaliraha on rahalaitos- ten ja pörssien mielikuvituksen luomaa voitto-odotusta, jolle ei ole todellista tuotannon tai muu- ta todellisuuspohjaa. Kukaan ei tie- dä, kuinka paljon siinä on ilmaa. Siksi se on todellinen ongelma, kun on helposti nähtävissä, että virtuaa- lirahassa on suuri kupla. Sekin tie- detään, vaikka harva tunnustaa, et- tä euromaiden muutama satamil- jardia euroa on osa virtuaalirahan kuplaa. Mutta – se on häviävän pie- ni osa siitä, mitä on odotettavissa.

Likviditeettipääoman ja bkt epäsuhte johtuu suursijoittajien mielikuvituksella luoduista voitto- odotuksista. Se on pelkkää keinot- telua, joka tekee rahoitusmarkki- noista epävakaa. Se on suursijoit- tajan keskeistä kilpailua oveluu- della, joka muuttaa omistussuh- teita ja pienentää omistajien jouk- koa. Pankkien, säätiöiden, vakuu- tusyhtiöiden jne. kautta sijoittajat osallistuvat keinotteluun tietoisesti. Muut usein pelkinä uhreina tie- tämättään ja tahtomattaan.

Pankit ja muutkin rahalaitok- set saavat risksijoitukset kau- paksi nimittämällä kaiken maail- ma sijoituspapereita, termiineitä, futuureja ja niiden johdannaisia, eläke- tai vakuutussäästämisen eri muotoja tuotteiksi. Tuote on mieli- kuvana konkreettinen, mutta raha-

laitossijoitus perustuu aina luotuun ja pelkkään mielikuvaan tulevaisu- den voitoista.

Pankkien sijoitustuotteiden myynti, on aina riskipeliä. Myös vakuutusyhtiöt ovat yhä suurem- massa vaarassa rahamarkkinoilla tehtyjen sijoitusten vuoksi. Aikai- semmin luotettavina pidetyt val- tioiden joukkovelkakirjalainatkin ovat muuttuneet riskipeliksi. Ennen varmoina takaisinmaksajina valtioi- den joukkovelkakirjat olivat halut- tuja sijoituskohteita. Sillä kaikki (po- litiikkoja lukuun ottamatta) tietävät, että valtio ei voi mennä konkurs- siin. Ennemmin tai myöhemmin ne maksavat velkansa. Valtiot eivät ole koskaan antaneet vakuuksia, kun niitä ei ole tarvittu. Varma usko lai- nojen hoidosta on riittänyt.

Valtioiden luotettavuudesta johtuen ja siitä, että rahalaitoksil- la on kaikki paikat rahaa väärellään, ne ovat suunnattomassa ahneudes- saan työntäneet sitä valtioille. Ne ovat tietoisesti ylilainoittaneet mo- nia valtioita siinä uskossa, että ta- kaisinmaksu on varmaa. Siitä piit- taamatta, että maailman reaality- lous on voinut huonosti 1990-lu- vulta alkaen ja vaikka parempaa ei ole näkyvissä, pankit ovat houkutel- leet valtioita lainoillaan.

Mutta nyt, kun Euroopas- sa joidenkin valtioiden velan- maksukyky on heikon reaality- louden vuoksi nollassa, pankit ei- vät anna maksuaikaa. Nyt ne halu- avat veronmaksajat hurjien voitto- jensa maksumiehiksi. Pankit vaati- vat euromailta yhteisvastuuta. Sii- hen ne ovat jo myöntyneet. Nii- den sormet ovat syvällä euromai- den veronmaksajien taskuissa. Tä- hän luonnollisesti vaikuttaa se, että vaikka maailman rahalaitokset ovat rahaa väärellään, ne eivät jakaannu tasaisesti kaikkien pankkien kesken. Siksi jotkut pankit voivat joutua vai- keuksiin, sillä suurpääoman omista- jat eivät tunne keskinäistä solidaa- risuutta. Jokainen nuolukoon omat haavansa. Suurimmat yleensä sel-

viävät. Kun pienet kaatuvat, pää- omat ja määräysvalta keskittyvät entistä harvempiin käsiin.

Yhteisvastuu

IMF:n ja kahdenkymmenen teol- lisuusmaan päättäjät edustavat suurpääoman omistavia harvalu- kuisia kapitalisteja ja heidän raha- laitoksiaan. Nämä samat kapitalis- tit omistavat myös tuotannon vä- lineet, talot, laitteet ja tavarat, joi- den arvo on 127 154 miljardia dol- laria 17 prosenttia rahamarkkinois- ta. Nyt on helppo ymmärtää, kum- pi on maailmataloudessa etusijalla – tuotanto vai rahamarkkinat.

Tässä IMF:n laskemassa likvi- dissä 85 prosenttia on virtuaali- eli keinottelurahaa. Sen todella monenkirjaviin sopimuksiin (tuot- teisiin!) on vain osa konkreettises- ti sijoitettua rahaa. Loppu on mak- settava sopimuskauden päättyessä. Virtuaaliraha liikkuu niin mielikuvi- tuksellisessa johdannaisten laby- rinttien verkostossa, että sitä ei ku- kaan pysty hallitsemaan.

Virtuaalirahalla rahan teke- minen onnistuu vain niin kauan kuin se saa uutta rahaa tuotannos- ta, tavallisista säästöistä ja veron- maksajilta. Sen rahalaitokset ym- märtävät. Siksi ne IMF:n ja maiden keskuspankkien kanssa yhteisrin- tamassa vaativat (valtioita) tavalli- sia veronmaksajia korvaamaan ni- den tappiot. Vaatimuksia siivitetään taantuma- ja pulapuheilla. 30-lu- vun pula johtui suhteellisesta liika- tuotannosta. Tavaraa olivat varastot pullollaan, kun ihmisiltä puuttui ra- ha niiden ostamiseen. Kun kauppa ei käynyt, tuotantoa supistettiin. Ih- misiä saneerattiin kilometritehtaale ja se vähensi kysyntää edelleen. Tuloksena oli mieletön konkurssi- kierre.

Vielä ei ole kyse liikatuotan- nosta. 30-luvulla keinottelupää- omaa ei ollut tuotantopääoman monin kerroin ylittävää määrää. Suhteessa nykyiseen keinottelu oli mitätöntä. Konkurssit aiheutti-

vat osakemarkkinoiden romahduk- sen, joka vain osaltaan täydensi pu- la-ajan.

Markkinataloudessa on iät ja ajat hoettu, että riskin palkkana ovat voitto tai tappio ja että markki- nataloudessa itseohjautuvat mark- kinat korjaavat itse omat virheen- sä. Voiman tunnossaan kapitalistit arvioivat keinottelun nopeam- maksi tavaksi saada kansojen omaisuus uudelleenjakoon, itselleen. Nyt kun maailma on harvojen suuri- kapitalis- tien käsissä, heillä on kantia vaatia kansojen yhteisvastuuta keinotte- lussa maksumiehiksi. He vaativat valtioilta omaisuutta, vaativat sääs- tämään, supistamaan ja leikkaa- maan.

Yritykset tehdä rahalla rahaa on johtanut siihen, että nyt ja tule- vaisuuden normaalioloissa tuotan- to kehittyy joka suhteessa hitaas- ti, mutta tuottavuus kuitenkin ai- na tuotannon kasvua nopeammin. Sen seurauksena työttömyys kas- vaa, elintaso laskee ja kärsimykset lisääntyvät.

Eurooppalaisilla on mahdol- lisuus; heidän on yhteistoimina ja yhteisvastuullisesti pantava Euroo- pan suurpääoma ja sen kasinope- lurit aisoihin. Se onnistuu palaut- tamalla valtioiden itsemääräämis- oikeus, suojaamalla pienet ja kes- kisuuret yritykset luopumalla pää- omien, tavaroiden ja palvelusten vapaasta liikkumisesta ja purkamal- la Euroopan Unioni!

Siihen ei suurpääomalla rii- tä haluja. Vaikka haluja olisi, muu- tos ei riitä pitkän päälle, kun työn ja pääoman välinen ristiriita on jo saa- vuttanut lähestulkoon sietämättö- mät mittasuhteet. Kapitalisteilla ei ole halua eikä keinoja nykyisen ja paisuvien ongelmien ratkaisemi- seen. Niinpä jäljelle jää vain yksi mahdollisuus – kapitalistinen yksi- tyisomistus on lakkautettava. Siksi palkkatyöläisten on havahduttava muuttuakseen riistetystä luokasta luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

HELSINKI MUKAAN YDINVOIMABISNEKSEEN

Helsingin kaupunginvaltuusto päätti äänestyksen jälkeen äänin 44–40, että kaupungin liikelaitos Helsingin Energia lähtee mukaan Olkiluodon ydinvoimalan 4. yksi- kön suunnitteluvaiheeseen. Voi- makkaimmin hanketta ajoi ko- koomus, joka tuki hanketta yksi- mielisesti. Myös keskustan edus- tajat olivat ydinvoiman kannalla. Demareiden ryhmässä oli hajon- ta ja vastaan äänestivät vihreät, Vas, Skp sekä osa Rkp:stä.

Helsingin kaupunginhallitus oli yllättäen vain pari viikkoa ennen äänestystä tuonut valtuustolle esi- tyksen asiasta. Menettelytapa oli erittäin epädemokraattinen, sil- lä asiasta ei käyty minkäänlaista julkista keskustelua eikä asukkailla ollut mahdollisuutta siihen vaikut- taan. Pelkästään suunnitteluvaihe tu- lee maksamaan Helsingille 29,5 mil- joonaa euroa, joten on erittäin epä- todennäköistä, että kaupunki enää tämän jälkeen vetäytyy hankkeesta.

Helsinki ei tarvitse lisä- sähköä

Hanketta vastustava mieleno- soitus järjestettiin valtuustotal- on edustalla äänestyspäivänä, 26. lokakuuta. Mielenosoitukses- sa jatkettiin Espanjan toriliikkeeltä

Siihen lähtee Helsinki mukaan ydinvoimabisnekseen eivät kau- punkillaiset voineet sanoa mielipidettään. Ainoa ihmisten kokous asi- asta pidettiin Senaatintorilla ennen valtuuston kokousta 26.10.-11

omaksuttua menettelyä, jonka mu- kaan jokaisella on oltava mahdol- lisuus mielipiteensä ilmaisemise- en. Valtuustotalon edustalla kuuli- tinkin lukuisia kriittisiä puheenvu- oroja Olkiluoto-hankkeesta ja ydin- voimasta ylipäätään. Eniten häm- mästyttä herätti se, että Helsinki tuottaa jo nykyisellään riittävästi sähköä omiin tarpeisiinsa. Siten ei pitäisi olla mitään syytä lähteä mu- kaan uusien ydinvoimaloiden suun- nitteluun.

Yleisön keskuudessa epäiltiin- kin, että Helsingin tavoitteena

on saada ydinvoimasta tuottoi- sa bisnes kaupungille. Tätä pidet- tiin moraalittomana etenkin, kun tuoreessa muistissa on Fukushi- man katastrofaalinen ydinvoima- laonnettomuus. Ydinvoimaintoi- loiden päätä ei huimaa, vaikka edes tähän mennessä luvan saaneiden voimaloiden ydinjätteen loppusi- joitusta ei ole kyetty ratkaisemaan. Ihmeteltiin myös Helsingin ydinvoi- mahurmasta, vaikka esimerkiksi Saksa on päättänyt luopua asteit- tain kokonaan ydinvoimasta.

TOMMI LIEVEMAA

Suomenlahti todistaa Suomen

Kuva: Leena Hietanen
Jumindanniemen kärjen rantakiveen on hakattu hukku-
neiden muistoksi vuosiluku.

Saksan ja Suomen sukel- lusveneyhteistyö valmiste- li Barbarossaa

Ensimmäisen maailmansodan jäl-
keinen Pariisissa Versailles’n palat-
sissa neuvoteltu ns. Versailles’n rau-
hansopimus Saksan ja ympärysval-
tojen välillä solmittiin 28.6.1919. So-
pimuksessa Saksa yksin tuomittiin
sotasyylliseksi. Merivoimien osalta
sopimus salli Saksalle 15000 sotilas-
ta, kuusi alle 10000 tonnin taistelu-
laivaa, kuusi risteilijää ja 12 hävittä-
jää. Sukellusveneet kuten myös ras-
kas tykistö, ilmavoimat ja panssa-
rivoimat kiellettiin kokonaan. Sak-
sa kuitenkin alkoi välittömästi rik-
koa tätä sopimusta. Sukellusveneitä
alettiin valmistaa mm. Alankomai-
hin perustetun insinööritoimiston
välityksellä muissa Euroopan mais-
sa. Erityisesti Suomi auttoi Saksaa
kiertämään Versailles’n sopimuksen
sukellusveneet kiertävää kohtaa.
Saksalaisen mallin mukaan, saksalai-
sella lisenssillä ja saksalaisen Hollan-
nissa toimivan peiteyrityksen (Inge-
nieurskantoor vor Sheepsbouw, IvS)
toimesta Turussa Chricton-Vulcanin
telakalla valmistuivat vuonna 1930
sukellusveneet Vetehinen ja Vesihii-
si. Sitten v. 1931 valmistui lku-Turso.

Vesikko oli Saksan sukel- lusvene-aseen prototyyppi

Enimmillään Suomessa toimi yli 100
saksalaista suunnittelijaa ja asian-
tuntijaa. Viimeinen Suomesta läh-
tenyt saksalaisiasiantuntija Heinrich
Wolfin palasi Saksaan v. 1935, kun
hänen pestinsä Suomessa oli kes-
tänyt 13 vuotta. Vetehinen, Vesihii-
si ja lku-Turso olivat raskaan luokan
(n. 500 tonnia) ns. ”Vetehis-tyypin”
aluksia. Saksalaiset halusivat kui-
tenkin kehittää tulevaan hyökkäys-
sotaan soveltuvan ja uuteen tek-
niikkaan perustuvan kevyemmän
(n. 250 tonnia) sukellusvenetyypin,
jonka tuli vastata iskukyvylltään Ve-
tehis-luokan asetta. Tätä alettiin ke-
hitellä Turussa, missä myös Vetehis-
tyypin alukset oli valmistettu. Pro-
totyyppi CV707 valmistui Chricton-
Vulcanin telakalla 1933. Suomessa
se sai nimen ”Vesikko”. Sitä Saksai-
saiset testasivat vuosina 1933-1934
Turun saaristossa. Tämän jälkeen

Vesikon kopioita valmistettiin Deut-
sche Werken- telakalla Kielissä kuu-
si kappaletta. Näiden ensimmäisten
sukellusveneiden miehittäminen
osaavalla miehistöllä perustui kou-
lutukseen ja harjoitteluun Suomes-
sa CV707:llä eli Vesikolla.

Suomi mukana alusta saakka Saksan uudelleen varustautumisessa

Saksa oli aloittanut uuden sodan
valmistelut välittömästi I:n maail-
mansodan päättyttyä. Sotaministe-
riön kokouksissa 14.6. ja 5.9.1917
todettiin, että ”Saksan tulee kehiti-
tää nopeasti rauhan ajan talout-
ta ja mukauttaa sitä sotatarkoituk-
siin”. Saksassa muodostui yhtein-
voimakkaampi militarisointi. Krup-
pin tehtaat keskittyivät uudelleen
sotatarvikkeiden tuotantoon. Van-
hoja sotatarviketehtaita ajanmu-
kaistettiin ja laajennettiin. Vuonna
1935 Hitler-Saksa tunsu itsensä soti-
laallisesti niin voimakkaaksi, että sa-
noi irti Versailles’n sopimuksen. Sa-
maan aikaan 18.6.1935 allekirjoite-
ttiin brittiläis-saksalainen laivastosop-
imus, jonka mukaan Iso-Britannia
hyväksyi sen, että Saksa saa jälleen
rakentaa sukellusveneitä. 11 päi-
vää myöhemmin laskettiin vesille
Saksan ensimmäinen sukellusvene,
jonka jälkeen valmistui sukellusve-
ne joka toinen viikko. Syksyyn men-
nessä saksalla oli 12 sukellusvenet-
tä. Vesikko (CV707) oli näiden pro-
totyyppi. Jokainen ymmärtää, että
sukellusveneyhteistyön ollessa Sak-
san ja Suomen välillä näinkin laajaa
ei sotilaallinen yhteistyö jäänyt pel-
kästään tähän, vaan Suomi monil-
la muillakin tavoilla edesauttoi Sak-
san uudelleen varustautumista ollen
tietoinen Saksan varustautumisesta
uuteen sotaan.

Suomalaisten ratkaiseva osuus Suomenlahden mi- noittamisessa.

Saksan ja Suomen merivoimat aloit-

tivat Suomenlahden miinoittamisen
iltayöstä 21.6.-41 jo ennen fasistien
maa- ja ilmavoimien Neuvostoliit-
toon 22.6.-41 aamuyöllä 03.00-04.00
tapahtunutta suurhyökkäystä. Tä-
mä sodan alkuun ajoitettu sotatoi-
mi oli mahdollinen, koska Suomi oli
jo paljon ennen fasistien kanssa teh-
tyä Suomenlahden miinoitusta kos-
kevaa suunnitelmaa monin tavoin
kietoutunut yhteistyöhön fasistien
kanssa. Suomen sotilaspiirit sallivat
operaation valmistelun Suomenlah-
den saariston suojissa mm. Porvoon
ja Tolkisten liepeillä ollen mukana
alusta saakka Barbarosan toimeen-
panossa. Saksalaisten miinoitusyri-
tys paljastui (katso KÄ 2/10, Ville Ra-
hikainen: ”Mutta ken sen ensimmäi-
sen laukauksen ampuikaan?”), kun
Neuvostoliiton tiedustelukoneet klo
02.28 havaitsivat toisen päämiinoi-
tuksista. Myös kolmas miinoitusyri-
tys havaittiin, kun neuvostohäviti-
tää yritti estää saksalaisten miinoi-
tusyrityksen Muhun salmessa. Tässä
vaiheessa Neuvostoliiton sotilasjoh-
dolla ei ollut vaikeuksia tietää mis-
tä käsin miinoituksiin osallistuneet
alukset olivat paikalle ilmestyneet.

Suomalaiset alusta saak- ka mukana Barbarosan toteutuksessa

Saksan laivaston ohella samana yö-
nä miinoitusoperaatioon osallistui
myös kolme suomalaista sukellus-
venettä Vesihiihi (komentaja: Kau-
ko Kijanen), lku-Turso (komentaja:
Kauko Pekkanen) ja Vetehinen (ko-
mentaja: Kauko Pekkala). Sukellus-
veneet määrättiin jo 16.6.-41 osal-
listumaan miinoitusoperaatioon ja
illalla 21.6.-41 sukellusvenelaivue
sai toteuttamiskäskyn. Sukellus-
veneiden komentajat ihmettelivät
määräystä, koska Suomi ei ollut so-
dassa Neuvostoliiton kanssa. Emä-
laivan kapteeni Kivikuru oli toden-
nut: ”sinne menette enempiä kyse-
lemättä, sillä takana on kyllin suuri
herra” (Ville Rahikainen KÄ 2/10)
Komentajien omakohtaiset kerto-
mukset tapahtumista ovat säily-
neet, vaikka alkuperäiset taistelura-
portit ovat kadonneet. Tässä tapauk-
sessa tuskin on merkitystä sillä laski-
vatko suomalaiset ensimmäisen mi-
nalastinsa tunteja vai jälkeen fasis-
tien Neuvostoliittoon tapahtunutta
suurhyökkäystä. Tehtävää oli valmis-
teltu hyvissä ajoin alkukesällä ja mi-
inat oli tuotu saksalaisilla rahtilaivoil-
la Tolkisten satamaan. Miinalastissa
olleet sukellusveneet lähtivät tehtä-
vänsä suorittamaan Emäsalon se-
lältä 21.6.-41 illalla ja suorittivat teh-
tävänsä yön kuluessa.

Tallinnan evakuointi ja Jumindan miinakenttä

Barbarosan alettua Fasistit liittolaisi-
neen etenivät hyvin nopeasti Neu-
vostoliiton alueella. Puna-armeija
kävi raskasta viivytystaistelua ja jo-
kainen päivä, joka kyettiin vihollis-
ta viivyttämään, oli fasismin vastus-
tajille hyvin arvokas. Tallinnan kau-
punki teki ankaraa vastarintaa fa-
sistihyökkääjille. Puolustustaistelut
kestivät heinäkuun lopulta elokuun
lopulle (katso KÄ 4/11, keskiaukea-
ma). Puolustajien voimat ehtyivät
ja jouduttiin tekemään päätös Tal-
linnan sillanpääaseman evakuoimi-
sesta. Puolustusvoimien ohella eva-
kuoitiin kaikki halukkaat siviilit mm.
juutalaiset, neuvostovirkamiehet,
puolue- ja järjestöaktiivit yms. Sak-
salaiset ja suomalaiset olivat kuiten-
kin aloittaneet Suomenlahden sul-
kemisen merimiinoilla Jumindan
niemen edustalla katkaistakseen

Kansan äänen järjestöt tutustuivat syyskuun lopulla (26.-27.9.-11) naap-
mansodan tapahtumiin. Aiheen tälle antoivat voimistuneet pyrkimykset
tutustuimme kohteisiin, joissa vuosina 1941-1942 tuhottiin Eestin koko
miinasotaan syntyy siitä, että fasistien lähestyessä Tallinnaa elokuussa
tä kostotoimia tms. fasistien taholta, mahdollisuus siirtyä Neuvostoliito-
suutta (katso KÄ 5/2010, www.kansanaani.net). Perille pääsivät kaikki n
valtaosa siviilejä) lähes 20000 koki matkansa pään laivojen tuhoutues

Jumindanniemelle on pystytetty muistomerkki muistuttamaan
merisotahistorian yhdestä suurimmista katastrofeista. Suo-
messa muistomerkkiä ei ole huolimatta siitä, että monet ka-
tastrofin uhreista ajautuivat Suomen rannikolle.

väylän Tallinnasta Leningradiin ja
Kronstadttiin. Tolkkisista käsin toi-
mivat miinalaivat ”Ruotsinsalmi” ja
”Riilahti” laskivat heti 29.-30.6.-41
200 miinaa Jumindanniemen poh-
joispuolelle. Saksalaiset alukset mi-
noittivat aluetta heinä- elokuussa.
Kun Tallinnan evakuoinnista tihkui
jotain kautta tieto saksalaisille, laski-
vat Ruotsinsalmi ja Riilahti vielä 16.-
20.8.-41 700 miinan kentän Porvoon
edustalla sijaitsevan Kallbodagrundin
ja Jumindanniemen väliin. Kaik-
kiaan alueella oli lopuksi yli 2000
miinaa ja lähes 1000 raivausestettä.

Siviilien joukkomurha Suo- menlahdella

Tallinnan evakuointi pääsi alkamaan
jo 7.8.-41. Silloin Vjateslav Molo-
tov-alkusen johtama kuuden lai-
van saattue sai 7.-11.8.-41 siirrettyä
Kronstadtin 2500 haavoittunutta.
Mutta 19.8.-41 Tallinnasta lähtenyt
sairaalalaiva ”Sibir” tuhoutui Saksai-
laisten ilmapommituksissa. Laivas-
sa oli 900 haavoittunutta ja 400 si-
viilimatkastajaa. Heistä 500 hukkui
Suursaaren luona. Evakuointeihin
euhdittiin käyttää myös junia ja rau-
tateitse evakuoidut pääsivät suo-
jaan fasistien vainolta. Pääevakuoin-
ti alkoi 28.8.-41. Siihen osallistui n.
200 alusta, jotka purjehtivat neljäs-
sä saattueessa. Näistä miinakenttiin
tuhoutui 50 alusta, joiden mukana
menehtyi hukkuneina ja kaatuneina
15000-20000 ihmistä. Heistä val-
ta-osa oli siviilejä. Seuraava lainaus
dosentti Johan Bäckmanin kirjasta
”Pronssisoturi”: Miinasotaa oli joh-
tamassa kapteeni Ilmari Virkki osat-
toineen. Osasto Virkin alikersantti
Paavo E. Kauppinen kirjoitti päivä-
kirjaansa: ”Laskin reilussa kymme-
nessä minuutissa 22 valkoista vesi-
patsasta. Ensin näkyi laiva, sitten lei-

mahti, sitten vesipatsas alkoi nousta.
-- Oli ikään kuin kuulevinaan kuole-
man enkelin siipien lyönnit. -- Tun-
tui epätodelliselta näyltä, kun mi-
nan räjähdyksissä syntyneiden val-
koisten vesipatsaiden välissä tum-
memmat Stukat tekivät syöksy-
jään kuin ampieiset. Jumindan pat-
terin pienemmät vesipilarit ikään
kuin säestivät tässä maailmanlopun
tunnelmassa”. Matruusi Åke Krohn
muisteli: ”Se oli kyllä hirvittävä nä-
ky, kun laivan keula nousi ylös ja up-
posi ja siellä ihmiset huusi ja hyppä-
si. -- Ihmisiä ui meressä kuin biljar-
dipalloja -- . Siellä oli siviili-ihmisiä,
naisiakin. -- Sitä näki vaan, kun ne
uppos. Se oli hirveä näky, kun nä-
ki niiden -- anovat silmät -- . Jos
helvetti jossakin on, niin siinä se oli.
Kymmenen vuotta sodan jälkeen tu-
li painajaisia aina öisin.”

Georg Ots oli pelastunei- den joukosa

Yksi Neuvostoliittoon paenneista
oli Georg Ots, joka oli hukkua pom-
mituksessa Suursaaren luona. Seu-
raava lainaus on Pronssisoturista:
Ots muistelee: ”Uin kauemmas lai-
vasta ja -- minut kohtasi kauhistut-
tava näky: kaikkialla oli hukkuvia
ihmisiä, päitemme yläpuolella jy-
lisivät saksalaiset pommikoneet.”
Troolari vei Otsin Leningradiin, jos-
ta matka jatkui Jaroslavlin virolai-
seen siirtokuntaan ja Neuvosto-Ees-
tin taideyhtyeeseen. Ots tutustui ru-
noilija Debora Vaarandiin, joka myö-
hemmin kirjoitti Saarenmaan valssin
(Johan Bäckman: Pronssisoturi).

Siirrettiinkö Suomenlah- den yli juutalaisia tuhotta- vaksi?

Vuosi sitten kerroimme Eestin en-
simmäisestä ja toisesta holokaus-

Suomella oli kaksi panssarilaivaa
Väinämöinen jaa Ilmarinen, joi-
den rakentamisessa saksalaiset
avustivat Suomea. Kuvassa Ilmari-
nen Sköldvikin selällä.

n ja natsi-Saksan yhteistyöstä

ourimme Eestin puolella Suomenlahden miinasodan sekä toisen maail-
et kirjoittaa uudelleen toisen maailmansodan historiaa. Vuosi sitten tu-
juutalaisväestö. Yhteys juutalaisväestön tuhoamisesta Suomenlahden
1941, annettiin kaupungin kaikille niille asukkaille, joilla oli syytä pelä-
on. Silloin mm. Eestin 4500.sta juutalaisesta 3500 käytti tätä mahdoli-
e, jotka ehdivät paeta rautateitse. Kaikista n. 30000 evakuoidusta (joista
a suomalaisten ja saksalaisten jo ennen sotaa asettamiin miinakenttiin.

Kuva: Heikki Männikkö

tista (KÄ 5/2010, www.kansanaani.net). Suomalaisen-, eestiläisten- ja saksalaisten fasistien yhteistyö oli pitkäaikaista ja ristiriidatonta. Huomio kiinnittyy siihen, että tiedossa on vain kahdeksan juutalaisen luovuttaminen Suomesta Saksaan. Oliko asia todella näin? On syytä olettaa, että rahtilaivojen mukana Suomesta lähetettiin sodan aikana Suomenlahden yli vangittuja ihmisiä Eestiin ja sitä kautta Saksaan (katso oheinen artikkeli "Luovutettiin viime sodan aikana Suomesta gestapolle vain 8 juutalaista?").

Ettei vanha toistuisi

Kaikki nämä historian vaiheet osoittavat, miten Suomi oli alusta saakka mukana Saksan kanssa valmistelussa sotaa ja hyökkäystä Neuvostoliittoon. Fasistien kanssa yhteistyötä tehneet todella tiesivät mistä oli kyse ja toimivat asian edistä-

miseksi. He ansaitsivat tulla tuomituiksi sotasyllisinä. Äärioikeisto Euroopassa pyrkii kirjoittamaan uudelleen toisen maailmansodan historiaa. Näillä tavoitteilla voi olla vain yksi päämäärä: Tämän päivän imperialistiset hyökkäyssodat halutaan tehdä suuren yleisön silmissä hyväksyttäviksi. Kun sota on kerran otettu kapitalistien keinoksi jakaa taloudellisia resursseja (Libya, Irak yms.), on sen käyttöä yhä vaikeampi rajoittaa. Ellei tätä pysäytetä saamme varautua yhä suurempiin sotiin.

Työryhmä:

Ville Rahikainen, Kalevi Wahrman, Heikki Männikkö, Timo Kangasmaa

Lähdeaineisto:

Björn ja Annette Forsen: Saksan ja Suomen salainen sukellusveneyhteistyö; Mauno Jokipii: Jatkosodan synty; Johan Bäckman: Pronssisoturi; Wikipedia

Kuva: Heikki Männikkö

Kuvan silta vie mantereelta Emäsäloon. Aiemmin liikenne salmen yli kulki lossilla. Salmi yhdistää Sköldvikinselän (edessä vasemmalla) ja Emäsalonselän (salmesta oikealle). Emäsalonselältä salmen kautta lähtivät mm. sukellusveneet 21.6.-41 laskemaan miinoja. Emäsalonselällä oli myös telakka, jossa huollettiin saksalaisten moottoritorpedoneet. Vasemmalla näkyvästä Sköldvikin öljynjalostamosta oikealle sijaitsee Tolkkisten satama, jonne jo keväällä -41 tuotiin rahtilaivoilla saksalaisten miinat. Sotaa todella valmisteltiin Suomen saaristossa.

Luovutettiinko viime sodan aikana Suomesta Gestapolle vain 8 juutalaista?

Luovuttivatko Suomen viranomaiset maastamme vain 8 juutalaista Gestapolle ennen vuoden 1944 syyskuuta vai oliko luovutettuja paljon enemmän? Kysymyksen asettelu on mielenkiintoinen jo senkin tähden, että asiasta ei todennäköisesti koskaan saada täydellistä selvyyttä. Tarkan lukumäärän selvittäminen ei todennäköisesti enää ole mahdollista. Se ei ole mahdollista, koska sodan loppuvaiheessa ja heti sen päätyttyä tapahtui maassanne arkistojen määrätietoinen tuhoaminen.

Kirjassa: "Setä Stiller – Valpon ja Gestapon välissä" kirjoittaa Rony Smolar seuraavaa: "Anthonin lailla myös monet muut Valpon korkeat virkamiehet kuten Kauhaneen, Jaarma ja Pankko poistuivat salaa Suomesta. Mutta myös huomattava joukko Suomen sodanjohtoa muiden muassa päämajan tiedusteluosaston väkeä perheineen yhteensä 750 henkeä poistui heti sodan päätyttyä maasta.

Pakotie kulki Rauman, Uudenkaupungin ja Närpiön kautta Pohjanlahden yli. Tässä Stella Polaris – peitenimellä kutsutussa operaatiossa kuljetettiin viimeistään kesähyökkäyksen aikana 1944 samaa reittiä neljällä aluksella myös 350 laatikkoa Suomen tiedustelua koskeneita keskeisiä salaisia asiapapereita, myös Valpon arkistoa. Arkistoja ehdittiin myös tuhota autokuormittain muun muassa Helsingin Taivallahden kasarmiin pannuhuoneessa."

Kukaan ei sen tarkemmin tunnu tietävän, mistä löytyisivät nuo Stella Polariksesta pois siirretyt arkistot. On hyvin todennäköistä, että se mikä arkistoista on mahdollisesti jäljellä, ei aukene kuin vasta sitten, kun arkiston asiakirjoilla ei ole enää mitään päivänpoliittista merkitystä.

Niin, oliko Suomesta sodan aikana luovutettu vain ja ainoastaan 8 juutalaista Gestapolle? Luku 8 on yhtä pitävä Helsingin juutalais-

Kuva: Heidi Tuominen

Vaivaran kunnassa Itä-Eestissä oli v. 1943-44 keskitysleiri, jonka kautta kuljetettiin sotavankeja ja juutalaisia. Täältä lähetettiin vankeja toisille leireille. Kerrallaan täällä oli n. 1300 vankia, mutta leirin kautta vankeja lienee kulkenut n. 20000. Mahdolliset Suomesta lähetetyt vangit saattoivat joutua ensiksi juuri tänne. Kuvassa antifasistien valtuuskunta laskee kukat muistokivelle 29.7.2011

ten seurakunnan tietojen kanssa. Luku perustuu Suomen viranomaisten marraskuun 6. päivänä 1942 Virossa tekemään luovutukseen. Tuolloin luovutettiin Gestapolle kahdeksan juutalaispakoalaista. Vain yksi heistä selvisi hengissä Auschwitzin tuhoamisleiriltä.

Luovutettuja on ilmeisesti paljon enemmän. Selvyyttä ei ole esimerkiksi tiedoista, jotka kertovat Suomen viranomaisten sotavankien luovuttamisista saksalaisille. Sotavankien luovutus oli rikos. Se oli vastoin kansainvälisiä sotavankisopimuksia. Kuinka paljon heidän joukossa oli sitten juutalaisia?

Tiedetään myös, että silloinen Valpon (=Valtiollinen Poliisi, jonka nykyistä versiota kutsutaan Supoksi) päällikkö varatuomari Aarno Anthoni teki yhteistyötä Gestapon kanssa. Väitetään hänen olleen Gestapon agentti. Esimerkiksi vuonna 1947 Nürnbergin jatko-oikeudenkäynnissä kertoi Saksan turvallisuuspoliisin hallintoviraston päällikkö Friedrich Pantzing, "Anthonin tuoneen Berliiniin keväällä 1942 luettelon Suomessa asuvista juu-

talaisista ja antaneen sen Gestapolle niitä järjestelyjä varten, joita tarvittiin juutalaisten siirtämiseksi Suomen alueelta saksalasiin keskitysleireihin. Näin Pantziger vahvisti, että kyseessä oli ollut koko Suomen juutalaisväestön luovuttaminen Saksaan. Pantzingerin mukaan Anthoni toi esille myös omana kantanaan, että juutalaiset oli luovutettava Gestapolle." (Lainaus kirjasta "Setä Stiller" s. 334).

Oman kummallisuuden asian selvittämisessä tuo 6. päivänä 2000 tapahtunut pääministeri Paavo Lipposen esittämä anteeksipyyntö juutalaiselle yhteisölle Suomen ja suomalaisten puolesta. Siinä hän pyysi anteeksi edellä mainitun kahdeksan juutalaisen saksalaisille luovuttamista. Anteeksipyyntöön antamisen ajoituksella tukahtui maassamme virinnyt keskustelu mahdollisista muista luovutuksista saksalaisille.

Timo Kangasmaa

(Kirjoituksen laatimiseen käytetty lähde: Roni Smolar, "Setä Stiller; Valpon ja Gestapon välissä" Tammi 2003)

Narva Idän ja lännen välissä

Narvan ja Ivangorodin linnoitukset ovat maailmassa ainutlaatuiset, sillä missään kaksi toisilleen vihamielistä linnoitusta ei ole niin lähellä toisiaan. Niitä erottaa toisistaan vain Narvajoki. Idän puolella Ivangorod on venäläinen linnoitus vuodelta 1492. Se rakennettiin vastarannalla olevan Narvan linnoituksen vastineeksi. Narvan linnoituksen vanhimmat osat ovat 1200-luvulta ja ne ovat tanskalaisien pystyttämät.

Narvan länsirannalla hallitsija on vaihtunut useaan otteeseen. Narvan linnoitusta rakensivat tanskalaisten jälkeen ruotsalaiset. Suurimmat rakennustyöt Narvan linnoituksessa tehtiin 1600-luvulla. Ruotsalaiset myös valloittivat Ivangorodin (Iivananlinnan) vuonna 1612 ja se jäi Ruotsin hallintaan vuoteen 1704. Suuren Pohjan sodan yhteydessä Venäjä valloitti itselleen sekä Ivangorodin että Narvan. Ne olivat Venäjän hallinnassa aina 1900-luvun alkuun, kunnes Viiron itsenäistytessä Narva jäi Viiron hallintaan. Vaikka linnoitukset ovat museoina molemmilla puolin rajaa, sodalta alueet eivät ole välttyneet.

Kuva: Leena Hietanen

Idän ja lännen kohtaamisen vaikeuksista puhuvat omaa kieltään Narvajoen vastakkaisilla rannoilla olevat linnoitukset. Etualalla Narvan linna ja taustalla joen toisella puolella Ivangorod.

Narva oli strategisesti tärkeä vielä toisessa maailmansodassa, kun saksalaiset toistamiseen 1900-luvulla olivat Narvassa. Saksalaiset valloittivat Ivangorodin 1918 ja se liitettiin Viroon Tarton rauhassa. Vuonna 1945 Ivangorod liitettiin Venäjän neuvostotasavaltaan. Nyt se kuuluu Venäjän federaatiolle.

Narvan sijainti idän ja lännen välissä näkyy yhä tänä päivänä. Narvan konkurssiin menneen Kreenholmin tehtaan kiinteistöt kuulu-

vat ruotsalaisille. Ruotsalaiset haluavat tehdä yhteistyötä venäläisten kanssa alueen elävöittämiseksi. Venäläiset puolestaan käyvät houkuttelemassa Narvasta työväkeä Pietarin lähellä sijaitsevan Ust-Lugan sataman rakennustöihin. Ruotsalaiset ja venäläiset ovat siten edelleen vahvoja vaikuttajia Viiron itäisimmällä alueella.

Teksti: Leena Hietanen

70 vuotta sitten:
fasistit valmistautuivat hyökkäämään Moskovaan (2)

Viime numerossa aloitimme kirjoitussarjan, jossa käsittelemme 70 vuoden takaisia tapahtumia Neuvostoliiton ja Saksan rintamalla. Tämä on mielestämme välttämätöntä, koska on saavutettu vaihe, jossa äärimmäisen markkinakapitalismin edut vaativat maailman uudelleen jakamista imperialistisin ja sotilaallisin keinoin. Silloin oli kyse samoista asioista. Sosialistinen Neuvostoliitto ja puna-armeija kantivat fasismin lyömisessä ylivoimaisesti suurimman vastuun. Nyt tämä pyritään tietoisesti pimentämään. Porvarillinen tiedotus pyrkii jopa samaistamaan kommunismin ja fasismin. On syytä muistuttaa, mitä todella tapahtui. Selvittämme edelleen sodan vaikeaa alkua, jossa neuvostokansa valmistautui puolustamaan Moskovaa. Fasistien hyökkäys kyettiin ensimmäisen kerran pysäyttämään 10.7.-41 Smolenskissa. Smolenskin taistelun ollessa kuumimmillaan organisoitiin 14.7. Reservin rintama, johon kuuluivat 29., 30., 24., 28., 31. ja 32 armeija. Moskovan puolustamiseksi muodostettiin 18.7 Možaiskin puolustuslinja, johon kuuluivat 32., 33. ja 34. armeijat. Edelleen Gomelin suunnan puolustamiseksi luotiin Keskusrintama, johon liitettiin länsirintaman 4., 13., ja 21. armeijat.

Kuva: Heikki Männikkö

Valko-Venäjän kaupungit joutuivat sodan aikana fasistien vandalismin kohteeksi. Siksi sodan uhreja ei ole unohdettu. Kuvassa puisto Vitebskissä, jossa sijaitsee sodan uhrien muistolehto. Tähän Vitebskissä on 350000 asukasta. Sodan edellä asukkaita oli 118 000, mutta sodan jälkeen vain 118. Puistossa taustalla näkyvässä talossa Napoleon 18.11-12 Moskovan sotaretkellään asui useiden kuukausien ajan.

Tilanne Leningradin suunnalla heinäkuussa -41

Peipsijärven kaakkoispuolella sijaitseva Pihkova joutui fasistien käsiin n. 6.7. Vihollinen yritti lähestyä Leningradia Pihkova-Leningrad- valtatieä pitkin Luga kautta. Neuvostojoukot pysäyttivät niiden etenemisen. Ne mursivat uudelleen puolustuksen. Mutta puna-armeijan reservit pysäyttivät ne jälleen. Toinen vihollisryhmä yritti Leningradiin Novgorodin kautta. Sen käännäytti takaisin 11. A:n hyvin järjestetty vastahyökkäys. 11 A ajoi vihollista takaa tuottaen sille raskaita menetyksiä. Vihollinen sai lisävoimia ja puna-armeijan 11. ja 27. A vetäytyivät linjalle Staraja-Russa-Holm. Vihollisen pohjoinen armeija hyökkäsi kärsien suuri menetyksiä Luga:n - Dno:n linnoitetuilla alueilla sekä Staraja-Russan-Holmin kaistalla eikä voinut enää ilman vahvistuksia jatkaa hyökkäystä kohti Leningradia.

Fasistit tavoittelivat Ukrainan rikkauksia ja Kaspianmeren öljyä

Ukrainan nopea valtaus oli hitleriläisten tavoite sieltä saatavan viljan, kivihiilen, malmin ja orjatyön vuoksi. Lisäksi Ukrainasta avautui tie Kaspianmeren öljykentille. Heti Saksan hyökkäystä seuraavina päivinä lounaisrintamalla Lvov-Sokal-alueella neuvostojoukot (5.A, 6.A ja 26.A) kävivät ankaria rajataisteluja, joissa käytettiin mekaanisoituja osastoja sekä ilmavoimia, kulutettiin vihollista ja torjuttiin fasistien nopea eteneminen Kiovaan. Fasistit vetivät alueelle uusia reservejä eikä vihollista kyetty torjumaan. Kesä-heinäkuun vaihteessa puolustustaisteluja käytiin Brody-Dubnon alueella. Etelärintamalla hyökkäsivät saksalais-romaniaiset joukot pääsuuntanaan Mogi-

lev-Podolski - Žmerinka. Ensimmäisen kuuden vuorokauden aikana käytiin raskaita taisteluja ja fasistit etenivät 60 km. Pohjoisempaan samaan aikaan saksalaiset mursivat neuvostojoukkojen puolustuksen Rovnon-Dubnon-Kremenetsin alueella jatkaen kohti Kiovaa. Saksalaiset lähestyivät nyt Novograd-Volynskin linnoitettua aluetta. Kärsien suuria menetyksiä niiden eteneminen katkaistiin kolmen päivän ajaksi. Ne ryhmittivät joukkonsa Novograd-Volynskin eteläpuolella uudelleen suunnaten hyökkäyksensä Berditševiin ja Žitomiriin, jotka vallattiin 9.7. mennessä. Tämä sekä saksalais-romaniaisten joukkojen hyökkäys Mogilev-Podolskin suunnasta lisäsi Lounaisrintaman 12., 26. ja 6. A:n saarrostatusuhkaa, kun ne olivat vetäytymässä taistelun itään. Lounaisrintaman johto järjesti 9.7. vastaiskun Berditševiin. Pohjoisesta järjesti 5. A vastaiskuja Berditševiin ja pohjoisesta Korosten linnoitetulta alueelta iskettiin vihollisen panssarivoimia vastaan. Taistelut alueella jatkuivat 16.7. saakka. Fasistit joutuivat keskeyttämään hyökkäyksensä ja Lounaisrintaman johto saattoi vetä 6. ja 12. A pois saarrostatusvaarasta.

Tilanne pahenee Kiovan ja Etelän suunnalla

Vastarinta Kiovan linnoitetulla alueella (Koronsten - Novograd-Volynski) pakotti saksalaiset kääntämään hyökkäyssuuntansa etelään ja he pyrkivät koukkaamaan perääntyvien 6. ja 12. A:n selustaan. Vihollisen saksalais-romania-lainen ryhmittymä käänsi hyökkäyssuuntaansa myös etelämmäksi Dnepropetrovskin ja Zaporozžen suuntaan ja 2.8.-41 natsien onnistui Umanin seudulla saartaa 6. ja 12 A. Etelämpänä 9.A kävi taistelua osittain saarrettuna ja osa siitä pääsi vetäytymään Inguletsjoen taakse. Vi-

hollinen oli päässyt Dneprille sekä Dnepropetrovskin, Zaporozžen ja Odessan tuntumaan.

Hitleriläiset muuttavat taistelutaktiikkaansa

Smolenskin johdosta hitleriläiset muuttivat taktiikkaansa. Saksalaisille annettiin 30.7.-41 käsky asettua puolustukseen. Tämän jälkeen fasistien keskustan armeijaryhmä siirsi 2.PsRyhmän ja 2:A:n etelään. Yleisesikunta (päällikkö Žukov) käsitteli huolellisesti tilannetta päätyen esittämään ylipäällikölle (Stalin) 29.7.-41 arvion: "Smolenskissa kärsittyjen menetysten johdosta hitleriläiset eivät tällä hetkellä kykene jatkaamaan hyökkäystään Moskovaan. Ilman lisävoimia he eivät myöskään voi jatkaa hyökkäystä Leningradin valtaamiseksi ja yhtyäkseen suomalaisiin. Puna-armeijan heikoin kohta on keskusrintama Gomelin-Unetsan suunta, jota suojaavat armeijamme ovat heikkoja ja saksalaiset voivat iskeä tätä kautta lounaisen rintaman selustaan. Vihollinen jatkaa hyökkäystään Moskovaan heti kun he saavat heikennettyä voimiamme keskus- ja lounaisrintamalla ja siirrettyä lisävoimia Leningradin seudulle".

Stalinin kysymyksen "mitä ehdotatte?" Žukov esitti yleisesikunnan näkemyksen: "Tulee lujittaa keskusrintamaa ja siirtää sinne kolme tykistöllä vahvennettua armeijaa, yksi Länsirintamalta, toinen Lounaisrintamalta ja kolmas päämajan reservistä. Vastaavasti Kaukoidästä tulee siirtää kahdeksan taistelukykyistä divisioonaa Moskovan puolustukseen. Lounaisrintaman joukkoja uhkaavan katasstrofin poistamiseksi ne tulee vetää kaikki Dneprin taakse ja myös Kiova joudutaan jättämään. Keski- ja Lounaisrintaman yhtymäkohtaa tulee lujittaa viidellä vahvistetulla divisioonalla. Lisäksi länsirintamalla on järjestettävä vastaisku Jelnan ulkoneman hävittämiseksi, ettei sitä voi käyttää sillanpää-asemana Moskovaa vastaan.

Voitto Jelnassa osoitus Puna-armeijan taistelutaidosta

Oli ensimmäinen kerta, kun otettiin esiin kysymys ryhmittää Lounaisrintaman joukot Dneprin taakse ja luopua Kiovasta. Tätä ei ylijohdon päämaja hyväksynyt. Pikaisen neuvottelun jälkeen Žukov vapautettiin yleisesikunnan päällikön tehtävistä ja hänen tilalleen nimitettiin Šapošnikov. Perusteluissaan Žukov oli maininnut välttämättömyydestä tuhota Jelnan ulkonema. Ylijohdon nimitti Žukovin reservirintaman komentajaksi ja keskeiseksi tehtäväksi määriteltiin Jelnan ulkoneman tuhoaminen. Tämä muodostui sodan alkuvaiheen yhdeksi merkittäväksi taisteluksi, joten se on syytä esittää myös tässä. Perehdyttyään rintaman tilanteeseen Žukov siirtyi vä-

littömästi tykistökenraali L.A. Govorovin kanssa Jelnan alueella toimivan 24.A:n esikuntaan, jossa tapa-sivat armeijan komentajan K.I. Rakutin. Seuraavien päivien maastotiedustelu osoitti natsien kaivautuneen lujaan puolustukseen. Lisäksi Puna-armeijan omalla tykistöllä ei ollut täyttä varmuutta vihollisen tulipesäkkeiden sijainnista. Samalla selvisi, että 24. A:n voimat vastaiskun suorittamiseen olivat riittämättömät. Elokuun puoliväliin mennessä huolto, maastotiedustelut, vankien kuulustelut yms. oli tehty. Keskitettiin kolme uutta divisioonaa ja tykistöä. Hyökkäys alkoi 24.8.-41 ja taisteluun lähetettiin kaikki lento- ja panssarivoimat sekä tykistö ja raketinheittimet. Raskasta taistelua käytiin yötä päivää ja vihollinen vastasi tykistön ja kranaatinheitinten tulella. Mutta vähitellen näkyi, miten vihollisen voimat alkoivat ehtyä ja Jelnan ulkoneman pullonkaula kävi yhä ahtaammaksi. Yön pimeydessä saksalaiset pakenivat hyvin kapeasta ulkonemasta ja Jelna vallattiin 6.9.-41. Tämä taistelu oli osoitus siitä, mil-laista tuhoa hyvin johdetut neuvostojoukot kykenivät viholliselle aiheuttamaan. Taistelujen kuluessa tuhottiin viisi fasistien divisioonaa ja vihollinen menetti 45000 sotilastaan. Monissa saksalaisten joukko-osastoissa ei ollut lainkaan jäljellä kranaatinheittimiä ja tykistöä. Raketinheitinten (Katjuša t. "Stalinin urut") tarkan tulen alla olivat vihollisen puolustuslaitteet tuhoutuneet kokonaan.

Vihollinen tavoittelee voittoa ensin Ukrainassa

Saksan toiminnan painopiste siirtyi etelään ja pahensi tilannetta Ukrainassa. Ylijohdon päämaja pyrki elokuussa vakiinnuttamaan rintaman Njeprin länsirannan taakse luomalla sinne uuden puolustuslinjan Herson - Krivoi Rog - Krementsug - Kiova. Lounaisen suunnan ylipäällikön S.M.Budjonnyin pyyntö vetäytää Etelärintaman joukot Inguljoen taakse evättiin. Samalla korostettiin, että Odessaa on puolustettava Mustanmeren laivaston avustuksella viimeiseen saakka. kuitenkin jo 16.8. neuvostojoukot jou-

Jatkuu sivulla 13

Kesäkuun 22. päivänä -41 aamulla Moskovalaiset kuuntelevat vakavina radiossa uutisia Saksan hyökkäyksestä Neuvostoliittoon.

70 vuotta sitten:
fasistit valmistautuivat hyökkäämään Moskovaan....

Jatkoa sivulta 12

tuivat vetäytymään Krivoi Rogista ja Nikolajevista. Tästä sekä samana ajankohtana Brjanskin rintamalla raivokkaista taisteluista johtuen vaara Kiovan eteläpuolella Korsunin linnoitettua aluetta puolustavaa 5. A:aa vastaan kasvoi nopeasti.

Vihollinen pyrkii lounaisrintaman selustaan

Saksan Smolenskin suunnalta siirtämät 2.A ja 2. PsRyhmä siirtyivät hyökkäykseen Mogilevin-Gomelin ja Roslavin-Starodubin suuntaan Brjanskin, Gomelin ja Tšernikovin suuntaa suojaavia joukkoja vastaan 8.8. tarkoituksenaan kiertää lounaisrintaman selustaan. Kovat taistelut raivosivat natsien iskiessä voimakkaasti 21. A:n joukkoja vastaan. Vihollinen alkoi 12.8. ylittää Dnepriä Zlobinin kohdalta. Brjanskin suunnan suojaamiseksi päätettiin 14.8. muodostaa Brjanskin rintama, johon kuuluiivat 13. ja 50.A. Komentajaksi otettiin KL A.I. Jeremenko. Uuden Brjanskin rintaman joukot joutuivat 16.8. puolustustaisteluun vihollisen 2.A:aa ja 2. PsRyhmää vastaan. Sotatoimet kehittyivät siten, että 20.8.-41 13. A:n osat kävivät taistelua Unetšanseudulla kärsien suuria tappioita. Lounaisrintamaa uhkaavan vaaran torjumiseksi päätettiin yhdistää joukot, jotka toimivat pohjoisen suunnasta Konotopin ja Gomelin suuntaan hyökkääviä saksalaisia vastaan. Sen mukaisesti keskusrintaman joukot liitettiin Brjanskin rintamaan 26.8.41. Tämä ei kuitenkaan onnistunut pysäyttämään vihollista.

Maa- ja ilmavoimien yhteinen hyökkäys 30.-31.8.-41 Guderianin johtamia panssarivoimia vastaan (2.PsRyhmä) ei tuottanut tuloksia. Yleisikunnalle ilmoitettiin Lounaisrintaman tilanteen edelleen huonontuneen, kun fasistien panssarivoimat ylittivät 7.9.-41 Desna-joen. Ne olivat saavuttaneet suuren ylivoiman ja kehittivät hyökkäystä Konotopin- Tšernikovin ja Osterin-Krementsugin suuntaan. Reserviejiä ei enää ollut ja 9.9.-41 päämaja antoi luvan 5.A:n sekä 37.A:n oikean sivustan vetäytyä Desna-joen linjalle. Kiova kuitenkin pidettiin edelleen. Tässä vaiheessa Lounais-suunnan ylipäällikön Budjonnyin tilalle määrättiin S.K.Timošenko ja hänen tilalleen Länsi-rintaman ylipäälliköksi I.S.Konev.

Tilanne Leningradin rintamalla

Elokuun aikana saksalaiset kykenivät jälleen voimistamaan hyökkäystään Leningradin valtaamiseksi. Saksalaiset saivat vallattua 8.9.-41 Pähkinälinnan Nevajoen Laatokan puoleisella suulla. Saksalaisten pohjoinen armeijaryhmä saartoi kaupungin etelän puolelta Nevaa pitkin Kolpinon kautta Laatokalle. Karjalan Kannaksella olivat suomalaiset vanhalla rajalla miehittäen Laatokan rantaa Syvärille saakka. Saksalaisten ja suomalaisten väliin Laatokan pohjoispuolella jäi 100 km Puna-armeijan miehittämä rantaviivaa. Leningradin rintama käsitti 8 armeijaa, joista viisi oli saarron sisäpuolella. Leningradissa sijaitsi myös voimakas puolustustehollisuus ja siksi kaupunki kykeni voi-

makkaaseen vastarintaan.Tilanteen huononnuttua nimitettiin Zukov Leningradin rintaman komentajaksi Vorošilovin tilalle 8.9.41 heti Jelnan operaation päätyttyä ja samana päivänä, kun saarto umpeutui. Kaupunki oli puristuksissa. Zukovin ottaessa vastaan rintaman komentajan tehtävät hyökkäsivät fasistit voimakkaasti panssariaseen tukeamana Kolpinoon, Puškinoon, Uritskiin ja Pulkovan kukkuloille. Näissä oloissa 10.-11.9.41 tehtiin päätös puolustaa kaupunkia viimeiseen mieheen, sekä päätökset lisätoimenpiteistä voimavarojen mobilisoimiseksi kaupungin puolustukseen.

Lounaisrintaman joukot vetäytyvät Dneprin itäpuolelle

Lounais-rintaman ilmoituksessa 13.9. päämajaan ilmoitettiin, että rintama 38. A kävi raskaita puolustustaisteluja ja alkoi vetäytyä itään. Samoin 5.A ja 21.A olivat siirtyneet liikkuvaan puolustukseen ja vetäytyivät. Kaikille kävi 17.9.41 selväksi, että tilannetta ei voitu enää korjata ja 18.9. yöllä annettiin lupa jättää Kiova ja vetäytyä saarroksista. Joukot vetäytyivät käyden ankaria taisteluja. Saarroksiin joutuivat 5., 137. ja 26. A sekä osa 21. ja 38.A:n voimia. Ne raivasivat taistelun tiensä ulos saarroksista. Näissä taisteluissa mm. Lounais-rintaman komentaja kenraalievverst M.R. Kirponos sekä joukko muuta päällystoa kaatuivat.

Edessä oli taistelu Moskovann kohtalosta

Takana oli kolme sotakuukautta. Neuvostojoukot olivat perääntyneet taistellen kärsien suuria menetyksiä, mutta Hitlerin suunnitelmat nopeasta voitosta oli torjuttu. Myös vihollinen oli kärsinyt suuria menetyksiä. Kiovan puolustustaistelussa se menetti 10 divisioonaa yhteensä 100 000 sotilasta. Syyskuun loppuun mennessä saksalaisten menetykset olivat 530 000 sotilasta. Neuvostojoukkojen vastoinikäymiset Ukrainassa lisäsivät jyrkästi Harkovan teollisuusalueeseen ja Donetskin laakioon kohdistuvaa uhkaa. Lounais-rintaman vetäydyttyä taistellen Dneprin taakse joukot kyettiin kuitenkin järjestämään linjalle Beljopole-Lebedin-Krasnograd-Novomoskovsk, jossa ne pureutuiivat puolustukseen ja kykenivät py-

säyttämään vihollisen. Leningradin suunnalla vihollinen murtautui kaupungin edustalle kyeten saartamaan sen. Mutta Leningradin puolustus kykeni estämään lopullisen läpimurron. Vihollinen oli kyennyt heikentämään Puna-armeijaa keskus- ja lounaisrintamalla ja siirtänyt lisävoimia Leningradin alueelle. Tässä tilanteessa valmistauduttiin ratkaisevaan taisteluun Moskovan kohtalosta.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta

Kuva: Heikki Männikkö

Pienessä Ljaskovin kylässä Pripjat-joen rannalla eteläisellä Valko-Venäjällä elää muisto sodan uhreista.

IMPERIALISMI JA UUSI MAAILMANJÄRJESTYS

Tunnettu vallankumouksellinen sosialisti Rosa Luxemburg totesi vuonna 1915 I maailmansodan tiimellyksessä, että vaihtoehtomme ovat joko sosialismi tai barbaria. Tänä päivänä vuonna 2011 näyttää siltä, että barbaria on päässyt vahvasti niskan päälle. Demokratian lähettiläinä esiintyvät länsivallat ja Nato ovat todellisuudessa vajonneet kaikkien aikojen moraaliseen rappiotilaan. Ne pyyhkivät pöytää YK:lla, kun ne ylittivät turvallisuusneuvoston päätöslauselman valtuutuksen jo Libyan sodan ensi päivinä. USA, Ranska ja Britannia puhuivat kauniisti ”siviilien suojelemisesta”. Kenellekään ei kuitenkaan jäänyt epäselväksi, että länsivaltojen tavoitteena oli alusta asti vallanvaihto Libyassa. Siviilit jäivät tässä pelissä sijaiskärsijöiksi.

Libya on maailman 9. suurin ja Afrikan mantereen suurin öljyn tuottaja. Lieneekö tällä seikalla mitään yhteyttä länsivaltojen ja niiden näennäisdemokraattisten hallitusten intoon miehittää Libya? Suurilla öljyjäteillä on perinteisesti ollut paljon sanavaltaa USA:n, Ranskan ja Britannian politiikassa. Niinpä öljyalaa varmasti huolestutti Gaddafin suunnitelma uudesta valuutasta, kultadinaarista, josta olisi todennäköisesti tullut vahva tekijä ainakin Pohjois-Afrikan alueella. Vastaväntyyppinen tilannehan oli myös Irakin sodan alla, kun Saddam Hussein aikoi - vain puoli vuotta ennen USA:n ja liittoutuman hyökkäystä - vaihtaa Irakin käyttämän öljyvaluutan dollarista euroon.

Mihin hyökätään seuraavaksi?

Länsivaltojen hyökkäyksessä Libyaan ei ole kyse ainoastaan Libyas-

”Me tulimme, me näimme, Hän kuoli”. Näin totesi Yhdysvaltojen ulkoministeri Hillary Clinton – ja nauroi makeasti päälle - sen jälkeen kun Libyan johtaja Muammar Gaddafi oli teloitettu USA:n, Ranskan, Britannian sekä Naton tukemien kapinallisten toimesta hämärissä oloissa. Clinton oli edellisenä päivänä vierailullaan Tripolisissa esittänyt toiveen, että Gaddafi joko vangittaisiin tai tapettaisiin mahdollisimman pian. Tämä räikeä ylimielisyys ja kansainvälisten lakien halveksunta ei herättänyt valtamediassa tai johtavien poliitikkojen keskuudessa juuri minkäänlaisia reaktioita. Jokainen voi kuvitella, minkälaisen reaktion aiheuttaisi vaikkapa Iranin presidentin Mahmud Ahmadinejadin vaatimus Yhdysvaltojen presidentin murhaamisesta. Kuitenkin kyseessä on täsmälleen sama asia. Itse asiassa Yhdysvaltojen presidentti on todennäköisesti vastuussa useamman ihmisen kuolemasta kuin Gaddafi.

Heikki Männikkö

Rauhanaktivistien muistutus USA:n ja Ranskan lähetystöille heidän rikoksistaan ihmisyyttä vastaan

ta. Useat kansainväliset tarkkailijat ovat todenneet, että maailmanjärjestystä muokataan nyt uuteen uskoon. Johtavat länsimaat ja Nato järjestelevät maailmaa globaalin kapitalismin tarpeisiin yhä paremmin sopivaksi. Hyökkäyksellä Libyaan ne lähettivät selkeän viestin koko maailmalle: Me teemme mitä meitä huvittaa eikä meidän tarvitse kysyä siihen keneltäkään lupaa. Uudelleenjärjestelyssä käytetään kaikkia oppikirjan mukaisia likaisia temppuja ja koko kakku kuorutetaan Orwellmais-

la valhepuheella. Mustamaalaus ja propagandakampanjoiden avulla demonisoidaan haluttu kohde ja muokataan mielipideilmastoa sodalle myönteiseksi. Sotilaallista miehitystä kutsutaan uudessa maailmanjärjestyksessä maan vapauttamiseksi. Siviilien murhaamista kutsutaan YK:n pakotteiksi. Libyan tapauksessa länsimaat tekevät yhteistyötä tunnettujen Al-Qaida-terroristien kanssa, joita kutsutaan häpeilemättä demokratiaaktivisteiksi.

Heikki Männikkö

Ruusu Gaddafin muistolle

Rauhanliikkeen aktivoituttava uudelleen

On syytä muistaa, että Nürnbergin kriteerien ja YK:n peruskirjan mukaan hyökkäyssota on korkein sotarikos. Tätä kansainvälisen lain perustaa on murennettu USA:n, muiden länsivaltojen ja Naton toimesta jo vuosia. Sotilaallisesta hyökkäyksestä on tullut rutiinomainen toimintatapa silloin, kun imperialismin ja kansainvälisen kapitalismin intressit sellaista vaativat. Rauhanliike oli valppaana vielä Irakin sodan alkuaikoina vuonna 2003, mutta sit-

temmin rauhanjärjestöt ovat lähes tyystin lakanneet reagoimasta imperialismin aggressiivisiin sotiin.

Aktiivisuuteen olisi juuri nyt enemmän tarvetta kuin koskaan aikaisemmin. USA:n johto riemuitsee onnistuneesta Libyan operaatiosta ja etenkin siitä, että ilmasotaktiikan ansiosta omat miestappiot jäivät vähäisiksi. USA ilmoittikin, että se tulee menestyksen innoittamana käyttämään samaa taktiikkaa myöhemminkin. Monien arvioiden mukaan seuraavia kohteita saatavat olla esimerkiksi Venezuela tai muut Latinalaisen Amerikan vasemmistosuuntautuneet maat. Erityisen suuressa vaarassa ovat kuitenkin Syyria ja Iran. Kansojen olisi syytä herätä vastustamaan imperialismin aggressiivista sotapolitiikkaa viimeistään nyt. Huomenna se voi olla jo liian myöhäistä.

TOMMI LIEVEMAA

Muista uudenvuoden tervehdys Kansan ääneen

Tarvitsemme poliittista foorumia, joka puhuu kansaa koskevista asioista ja järjestää työtä työkansan yhteisen rintaman kokoamiseksi. Tällainen foorumi on Kansan ääni. Yksi tärkeistä loppuvuoden tehtävistä on uudenvuoden tervehdysten kerääminen Kansan äänelle. Näin teemme lehteämme tunnetuksi ja hankimme rahaa toimitustyöhön. Pannaan ”hihat heilumaan” ja tervehdyksen ohella varmistaakamme tovereittemme ehdokkuus kunnallisvaaleissa.

Tervehdysten keräystä varten löytyy sivulla 19 myös keräyslista. Tervehdykset palautetaan 15.12.2011 mennessä Reijo Katajarannalle (os. Sunilantie 10 D, 00720 Helsinki, email: r.katajaranta@kolumbus.fi), Heikki Männikölle (os. Vellamonkatu 6 A1, 00550 Helsinki, email: heikki.mannikko@pp1.inet.fi) tai Kansan äänelle os. PL 780, 00101 Helsinki, email: tilaukset.kansanaani@gmail.com. Henkilötervehdys 2 euroa, järjestötervehdys 10 euroa ja ”laatikkotervehdys” 10 euroa. Maksu EU:n vastaisen kansainrintaman tilille: OKO FI0855411420027966. Maksässanne merkitkää tiedonantoihin: ”Uudenvuodentervehdykset” Huom! Uutena tervehdysmuotona ”laatikkotervehdys” tarkoittaa n. 15 palstamillimetrin laatikkoon sijoitettua tervehdystekstiä.

Antikommunistien sokeus eli miksi valheet uppoavat totuutta paremmin

”Imperialismin ideologiien alin-omaiset manöveroinnit ja alitui-nen taktisten tunnusten vaihte-leminen on vakuuttava todistus porvarillisen yhteiskunnan hen-kisen kriisin syvenemisestä ja selvä todistus siitä, että kun hen-kinen työ pannaan palvelemaan historian kuolemaan tuomitse-maa järjestelmää, niin se itse-kin kuihtuu ja rappeutuu. Eivät-kö nykyajan porvarillisen ideo-logian luonteenomaiset piir-teet -antikommunismi, halu pi-tää kansanjoukot syrjässä poli-tiikasta, pelko ilmaista julkisesti todelliset tarkoituserät- ole va-kuuttava vahvistus tästä syvästä kriisistä?” - Vadim Kortunov

Kustannusliike Progress eli Edistys julkaisi elinaikanaan sa-doittain kirjoja kymmenillä eri kielillä. Neuvostoliiton hajotessa myös julkaisutoiminta lakkautetiin. Edistyksen kirjat olivat yleensä hyviä, usein jopa erinomaisia. Tieteellisen sosialismin perustan-laskijoita ja klassikoita julkaistiin uudelleen ja marxismi-leninismiin pohjautuen käsiteltiin monia yhteiskunnallisia ja filosofisia aiheita. Oman maan -Neuvostoliiton-ylistys välillä ehkä hymyilytti, mutta samalla tuli ajatelleeksi, että näinhän sen olisi pitänyt mennä ja olla.

Epäilemättä useammasta syystä johtuen marxismi-leni-nismiiä ei 1970-80 vaihteen jälkeen enää paljoakaan viety eteenpäin mistä johtuen esim. vihreät pää -

sivät julkisuuteen, vaikka heillä ei yhteiskunnallisesti mitään ”kolmat-ta tietä” ollut näyttää, koska sellai-ta ei kapitalismin ja sosialismin ala-tai yläpuolella, luokkiin jakaantu-neessa yhteiskunnassa yksinkertai-sesti ole olemassa. Nykyään vihreät (ainakin puolueena) ovatkin joustavasti sulautuneet kapitalistisen glo-balisaation puolustajiksi.

Miksi Edistyksen kirjat sitten tänäkin päivänä tuntuvat verrat-tain tuoreilta, johtuu tietenkin siit-ä, että ne pohjautuvat tieteelliseen sosialismiin ja antavat aavistuksen kommunistisesta tulevaisuudesta. Tieto on tunnetusti kumulatiivis-ta eli kasautuvaa. Ja jo Lenin ke-hotti aikoinaan kaikkia socialiste-ja ja kommunisteja kehittämään ti-eteellistä marxilaista teoriaa joka suuntaan, ellemme halua jäädä jäl-keen ajasta. Tietomme eri asioista ovat yleensä suhteellisia ja kehity-vät sitä mukaa, kun tiede eri aloi-neen itseään korjaavana prosesi-na edistyy. Ajattelun kannalta ti-eteellisen menetelmän omaksum-inen on kaikkein demokraattisinta toimintaa ja antaa aivotoiminnalle sellaisen vapauden joita muut aja-tusmallit eivät kykene tarjoamaan, ja joka luonteensa puolesta ei pa-hasti omia virheitä (mikäli sellai-sia on pujahtanut mukaan) kor-jaten voi johtaa ihmisiä metsään tai vieläkin kauemmas harhaan; koko-naan irrationaliseen ajatteluun ja illusorisiin kuvitelmiin.

Kapitalistisen tuotantotavan vallitessa porvaristo hallitseva-na luokkana tulee pitämään loppuun saakka kiinni saavutetuis-

ta etuoikeuksista. Antikommunis-mi olikin 1900-luvulla suuntaus, jo-ta runnottiin kaikissa vaikutusval-taisimmissa joukkotiedotusväli-neissä ihmisten tajuntaan massi-ivisella voimalla. Ei sellainen voi ol-la jättämättä vaikutusta, kun se is-kostetaan luonnon ja yhteiskun-nan todellisista lainomaisuuksista tietämättömien ihmisten tajunta-an. Tänäänkin antikommunismi on voimissaan, vaikkakin hieman peit-elymmin. Neuvostoliittoa on esim. esitetty ns. kylmän sodan aloittajak-si. Mitenköhän asianlaita todellisu-udessa on, kun muistelemme an-tikommunistisen Naton perusta-misvuodeksi 1949? Eli Nato aloitti järjettömän kylmän sodan kauden, jonka vastapainoksi perustettiin Varsovan liitto vasta vuonna 1955.

Käsitykseni mukaan ihmisen tulisi tiedostaa luonnossa, yhteiskunnassa ja itsessä olevat lain-mukaisuudet ja toimia niiden mu-kaan. Tällöin mm luonto säilyttäi-si elinvoimaisuutensa paremmin, kun idealistisesti ajattelevat -jotka käytännön elämässä usein ovat ma-terialisteja kielteisessä eli tavarapal-joutta ja loputonta kulutusta kan-nattavassa muodossa- eivät tuhoai-si synnyttäjääns, kun virheellisesti olettavat erityisesti Maaplaneetan, mutta myös muun maailmankaik-keuden olevan jonkin ulkopuolisen ”alullepanijan” tuotetta.

Taistelu luokkien välillä jatkuu ja maailmankatsomuk-sista kiistellään. Ideologisesta taistelusta Edistys julkaisi mm kir-jat: G.Arbatov:Ideologinen taistelu ja aikamme kansainväliset suhteet

(1976), F.Ryzenko ja O. Reinhold (to-im): Nykyaikainen antikommunis-mi - politiikka ja ideologia (1976) ja Vadim Kortunov:Ideologia ja politiikka (1978).

Tämän päivän porvarilliset mediavälineet eivät useinkaan esiinny totuuden puolestapuhujina. Edelleen pätee se, mitä Kor-tunov jo -70-luvulla kirjoitti. ”Kai-kki porvarillisten tietotoimistojen, porvarillisen lehdistön, radion ja tv:n kautta kulkenut informaatio pi-irtää tahallisesti vääristeltyä kuvaa maailmasta ja poliittisia ilmiöitä ar-vioidessaan sekoittaa tendens-simäisesti käsitteitä. Porvarillinen propaganda turmelee ja aseistarii-suu siten työtätekevien joukkoja aatteellisesti. Eikä sen edes tarvitse joka kerta suoranaisesti vääristel-lä tosiasioita, sillä tavallisesti tämä vääristely jo sinänsä sisältyy todel-lisen tapahtuma-aineiston va-likointiin, ryhmittelyyn ja tapahtu-mien valaisuun. Propaganda toimii useimmiten paljon hienovaraisem-pia menetelmiä käyttäen. Toisinaan jokin uutinen nostetaan korostetus-ti etualalle ja julkaistaan sensaatio-na, toisinaan taas jotenkin hämä-tysti muiden uutisten seassa, jos-sain tapauksessa voimistetaan vä-ritystä, jossain taas hiukan muu-tetaan korostusta. Taitavasti naa-mioituineena nämä keinot suovat imperialismin ideologeille mahdol-lisuuden pitää huomattavan suuria väestöjoukkoja etukäteen annettu-jen, varsin kaukana objektiivisesta todellisuudesta olevien käsitteiden ja käsitysten vallassa. ”Informaatio on kaiken kaikkiaan vain propagan-

dan erillismuoto ehkä vähemmän suoraviivainen, mutta sitä vastoin mahdollisuuksiltaan muita muo-toja vaarallisempi” , toteaa aivan oikein amerikkalainen professori Kurt London.”

Tehkää vertailuja nykyai-kaan: on tullut uusia käsitte-itä (mm valtamediati), mutta pe-rusteiltaan tilanne kilpailussa ih-misten tajunnan sisällöstä on py-synyt ennallaan ehkä osittain pa-hentunutkin. Valheet uppoavat helposti omaksuttavina -kun ei tarvitse ajatella esim sanojen ”va-paus”, ”demokratia”, ”humanismi”, ”kansanvalta”tosiasiallista sisältöä-kansalaisiin jonkin aikaa, mutta pidemmällä tähtäyksellä totuus tulee jossain vaiheessa väkisininkin nousemaan pintaan.

Kannattaa tehdä vertailevaa analyysiä kapitalismin ja sosia-lismin välillä. Itse olen vakaasti si-inä käsityksessä, että ihmisten opi-piessa ajattelemaan asioita ja ta-pahtumia pintaa syvemmältä, ni-in ainoa varteenotettava muutos vallitsevaan yhteiskunnalliseen ti-lanteeseen on tieteelliseen so-sialismiin ja suunnitelmalliseen talouteen perustuvan tiedon le-vittäminen ja saattaminen jossain vaiheessa käytäntöön; tieteelliseen tietoon pohjautuvien ajatussuun-tien julkaiseminen. Silloin yksit-täisiä ihmisiä ja välillä kokonaisia kansoja ei kovinkaan kauan voitai-si johdattaa pelkkään”huuhaa”- ja ”mutu”tietoon, petolliseen näen-näistieteeseen ja yms. harhakuvi-telmiin perustuviin olettamuksiin.

Kai Leivo

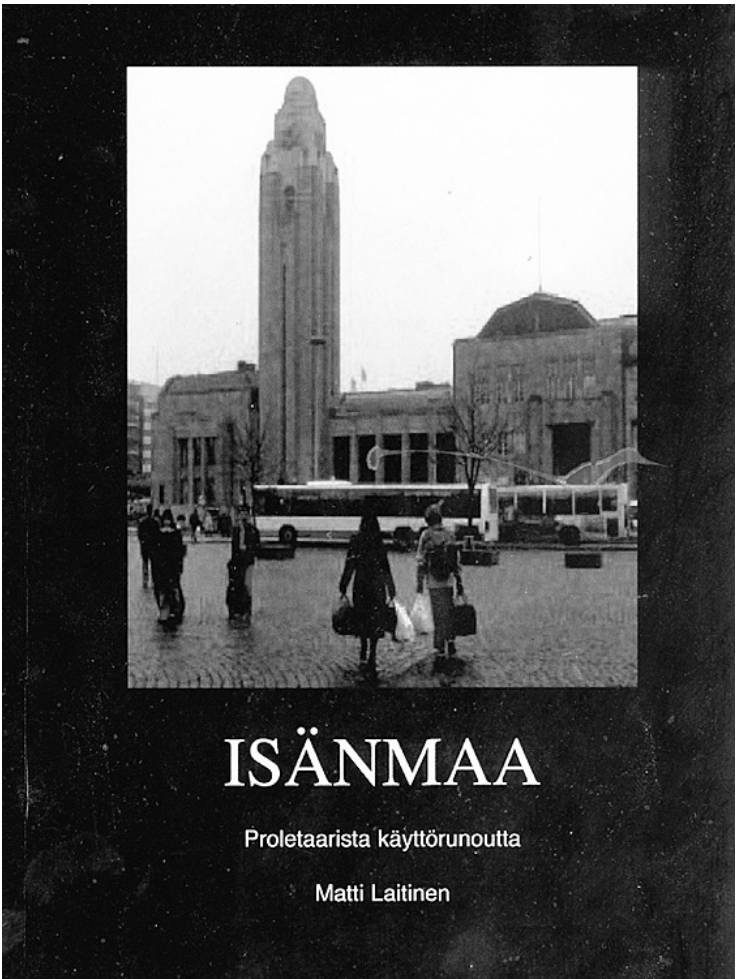
Isänmaa

Matti Laitinen on kirjoitellut mie-lipiteitään ja havaintojaan yhteis-kunnasta ja maailmasta jo vuosi-kymmeniä - myös runomuodos-sa. Tämän kuluessa hänen ilmai-sunsa on kehittynyt merkittävästi. Runot ovat lyhentyneet, mut-ta samalla muuttuneet iskeväm-miksi. Nyt Laitinen taitaa olla luo-misvoimansa huipulla, kun uutta runoa pukkaa ulos vähintäänkin viikoittain, jollei päivittäin – vai onko jotain vielä parempaa tu-lossa? Alkusyksystä hän julkaisi kolmannen runokirjansa ’Isän-maa’. Kirjassa on 44 runoa, joiden sisältö on viiltävää kuvausta mei-tä ympäröivästä todellisuudesta ja työväenluokan asemasta.

Laitinen ei ole mikään klassi-nen runoilija. Hän ei pärjää runo-jensa muotopuolella jollekin Eino Leinolle tai Aleksis Kivelle. Runot ovat siis runoina vielä jonkin verran muotopuolia, mutta eihän Laitinen mitään klassista synkkaavuutta ru-noihinsa haekaan. Laitinen kuun-telee free jazzia ja hänen runonsa ovat samaan tapaan ”free runout-ta”. Mutta tässähän runojen sisäl-tö ja muoto kohtaavatkin. Kun ru-nojen kohteena on karu yhteiskun-nallinen todellisuus ja siinä olevat epäkohdat, Laitisen runojen muo-topuoli sopii tähän kuin nenä päähän.

Laitisen runoissa on kaikkein tärkeintä todellisuus ja aiheet, mi-tä hän kuvaa. Runojen muoto tulee sen perässä. Runot ovat kuin tark-koja valokuvia, joissa pelkistyy ny-kysuomen kiiltävän pinnan alla ole-va karu todellisuus, joka on verrat-tavissa vaikkapa Hectorin laulun ’ Lumi teki enkelin eteiseen’ -sano-man kanssa.

Joskus 80-luvulla puhuimme Marin kanssa paljon siitä, et-tä Suomi tarvitsisi lisää työväenkult-

tuuria kuten runoutta. Arvo Turtiai-nenhan meillä oli, mutta sitten ei kovin paljon muuta ollutkaan tais-tolaisuuden pinnalle nostamia ru-noilijoita kuten Matti Rossia, Marja-Leena Mikkolaa, Aulikki Oksasta ja Pentti Saaritsaa lukuun ottamatta.

Matti Laitisen kohdalla voi-daan sanoa, että nyt puute on korjattu. Mutta toisaalta, eihän yks-i pääsky kesää tee. Tarvitaan lisää työväenkulttuuria, lisää runoilijoita, lisää säveltäjiä, lisää näytelmäkirjai-lijoita. Laitisen runot sopivat täy-sin aikaisempien runomestareiden

askelmerkkeihin... paitsi, että ru-nojen vapaamuotoisen rakenteen takia niitä on aika vaikea säveltää lauluiksi. Siinäkin on olemassa yks-i kiertotie – täytetään ja käytetään musiikkia enemmän kuin itse teks-ti vaatisi. Silloin Laitisen runot voisivat väentyä myös musiikiksi.

Matti Laitisen runokirja kannattaa hankkia ja lukea. Sen voi tilata itselleen sähköpostiosoittees-ta matti.laitinen@pp5.inet.fi. Kirjan hinta on 10 euroa + postituskulut 1,05 euroa.

Reijo Katajaranta

Suomalainen jippo

Ennen olivat pellet Stan ja Oliver, Laurel ja Hardy nimiltään oikeilta, elivät silloin Mussolini, muuan Hitler, mieliltään tuntuivat nämä soikeilta, mutta he olivat rehellisesti miehiä pahoja, himoiten valtaa, miellyttäen valtatahoja aatteillaan vallaten rikkauksia, suuria rahoja.

Suomikin pysyy jälkilöylyissä vanhan aatteen, alla haalistuneen, vaaleanpunaisen vaatteen, meillä on Mara, on iso Lippo, Sahtikannu ja suuri Kippo, aito natosuomalainen jippo, yhdessä kirjoittaisivat innoissaan natosaatteen tää parihevonen eli tuplahippo.

Valtasi toinen pääpalkinnon rauhasta toinen presidentiksi haluaa, natosoppaa nauttivat samasta kauhasta, sorsankoipea kumpikin kaluaa, vilttihattu vallan istuu kummallekin päähän, tilalle kauhtuneen, vanhan, kulahtaneen borsan, siksi kaatoivat he aatteensa, murjoivat Sorsan, pakottivat Suomineidon kapitalistiseen säähän.

Tanassa ovat nyt Lipon peitset, miekkaillen vastaan porvari - Saulia, jolla aseena ovat leikkaajan veitset, mut ei yhteinen morsio laukaise haulia, EU ja länsi heitä yhdistää, joten voittipa tai hävisi vaaleissa Lippo, uusliberalismia vaali ryhdistää, tehdään taas kansanvastainen jippo.

Laurel ja Hardy naurattivat kansaa, kun taas Sahti - Mara ja sen Lippo virittelevät kansalle Amerikan ansaa, miehillekö päähän verikauha, verikippo, puolesta sotimaan suurten rahojen, puolesta tuntemattomien tahojen, puolesta rikkaiden ihramahojen?

Leevi L.

Luonto ja ympäristö Pohjois-Koreassa

Pohjois-Korea on kuitenkin hyvin kaunis maa, jossa asuu korkeasti sivistyneitä ja miellyttäviä ihmisiä, joiden ilon ja surun aiheet ovat aivan samanlaisia kuin meillä Suomessakin. Pohjois-Korea on myös vuoristoinen maa. Sen pinta-alasta 80 % on vuoristoa. Tämä asettaa haasteita yhteiskunnan rakentamiselle 26 miljoonaa ihmistä täytyy asuttaa ja elättää 20 %:lla maan pinta-alasta.

Pohjois-Korean ongelmat juontavat juurensa 1990-alussa tapahtuneeseen Neuvostoliiton hajoamiseen ja sosialististen markkinoiden häviämiseen. Hieman sen jälkeen 1990-luvun puolivälissä satui useana vuonna peräkkäin luononkatastrofeja, jotka aiheuttivat yhdessä talouden taantuman kanssa merkittävän nälänhädän. YK:n mukaan 400 000 ihmistä kuoli tuolloin ennenaikaisesti. Tilannetta ei helpottanut silloin eikä nyt USA:n kauppasaarto, joka on ollut voimassa 1950-luvulta, Korean sodasta saakka.

Luonnonsuojelu Koreassa

Pohjois-Koreassa on panostettu sen perustamisesta lähtien (1946) luonnonsuojeluun, mutta ympäristönsuojelun merkitys on kasvanut vasta 1990- ja 2000-luvuilla. Suojelualueita on perustettu 1950-luvulta alkaen uhanalaisten lajien suojelemiseksi ympäri Koreaa. Pohjois-Koreassa on myös kolme biosfäärialuetta: Paekdu-, Kuwol- ja Myohyang-vuoristojen biosfäärialueet.

Pohjois-Korean vanhin biosfäärialue 1989 biosfäärialueverkostoon liitetty Paekdu-vuori, sijaitsee Kiinan ja Pohjois-Korean rajalla. Peakdu-vuoren alue on syntynyt miljoona vuotta sitten tulivuorenpurkauksessa. Alueen kasvillisuus vaihtelee alpiinisestä tundraa vaihtumisyöhykkeen kautta subalpiiniseen lehtimetsään ja siellä tavataan harvinaisena myös Amurin leopardia, Aasian mustakarkhua sekä Siperian tiikeriä.

Paekdu-vuoriston biosfäärialueen pinta-ala on 130 000 hehtaaria ja alueella asuu 35 000 ihmistä, jotka saavat elinkeinonsa maataloudesta, matkailusta, luonnonlä-

Korean demokraattinen kansantasavalta, Pohjois-Korea on maa, joka herättää mielikuvia. Pohjois-Koreaa koskeva uutistarjonta on lähes poikkeuksetta Korean kannalta negatiivista. Se on tätä aikaa, jolloin käydään informaatiosotaa niitä kansakuntia vastaan, jotka eivät rakenna yhteiskuntaa samalla tavalla kuin Länsi-Euroopassa ja USA:ssa.

Korean DKT:ssa eroosiota ja maanvyöryjä pyritään ehkäisemään laajoilla metsänistutuskampanjoilla. Näihin projekteihin osallistuvat työprikaatien lisäksi muun muassa kaupunkien asukkaat. Kuva: Uriminzokkiri.

kekasvien viljelystä sekä luonnonmarjojen poiminnasta ja marjatutotteiden valmistuksesta. Paekdu-vuoristossa sijaitsi tärkeä japanilaismihiytystä vastustaneiden sissien tukikohta. Mm. maan nykyinen johtaja Kim Jong Il syntyi siellä. Sen vuoksi alue on myös poliittisesti merkittävä ja siellä vierailleekin vuosittain 200 000 turistia.

Kuwol-vuoriston biosfäärialue sijaitsee Pohjois-Korean kaakkoisosassa noin 100 km:n päässä pääkaupungista Pjongjangista. Alueelle perustettiin luonnonsuojelualue 1970 luvulla suojelemaan vanhaa korealaista metsäekosysteemiä, joka tuhoutui liki kokonaan Korean sodassa 1950-luvulla.

Kuwol-vuoriston biosfäärialue on yksi tärkeimmistä Korean riisinviljelyalueista. Se on myös luonnonvaraisen gingsengin viljelyaluetta. Gingseng on lääkekasvi, jota käytetään laajasti korealaisessa lääketieteessä. Alueella elää 70 000 ihmistä ja vieraillee 500 000 turistia vuosittain, Pjongjangin lähe-

isyydestä johtuen. Kuwolin biosfäärialueella on panostettu erityisesti eroosion torjuntaan ja suolapitoisuutta kestävien viljelykasvien sekä ekologisesti kestäväen maatalouden tutkimukseen.

Myohyang-vuoriston biosfäärialue sijaitsee noin 150 kilometriä Pjongjangista pohjoiseen. Vuoriston kenoitoisuuden kauden graniittigneissi muodostelmia kuluttavat edelleenkin lukuisat purot hienoine vesiputouksineen. Vuoriston korkeimmat vuoret kohoavat liki 2000 metrin korkeuteen. Vuoristoilmas-tossa näkyy selvästi neljä vuoden-aikaa. Puskurialueella asuu 18 400 henkilöä ja yhteistoiminta-alueella 73 800 henkilöä. Keskeisimmät elinkeinot ovat turismi ja maanviljelys.. Siellä sijaitsee kansainvälinen ystävy-yden näyttely, minkä vuoksi turisteja liikkuu paljon. Myohyang vuoristossa on myös vuonna 1040 perustettu, edelleen toimiva buddhalaisluostari. Myohyang vuoristo on tunnettu vuosisatoja salaperäisenä ja pyhänä paikkana. Sitä pidetään yhtenä Korean kahdeksasta kaudenneimmasta paikasta. Alueella tehdään merkittävää hydrodynaamis-ta tutkimusta, jonka tarkoituksena on tuottaa tietoa tulvavahinkojen ehkäisemiseksi.

Pyrkimys elintarvikeomavaraisuuteen kiihdytti metsien häviämistä

Merkittävimmät KDKT:n ympäristöongelmat liittyvät metsäluonnon yksipuolistumiseen ja häviämiseen. Pohjois-Korean pinta-alasta on edelleen metsää 74 %, mutta liki kaikki nykyiset metsät sijaitsevat jyrkillä rinteillä vuoristoissa. Metsien häviämisen syitä ovat saha-teollisuus, polttopuun kerääminen, metsäpalot, tuholaiset sekä met-sien raivaaminen maatalousmaaksi. Lisäksi alkuperäistä metsäekosysteemiä tuhoutui paljon Korean so-dan pommituksissa 1950-luvulla.

Metsien häviämisen myötä katastrofiherkkyys on kasvanut vettä sitovan puuston puuttuessa tulvat ja mutavyöryt ovat lisääntyneet ja pilanneet viljelymaata, erityisesti riisipelloja alavilla alueilla. Sittemmin kasvillisuuden palauttamiseksi on tehty paljon metsänistutuksia ja vuosittain istutetaan miljoonia puuntaimia.

Pohjois-Korea pyrkii maan ideologian, Juche-aatteen mukaisesti mahdollisimman suureen omava-

raisuuteen. Tähän liittyen 1970-luvulla asetettiin tavoitteeksi ruuan-tuotannon omavaraisuus vuon-na 1980. Hanke eteni suotuisas-ti 1990-luvun alkuun saakka. Ulko-maankaupan romahtamisen ja en-nen kaikkea energiapulan vuoksi lannoitteiden ja kasvinsuojeluai-neiden tuotanto ja käyttö romah-ti. Myöskään traktoreihin ei saa-tu tuotettua riittävästi varaosia ei-kä niiden käyttämiseenkään ollut polttoaineita. Sen vuoksi kylvöä ja korjuuta ei voitu suorittaa optimaaliseen aikaan. Myöskään maaperän elinvoimaisuuden säilyttämisestä ei huolehdittu täysimääräisesti. Tämä kaikki vähensi osaltaan viljasatoja.

Jotta ruuantuotannon omavaraisuuteen voitaisiin päästä, täytyisi elintarviketuotannon onnistua joka vuosi täydellisesti. Tämän vuoksi Koreassa on panostettu voimakkaasti ulkomaankaupan kehittämiseen, jotta valtuuttatuloil-la voitaisiin täydentää omaa elin-tarviketuotantoa. Paljon yrityksiä onkin siirtynyt sinne viime vuosina Kiinasta halvempien tuotantokus-tannuksien vuoksi. Venäjän kansa on lisäksi suvittu 200 000 pelt-hehtaarin vuokraamisesta Venäjän Kaukoidästä.

Ympäristönsuojelu kehit-tyy

Pohjois-Korean ympäristönsuo-jelun perusongelma ovat iäkkäät teollisuuslaitokset, joiden ympäris-tönsuojelu ei ole 2000-luvun vaati-musten tasolla. Merkittävä osa van-hoista teollisuuslaitoksista on to-sin ollut pysähdyksissä 1990-luvun puolivälistä viime vuosiin saakka

erityisesti energiapulasta johtuen. **Ilman laatuun on panostet-tu viime vuosina paljon,** mutta edelleen ongelmia aiheuttaa se, et-tä suuri osa energiasta joudutaan tuottamaan kivihiilellä. On arvioi-tu, että energian kulutus kasvaa tu-levan 30 vuoden aikana kaksinker-taiseksi ja pääosa tästä joudutaan tuottamaan lisäämällä kivihiilen kulutusta.

Korealaiset yrittivät ratkais-ta energian tuotannon ongelmia jo 1980-luvun lopulta alkaen ydinvoimalla. Tarkoitus oli ottaa käyt-töön neuvostoliittolaisia grafiitti-jäähdytteisiä ydinvoimaloita, mut-ta hanke hidastui ja jumiutui riitaan Yhdysvaltojen kanssa, joka pelkäsi KDKT:n tuottavan ydinaseita. Näin tapahtuikin - G.W. Bushin taita-mattoman politiikan seurauksena - mutta alun alkaen se ei ollut korea-laisten tarkoituksena.

Kaupunki-ilman laadun yllä-pitämiseksi on tehty myös paljon toimenpiteitä. Esimerkiksi pääkau-pungissa Pjongjangissa raskaan lii-kenteen pääsyä keskustaan on voi-makkaasti rajoitettu hengitysilman laadun turvaamiseksi. Myös yksi-tyisautoilua on rajoitettu. Kaupun-kiin on asetettu henkilöautojen maksimimäärä, jota ei saa ylittää. Valtion autojen määrää ei rajoiteta, joten käytännössä rajoitus säätelee yksityisomistuksessa olevien auto-jen määrää. Kaupungilla liikkeussa ei juuri yksityisomistuksessa oleviin autoihin törmääkään.

Voimakas panostus ympäristönsuojeluun

Teollisuutta on uudistettu viime vuosina voimakkaasti, jolloin ympäristönsuojeluun on voitu kiinnit-tää myös huomiota. Maan ja vesis-tojen saastumista yritetään torjua voimallisesti kalastuksen ja elintar-viketuotannon turvaamiseksi.

Tämän vuoden elokuussa vahvistettiin uusi ympäristön-suojelulaki, joka edellyttää yrityk-siä, laitoksia ja järjestöjä panosta-maan fossiilisen energian käytön vähentämiseen ympäristön suoje-lemiseksi ja kestäväen kasvun tur-vaamiseksi. Pohjois-Korea on myös rekisteröinyt kahdeksan uutta jätti-mäistä vesivoimalaa YK:n ilmasto-sopimuksen (UNFCCC) mukaises-ti saatukseen myytäviä päästöoi-keuksia.

Ensi vuonna tulee kuluneek-si 100 vuotta Pohjois-Korean enti-sen presidentin syntymästä. Korea-laiset ovat panostaneet tähän vuo-teen runsaasti mm uudistamalla infrastruktuuria ja teollisuuslaitok-sia. Näyttää siltä, että sekä luonnon-että ympäristönsuojelun merkitys on kasvamassa Pohjois-Koreassa.

Juha Kieksi

Patsaspuisto

Veistoksia omista kokoelmista

Näyttely Lenin-museossa

1.10.2011 - 15.4.2012

Hämeenpuisto 28, 33200 TAMPERE
Ma-pe 9.00 - 18.00, la-su 11.00 - 16.00
Puh: (03) 276 8100

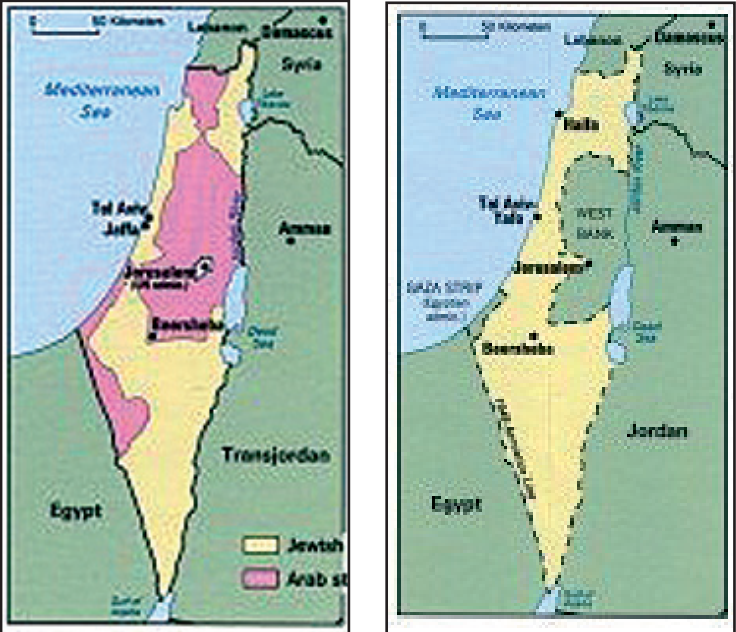
www.lenin.fi

Korean maatalous kovi kovia 1990-luvulla. Tilannetta parantavat kemiallisten lannoitteiden tuotanto ja kaluston modernisointi. Kuvassa Migokin osuuskuntatilan asukkaat valmistautumassa kevättyöön. Kuva: Uriminzokkiri.

PALESTIINAN ARABIVALTIO ON JO JURIDISESTI OLEMASSA

YK:n Yleiskokous päätti 29.11.1947 samalla päätöslauselmalla PL 181 (engl. GAR 181) sekä Palestiinan arabivaltion (PAV) että Palestiinan juutalaisvaltion eli Israelin olemassaolosta ja näiden alueista (linkki 1). Nykyisessä rauhanprosessissa on kysymys tuon lain saattamisesta voimaan samoin kuin tapahtui mm. Namibiassa ja Itä-Timorilla vastaavanlaisilla laittomasti miehityillä toisten maiden alueilla. YK:n Turvallisuusneuvosto voi myös suorittaa rauhaan pakottamisen, mutta ainoastaan YK:n PL 181:ssä päättämille rajoille, ellei Yleiskokous muuta niitä, mikä on äärimmäisen epätodennäköistä ilman osapuolten yhteistä esitystä.

YK:n jakopäätöksen kartta (plan) 1947 vasemmalla ja: Israel 1948-67 (vihreä linja) oikealla

Vaikka päätöslauselmassa on määräaikoja mm. oman hallinnon organisoimiseksi ja mandaattorin (Englannin) oikeuksien luovuttamiseksi ja sen joukkojen poistumiseksi alueelta, siinä ei ole mitään ”peruutuspykälää” itse valtiojaon suhteen eivätkä kaikki mandaattorinkaan vastuut ja velvollisuudet välttämättä lakkaa edes sen joukkojen poistamiseen, jos Kansainliiton antama tehtävä ei ole loppuun suoritettu. Jakolinja ei ole täysin ehdoton, vaan siihen rajoittuvilla kunnilla oli mahdollisuus sisällään päättää, kumpaan valtioon haluavat kuulua. Eräät PL 181:n mukaiset mm. beduiinien asuttamat PAV:n alueet eivät kuulukaan nykyisiin Palestiinalaishallinnon alueisiin. Palestiinalaishallinto lieneekin valmis hyväksymään ns. Vihreän linjan eli Israelin vuoden 1967 rajat uudeksi valtionrajaksi.

Toukokuun puolessavälissä 1948 Egypti ja Jordania estivät mandaattori Englannin johdolla, jonka siirtomaa Egypti yhä oli ja jonka komennossa oli Jordanian armeija, 15.5.1948 itsenäiseksi julistautunutta Israelia kaappamasta Palestiinan arabivaltion aluetta. Ne saivat sen pysymään omalla alueellaan suunnattomasta kansainvälisestä propagandavyörytyksestä huolimatta, jossa Palestiinan arabivaltion alue esitettiin mukana Israelin aluetta. Valhe päättyi mm. suomalaisiin koulukirjoihin ja on siellä ainakin osin vieläkin...

Arabimaatkaan eivät kuitenkaan järjestäneet alueelle PAV:n omaa valtionhallintoa, mm. koska pelkäsivät sen heikentävän puolustusta Israelin uutta valtaushanketta vastaan, jollainen sitten tapahtuikin v. 1967. Gazan kaupunginvaltuusto julisti Englannin mandaattikauden virallisesti päättyneenä 1.10.1948 Palestiinan arabivaltion itsenäiseksikin ja itsensä sen hallitukseksi, mutta tämä ei saanut Englannin hyväksyntää. Se ei myöskään saanut kansainväistä hyväksyntää, koska se olisi tulkittu vihamieliseksi toimeksi Englantia vastaan.

Vuoden 1967 sodan jälkeen Palestiinan arabivaltio on ollut samalla tavalla olemassa vieraan vallan laittoman vihamielisen miehityksen alla kuin Namibia Etelä-Afrikan YK-mandaatin peruutus-päätöksen jälkeen, Indonesian miehittämä Itä-Timor Indonesian vallattua sen laittomasti ja Marokon miehittämä Länsi-Sahara. Tämä kanta on ollut myös YK:n ICJ-tuomioistuinten tulkinta mm. kiistassa Israelin palestiinalaisalueiden ympärille pystyttämästä apartheid-aidasta, kuten tuomioistuin totesi (linkki 2).

Paitsi että YK on päättänyt Palestiinan arabivaltion juridisesta olemassaolosta, se on myös vahvistanut alueen silloisen ”kaikkivaltiaan” Kansainliiton mandaattorin Englannin päätöksen erityisen Palestiinan arabikansan (Palestinian Arab People) olemassaolosta Palestiinan juutalaiskansan ohella. PL 181:ssä määritellään Palestiinan arabikansakunta (Palestinian Arabic Nation), joka tarkoittaa kaikkia Palestiinassa asuvia arabieja, joilla on myös oikeus Palestiinan arabivaltion kansalaisuuteen, samoin kuin pakolaisjuutalaisilla eri maista on oikeus Israelin kansalaisuuteen. YK:n Peruskirjan (Kappale 12, art. 77 ja 80) mukaan kansojen laillisesti saavuttamia itsehallintoetuja ei saa heikentää ilman näiden omaa päätöstä esimerkiksi valtioiden rajojen siirtojen yhteydessä (vrt. Abhasia, Etelä-Osettia, Kosovo) (linkki 5). Tämä koskee myös israelilaisia. ”Arabit” on YK:lle kieliryhmä eikä kansa, ja ”juutalaiset” on uskontokunta. Kumpikaan näistä ei sellaisenaan ole poliittinen subjekti.

YK on yleismaailmallisen kansainvälisen oikeuden poliittinen ylläpitäjäorganisaatio (linkki 4). Yleiskokous on YK:n korkein päätävä elin, jonka päätöslauselmat (GAR) ovat sitovia mm. alemmille YK-elimille, kuten Turvallisuusneuvostolle ja sihteeristölle ja YK:n asettamille kv. tuomioistuimille.

Yleiskokouksen päätösten (Resolutions) sitovuus jäsenmaiden kansallisen lainsäädännön

suhteen on kehotusluonteinen (recommandatif, recommendative, joka ei tarkoita mitään ”ehdotusta” eikä ”suositusta”, sillä verbin re-commandere (uuslatina) perusmerkitys on nimeomaan kehottaa = ”käskeä uudelleen (niin kauan kuin totellaan)”, tarkoittaen sitä, että jäsenmaiden omat lainsäädäntöelimet vievät ne maiden kansalliseen lakiin. Tuo kohta YK:n Peruskirjassa on suomennettu väärin YK:ta mitätöivissä harhautuslähteissä: ”resolution” = päätös, kirjaimellisesti ”ratkaisu”, ei voi olla koskaan ”suositus”. Jos tässä yhteydessä kuitenkin tarvitaan esimerkiksi sotilaallisia tai muita pakotteita, niin sellaisesta päättää Turvallisuusneuvosto (linkki 5).

Jotkut kuten nuo vääristelevät YK:n ”mitätöijät” väittävät, että Turvallisuusneuvosto ja sen viisi veto-oikeutettua pysyvää jäsenmaata, USA, Venäjä, Kiina, Englanti ja Ranska, olisi YK:n korkein päätävä elin, koska TN:llä on oikeus käyttää voimaa. Siten ei ole asian laita, vaikka se on turvallisuus- ja eräissä muissakin asioissa paitsi johtava toimeenpaneva myös johtava valmisteleva elin, jolle aloitteen teko Yleiskoukselle on myös eräissä asioissa monopolisoitu: uusien jäsenmaiden otamisessa ja vanhojen erottamisessa. Pääsihteerin valinnassa (ja erottamisessa), ja sellaisten yleiskouspäätösten muuttamisessa, joita TN on parhaillaan panemassa toimeen.

-TN:n päätökset vaativat ensinnäkin paitsi päättävien edustajien kannan, myös lakiperustan peruskirjasta ja (muista) yleiskouspäätöksistä.

-TN:n toimivalta rajoittuu sotilaallisiin turvallisuusasioihin ja mainittuihin erityistoiimiin.

Sen sijaan yleiskokous voi ottaa käsiteltäväkseen mitä hyvänsä kansainvälisen politiikan muun elämän asioita: tieteeseen (UNESCO), terveyteen ja sen alan turvallisuuteen (WHO), energiaan ja muuhun teknologiaan (mm. Atomienergia-komissio), työelämään (ILO), vakuumusten tasa-arvoon (Uskontokuntien neuvosto, Ihmisoikeusneuvosto) jne. liittyviä asioita ja tehdä niistä myös päätöksiä (linkki 5).

-Vain yleiskokous voi muuttaa YK:n omaa organisaatiota ja peruskirjaa (väh. 2/3 enemmistöllä jäsenmaista ja väh. 2/3 ratifioimana) ja luoda ja lakkauttaa toimielimiä ja muuttaa niiden keskinäisiä valtasuhteita (linkki 5).

Turvallisuusneuvosto voi myös antaa omia niinkään kehotusluonteisia julkilausumia (SCR, suomeksi harhaanjohtavasti sama PL kuin yleiskouspäätöslauselmistakin toisin kuin muilla kielillä), esimerkiksi PL (SCR) 242 vuodelta 1967 Lähi-Idän kriisin ratkaisusta, jota on luettava PL (GAR) 181:n konkretisaationa. TN voi muuttaa jopa yleiskokoukselta kysymättäkin tätä omaa päätöstään, jossa se päättää, ettei se käytä rau-

haanpakottamista, vaikka se ei voi muuttaa Yleiskokouksen PL 181:aa (linkki 6).

Palestiinalaisten presidentti Mahmud Abbas on luovuttanut 23.9.-11 Palestiinan arabivaltion jäsenyyshakemuksen YK:n pääsihteerille Ban Ki-Moonille. Palestiinan arabihallinto on kääntynyt oikeassa asiassa ainoan oikean instanssin puoleen tuon elimen oman voimassaolevan lakipäätöksen panemiseksi lopultakin asianmukaisesti täytäntöön. Lisäksi YK:n Yleiskokous on yhä ylimmän valtiovallan haltija Palestiinan arabivaltion ja Jerusalemin alueella (Kansainliiton mandaatin perua), kunnes PAV itsenäistyy ja myös Jerusalemin alueesta päätetään (linkki 3).

- 1) http://en.wikisource.org/wiki/United_Nations_General_Assembly_Resolution_181
- 2) <http://www.asil.org/in-sigh141.cfm>
- 3) <http://anthonydamato.law.northwestern.edu/AdobeFiles/israel-borders-under-international-law.pdf>
- 4) <http://encyclopedia2.thefreedictionary.com/International+Law%2c+Public>
- 5) <http://www.un.org/en/documents/charter/>
- 6) http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Security_Council_Resolution_242

Risto Koivula, DI, Tampere

EU-jäsenyys pysyy laittomana, vaikka se kirjataan perustuslakiin

Eduskunta hyväksyy tänään perustuslain muutoksen, jossa EU-jäsenyys kirjataan perustuslain ensimmäiseen pykälään. Joidenkin mielestä kyseessä on lähinnä muodollisuus. Suomihan on ollut EU:n jäsen jo vuoden 1995 alusta. EU-jäsenyyden kirjaamisella maamme perustuslakiin on toki jokin tarkoitus.

On ilmeistä, että EU-jäsenyydestä pyritään näin tekemään osa maamme laillista järjestystä. Yritys kuitenkin epäonnistuu. Tuloksesta on perustuslain ytimen eli valtiosäännön väkivaltaisen kohtelu. Muutoksen jälkeen tulee samassa perustuslain pykälässä olemaan kaksi määräystä, jotka ovat ristiriidassa keskenään. Muutoksen jälkeen perustuslaki sanoo, että Suomi on itsenäinen tasavalta ja EU:n jäsen. Nämä kaksi asiaa eivät kuitenkaan ole yhtä aikaa voimassa todellisuudessa.

EU-Suomi ei ole itsenäinen valtio, jos valtiollisen itsenäisyyden tarkoitetaan merkitsevän muista valtioista riippumatonta lainsäädäntövaltaa, siihen nojautuvaa itsenäistä tuomioistuinlaitosta ja omaa ulkopoliittikkaa. EU-Suomi ei täytä mitään näistä määritelmistä. On toki keksitty muita nykyiseen tilanteeseen sopivia itsenäisyyden määritelmiä, kuten että itsenäisyys on kasvavaa riippuvuutta muista. Suomen olematon keskustelukulttuuri on mahdollistanut EU-valheen jatkumisen.

Jäsenyys EU:ssa on ristiriidassa myös perustuslain toisen pykälän kanssa, jonka mukaan ylin valta tässä maassa kuuluu Suomen kansalle. EU-Suomessa ylin valta kuuluu EU:n toimielimille kaikissa EU:lle kuuluvissa asioissa. Ja niitä asioita on yhä enemmän.

EU-jäsenyys toteutettiin maamme perustuslakia rikkoen. Markka vaihdettiin euroksi maamme perustuslakia rikkoen. EU:n perustuslaki, Lissabonin sopimus hyväksyttiin myös perustuslakimme vastaisesti. Näitä laittomuuksia ei muuteta mikiskään kirjaamalla EU-jäsenyys perustuslakiin.

Yksi perusvika Suomen järjestelmässä on se, että eduskunta itse tulkitsee, mikä on perustuslain mukaista. Meiltä puuttuu riippumaton perustuslakituomiois-

tuin. Itsenäisyyspuolue on tuonut esille EU-jäsenyyteen liittyviä laittomuuksia. IPU on myös jo vuosia vaatinut eroamista EU:sta ja eurosta. Mikään nykyisistä eduskuntapuolueista ei vielääkään aja näitä tavoitteita. Yhä selvempää on, että valtiollista itsenäisyyttä tarvitaan aidon kansanvallan ja kaikkia koskevan hyvinvoinnin perustaksi.

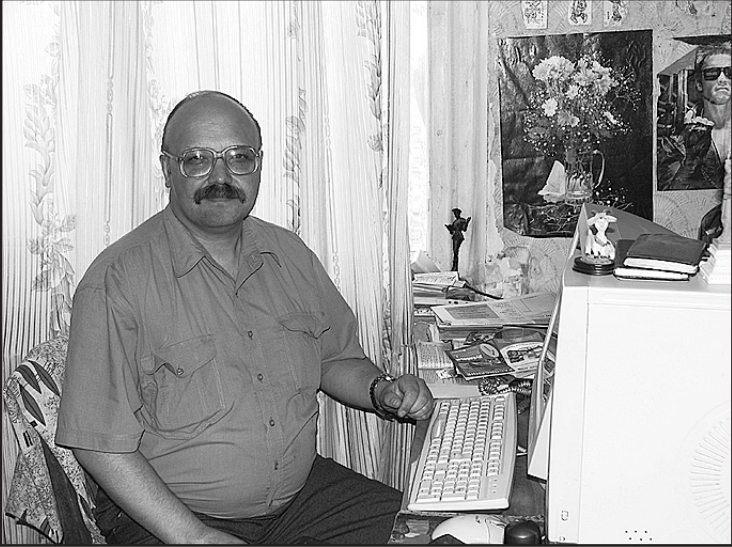
Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolueen
puheenjohtaja

Perustuslain muutosta vastustettiin Helsingin Esplanadilla EU-edustuston luona keväällä 2011 kansalaisjärjestöjen tapahtumassa

Putin palaa, mutta pitkäksikö aikaa?

Heikki Männikkö

Sergei Skvortsov työhuoneessaan Moskovan alueella

”Yhtenäisen Venäjän” puolueen operettiedustajakokouksessa (kaikenlaisen keskustelu- mahdollisuuden poissulkemiseksi järjestäjät toivat paikalle jopa 10 000 kokousvaltuutettua) tapahtui eräs tapaus, jota kaikki kokouksen seuraajat ja mm. tämän artikkelin kirjoittaja pitivät väistämättömänä. Nykyinen Venäjän v.t. presidentti herra Medvedev ehdotti asettamaan herra Putinin presidenttiehdokkaaksi seuraavaksi kaudeksi, mutta sitten tämä ehdotus sai odottamatoman jatkon, kun herra Putin ehdotti asettamaan herra Medvedevin ”Yhtenäisen Venäjän” vaalilistan johtajaksi ja lupasi tehdä hänestä uuden pääministerin. Luonnollisesti statistit (tarkoiton tällä kokousedustajia) ottivat tämän vaihdon niin kuin Jeltsin aikoinaan asian ilmaisi, vastaan voimakkein ja raikuvien aploodein ja tietenkin äänestivät odotusten mukaisesti.

Venäläiset ”hoviekspertit” alkoivat heti puhua siitä, että tämä toi-

menpide muka säilyttää Venäjällä poliittisen vakiotilanteen, kun taas ulkomaalaiset ”ekspertit”, jotka eivät tavallisesti ymmärrä asioita yhtään mitään jopa laskivat, että nykyinen poliittinen kuvio säilyy Venäjällä aina vuoteen 2036 asti – ensin Putin pysyy presidenttinä 12 vuotta ja sitten Medvedev jatkaa.

Toisaalta Medvedevistä ei enää tule koskaan presidenttiä. Suostumus asettua ”Yhtenäisen Venäjän” vaalilistan johtoon (jota Medvedev itse vielä äskettäin arvosteli) on huomattavasti alentanut hänen muutenkin alentunutta kannatustaan. Tuleva pääministerin toimi vie tämän prosessin loppuun asti. Oli itse Putin kuinka heikko johtaja tahansa, Medvedevin taustalla hän näyttää todella loistavalta ammatilliselta. Kun viimeisten lausuntojensa perusteella Medvedev laski Marxin ekstremistien joukkoon ja kehoitti olygarkkeja järjestämään kouluissa opitunteja siitä, miten voi menestyä elämässä (ilmeisestikin siitä, miten voi varastaa enemmän kansalta) maailma on

vielä kauempana todellisuudesta kuin jopa Putinin maailma. Toisaalta Medvedevin markkinafundamentalismi jatkuvan kriisin oloissa, joka lähivuosina tulee vain voimistumaan, väistämättömästi sysää häntä epäsuosittujen toimenpiteiden toteuttamiseen kuten joukkomittainen yksityistäminen, eläkeiän kohottaminen jne. Näin ollen Medvedevistä on nopeasti tulossa uusi Gaidar (1990-luvun alun liberaalin pääministeri, jota kansa vihasi), jolle Putin joutuu tietenkin sanomaan valittavastikin hyvästit.

Toisaalta ei itse Putinillakaan asiat ole niin hyvässä kunnossa. Niin hän onnistui eliminoimaan vakavan kilpailijansa sitomalla hänet äärimmäisen epäsuosittuun ”Yhtenäiseen Venäjään” ja asettamaan hänet huonoon virkaan. Mutta joka tapauksessa hän ei onnistu luopumaan todellisuudessa ”Yhtenäisestä Venäjästä” sekä tulevan pääministerin toimista – yhteiskunnan tajunnassa hän pysyy edelleenkin maansa tärkeimpänä johtajana ja näennäispuolueensa johtajana. Kaikki epäonnistumiset ja huonot puolet kansa asettaa edelleenkin Putinin kannettavaksi eikä Medvedev onnistu siinä mielessä ottamaan kannettavakseen kansan tyytymättömyyttä. Viime keväänä järjestetty riippumaton sosiologinen tutkimus osoitti, että Putinin todellinen kannatus Moskovassa oli 20 % ja koko Venäjällä – 33 %. Toisaalta viimeisten puolen vuoden aikana tämä kannatus on laskenut entisestään. Sen lisäksi äänestäjät ovat loukkaantuneet siitä, miten Venäjällä ratkaistaan valtakysymys, kun siitä päättävät vain kaksi ihmistä keskenään, kenestä tulee seuraava presidentti. Tuolloin kansalle ei edes yritetä selittää, miksi näin on meneteltävä – paitsi vallan naimoa ei mitään muuta järkevää selitystä ole edes olemassa.

Toisaalta vallanvaihto ei ole yhtään lujittanut hallitsevaa eliittiä, niin kuin herra Putin itse oletti. Lehdistötietojen mukaan tilanteeseen ovat tyytymättömiä sekä Putinin että Medvedevin lähimmäiset ihmiset ja valtionvarainministeri herra Kudrin ilmoitti suoraan lehtimiehille, että hän ei tule Medvedevin hallitukseen (minkä jälkeen hänet erotettiin ministerin virastaan). Sanalla sanoen olemassaolevat erimielisyydet maan tulevaisuudesta eivät ole mihinkään poistuneet, vaan päinvastoin kärjistyneet entisestään.

Viimein Putinin paluu presidentin paikalle on herättänyt selvää tyytymättömyyttä Lännessä ja Lännen mielipide ei ole Putinille samantekevää – koska Lännessä säilytetään monien hänen liikeystävien pääomia. Kaiken muun lisäksi tämä asia saattaa johtaa ulkomaalaisten pääomien katoamisen voimistumiseen Venäjältä (ulkomaa-laisesta pääomasta ei Putin ole paljon välittänyt, vaikka onkin esittänyt ajatuksia ulkomaisen pääoman houkuttelemisesta Venäjälle), mikä tietenkin lisää huomattavasti ruplan ”tasaisen” devalvaation mahdollisuuksia (syksyllä rupla on menettänyt 15 % arvostaan) ja hinnat sen kun vain kasvavat.

Yhteenvetona voidaan todeta, että Putinin asettaminen valtaan uudeksi kaudeksi ei ole yh-

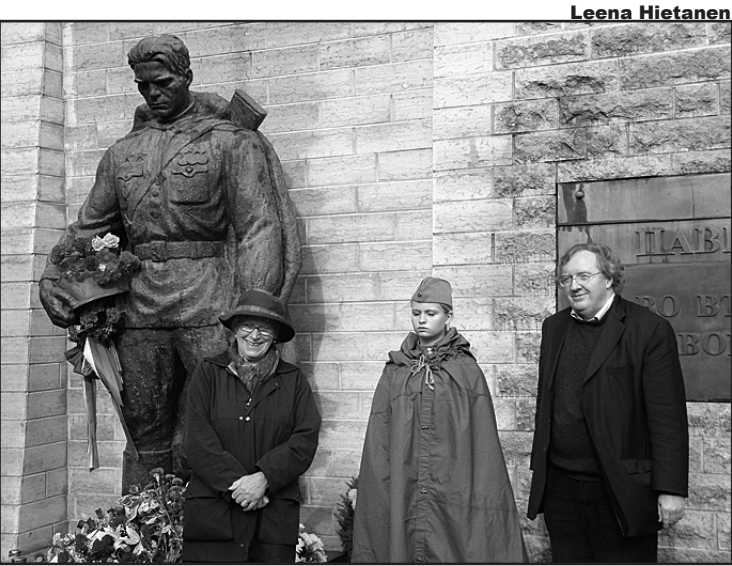
tään vahvistanut nykyistä järjestelmää. Pikemminkin sekä parlamentti- että presidentinvaaleissa äänet lasketaan niin kuin valtiovalta tah- too (toisaalta tässäkin ovat mahdollisia eräänlaiset yllätykset -kävi- hän se niin, että opettajien palkko- ja ei korotettu, vaan supistettiin ja toisaalta paljon opettajia osallistuu vaalilautakuntien toimintaan). Mutta mitä seuraa jatkossa? Itse en ainakaan odota mitään joukkomittaisia esiintymisiä vaalivilppiä vastaan, koska venäläiset eivät pidä vaalien tuloksia itselleen tärkeänä asiana – he eivät kerta kaikkiaan usko vaaleihin (vaikka toisaalta muutama viikko ennen vaaleja mielialat saattavat muuttua). Kuitenkin kansan elintaso laskee, sosiaalinen jännittyneisyys voimistuu ja vastaavasti myös poliittisten esiintymisten mahdollisuus. Eräät analytiikot, jotka ovat aiemmin osallistuneet Putinin vaalikampanjoihin, jopa lupaavat sellaisia esiintymisiä ensi vuonna. Henkilökohtaisesti en uskalla esittää mitään ajankohtia, koska ennustaminen on vaikea tehtävä. Mutta kuten Tunisian ja Egyptin kokemus osoittaa, kansan esiintymiset saattavat alkaa yllättäen ja jopa silloin, kun ekstremistien johtajat ovat vankilassa tai haudassa...

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteerikin

Puhumme itsenäisyydestä, EU:sta ja Nato:sta

Mikä merkitys itsenäisyydellä ja puolueet- tomuudella on maamme hyvinvoinnille. Kansalaisjärjestöjen yhteinen tilaisuus Kiasman aukiolla itsenäisyyspäivänä 6.12.2011 klo 13-15. Tule mukaan osoittamaan ja sanomaan mielipiteesi.

Englantilaiset pronssisoturilla: CIA vetää nenästä eurooppalaista vasemmistoa

Pronssisotilasta kunnioittavat Tallinnan fasismista vapauttamisen muistopäivänä englantilaiset Christine Stone ja historioitsija Mark Almond.

Viron fasismista vapauttamisen kunniaksi syyskuun 22. päivänä Tallinnan pronssisotilaalla vierailleet British Helsinki Human Rights Groupin edustajat Christine Stone ja professori Mark Almond ovat huolissaan nationalismin noususta Baltiassa. ”Neuvostoliiton romahdusta seuranut vasemmiston romahdus koko Euroopassa on johtanut siihen, ettei vastavoimaa nationalismin nousulle löydy”, historioitsija Mark Almond pahoitteli Tallinnassa.

Hän valmistelee yhdessä Christine Stonen kanssa kirjaa fasismin noususta Baltiassa. ”Baltiassa nationalismiin liittyy venäläisvastaisuutta. Rasismi tekee siitä erityisen vastenmielisen”, Almond sanoi. Baltian maiden ajama kom munismin rinnastaminen fasismiin saa tyrmyksen Almondilta. ”Vasemmiston romahdus näkyy siinä, että puolet Euroopan parlamentin sosialisteista äänestää tällaisen julkilausuman puolesta”, hän naurahti ironisesti.

Almond kommentoi myös

Naton Libyanmiehitystä. ”Euroopalainen vasemmisto on CIA:n nenästä vedettävänä Libyaassa. Seuraavina Naton tuhoamislialla ovat Syyria, Iran, Valko-Venäjä ja Venäjä”, hän ennusti. Mark Almond on historioitsija, joka on perehtynyt marxilaisuuteen ja työväenliikkeen internationalismiin.

Tallinna: Leena Hietanen

Pronssisoturi sai uuden tekstin

Virolaiset ovat jälleen kerran vaihtaneet Tallinnan sotilashautausmaalla sijaitsevan pronssisotilaan muistolaatan tekstiä. Edellinen laatta rikottiin, koska muistomerkkin vääristeltiin olevan Tallinnan 22.09.1944 ”miehittäneiden” puna-armeijan sotilaiden kunniaksi pystytetyn. Nyt lokakuun alussa kiinnitetyssä uudessa taulussa kerrotaan jo kolminkertaisesta miehituksesta. Ensin vuonna 1940 Tallinnan miehitti Neuvostoliitto, sitten 1941 Natsi-Saksa ja vuonna 1944 jälleen Neuvostoliitto. Nyt pronssisotilas kunnioittaa uuden tekstin mukaan Tallinnan valloituksessa kuolleita puna-armeijalaisia. Patas on pystytetty vuonna 1949 Tallinnan fasismista vapauttamisen kunniaksi.

Tallinna: Leena Hietanen

Latvia lähti Viron tielle Parlamenttivaalien tuloksella sementoitiiin Latvian apartheid

Vaikka Latviassa pidettyjen ennenaikaisten parlamenttivaalien voittaja oli venäläistä vähemmistöä ja sosialidemokraatteja edustava Harmonia, puolueen tie hallitukseen kaatui latvialaisten nationalistien voimien yhdistämiseen. Hallituksen muodostaa edellisen hallituksen pääministeri Valdis Dombrovskis Yhtenäisyyspuolueensa johdolla yhdessä entisen presidentti Valdis Zatlersin oikeistolaisen reformipuolueen ja äärikansallisen Latvian parhaaksi-puolueen kanssa. Koalitiolla on 56 kansanedustajaa Latvian parlamentin 100 edustajasta.

Syyskuun lopussa pidetyissä vaaleissa Riian kaupunginjohtaja Nils Usakovin johtama Harmonia-puolue sai 31 paikkaa, reformipuolue 22, oikeistolainen Yhtenäisyyspuolue 20, kansallismielinen Latvian parhaaksi-puolue 14 ja Ventspilsin kaupunginjohtaja Aivars Lembergsin johtama Vihreiden ja maanviljelijöiden liitto 13 paikkaa.

Latviassa puolueiden nimistä on vaikea tietää, edustavatko ne oikeistoa vai vasemmistoa. Valinta tapahtuu etnisyyden perusteella. Latvian venäläiset äänestävät Harmoniaa. Etniset latvialaiset ovat taas ryhmittyneet muiden puolueiden taakse taatakseen vallassa pysymisen ja venäläisten pitämisen ulkopuolella vallasta. Val-

takunnan politiikkaa pelataan aivan samoin kuin naapurimaassa Virossa. Yksi osa äänestäjistä on suljettu poliittisten prosessien ulkopuolelle, suurin puolue on julistettu paitsioon ja etnisesti puhdas kolmas osa pitää valtaa itsellään. Latviassa äänioikeus puuttuu edelleen 350 000 ei-kansalaiselta ja 50 000 on ottanut Venäjän kansalaisuuden. Latviassa Harmonia puolue on samalla tavalla suljettu hallitusyhteistyön ulkopuolelle kuin Virossa venäläisten kanssa yhteistyötä tekevä Edgar Savisaaren johtama keskusta.

Latviassa on nyt kansallismielisillä yksinkertainen enemmistö hallituksessa, joten venäläisen vähemmistön pääsy mukaan päättämään asioita Latviassa on yhtä epätodennäköistä kuin se on Virossakin. Viro ja Latvia ovat sementoineet rasistisen apartheidjärjestelmän pysyväksi valtiomuodoksi.

Hallitukseen noussut Latvian parhaaksi-puolue nimittää maan venäläisiä miehittäjiksi. Puolueen jäsenet ihailevat avoimesti fasismia osallistumalla Riiassa järjestettävään SS-marssiin. Harmonia-puolueen suurimpana syntinä etniset latvialaiset pitävät sitä, ettei se tunnusta ”neuvostomiehitystä”. Harmonian johtaja Nils Usakov ei ole luvannut kovin pitkää ikää nykyiselle hallitukselle.

Tallinna: Leena Hietanen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Paljonko maksoi?

Kun Natojoukot vihdoin ja viimein onnistuivat tappamaan Libyan johtajan, kiinnostaa kaikkia kansalaisia paljonko homma tuli maksamaan. Aivan varmaa on kustannusarvioitten heittäminen häränpyllyä. Sodan arveltiin kestävän viikon tai kaksi, kuluihin 7 kuukautta. Nykyajan sotiminen ei ole halpaa lystiä ei etenkään ilmapommistusten jatkaminen kuukausitolkulla. Euroopan väitetään olevan talouskurimuksessa ja laman kourissa. Jostain salaisesta rahastosta tuntuu valuuttaa löytyvän sotimiseen. Kreikkakin ostaa 400 uutta panssarivaunua. Imeisesti siellä tiedetään kansan pinnan kohta katkeavan ja panssareita tarvittavan kansan ku-

rissa pitämiseen. Ilmeisesti Euroopan johtajat ovat Yhdysvaltain johdon tavoin kytköksissä amerikkalaiseen aseteollisuuteen,muuten ei eräitä tapahtumia voi ymmärtää. Libyan sodalla ja Irakin sodalla on yhtymäkohtia. Suomalaiset tiedotusvälineet toistavat uskollisesti jenkien tietotoimistojen uutisia riippumatta niiden oikeellisuudesta. Kun Irakissa saatiin Saddamin pojat murhattua, väitettiin sodan loppuvan. Ei loppunut ja sitten kun itse Saddam saatiin kiinni, väitettiin taas sodan loppuvan.Ei mikään sota ole kiinni yhden tai kahden miehen elämästä. Elleivät jenkit lähde Irakista tämän vuoden loppuun mennessä, sota jatkuu taas kuumana. Nyt on

meneillään asetäydennysaika. Ei Libyan sotakaan lopu Gaddafin kuolemaan, sissisotaa käydään vuosia. Lännen havittelema Libyan siirto- maaksi paluu saattaa osoittautua yllättävän kalliiksi. On onni, ettei Suomi ole Naton jäsen. Libyan sotakuluihin pitäisi osallistua haluttiin tai ei.

Hesarin päätoimittaja Pentikäinen lupasi kertoa minulle montako libyalaisiviiliä on kuollut Naton pommituksissa. Jos jenkit kertovat niin vain yksi siviili haavoittui.

Reino Welling, Jämsänkoski

Luottoluokiteltu demokratia

Demokratia-käsite on saanut aivan uuden sisällön maailman luottoluokittajien kalmaisissa kourissa. Ne luottoluokittavat kirjain, plus ja miinusmerkein pankkeja, luottolaitoksia ja itsenäisiä valtioita. Toimillaan ne tuovat monetaristista yritystaloutta yhteiskuntiin, tuhoavat yhteiskuntien demokraattisiksi komeat instituutiot ja päätösten tekomekanismit. Demokratias- ta tulee klisee, surkukupaisa puheenparsi näiden kriisejä tehtailevien laitosten (mm. Naomi. Klein 2007) toimintakentässä. Rahamaailma ja EU näihin lausuntoihin tukeutuu, joista EU tuhoaa asteittain itsensä.

Meidän on syytä kysyä, kuka on arvioinut näiden luottoluokittajien kompetenssin (kelvollisuuden?) tehtävänsä kaikkien virheidensä (mm. USA:n suuret pankit tai Islannin pankit) jälkeen. Nämä luokittajat eivät ole kyenneet arvioimaan pankkien suorituskykyä puhumat- takaan siitä, että heidät on nyt hyväksytty arvioimaan itsenäisten valtioiden taloudellisia ja sosiaalisia rakenteita. Heille ja heidän omistajilleen (suuren rahan haltijat) on kattaukseksi asetettu koko maail-

ma, synnyttää uusliberalistista ns. demokratiaa, ääretöntä rikkautta ja tappavaa köyhyyttä. Tässä työssä on tärkeintä aikaansaada kriise- jä, sotia tai finanssi/pankkikriisejä, joskus luontokin tarjoaa oman krii- sinsä. Näissä tilanteissa kansalais- demokratiaa ”uudistetaan”, taloutta yksityistetään ja kansainvälistetään.

Maailman poliittisesti mahta- vin mies presidentti Obama – vaalilupauksistaan huolimatta – ei ole saanut tätä demokratiaa kynnys- mattonaan pitävää luottoluokit- tajien rahavaltaa kuriin. Ongelma lienee hänen kannaltaan se, että ”nöyryytettynä” tämä raha saat- taisi siirtyä USA:n ulkopuolelle joh- honkin ryöstökapitalismin vasalli- valtioon. Todellisuudessa tätä ra- ha (pääomaa) on olemassa var- sin vähän (tuotantoketjussa ole- vien ihmisten ja yhteiskuntien rea- aliomaisuudet). Tätä ns. kuplarahaa on sen sijaan paljon. Sillä on omi- tuinen voima kuin ”näkymättömällä kädellä” viedä klassinen demokratia mennessään.

Libyaa ei voitu millään muotoa luokitella rahoituk- seltaan kriisiytyväksi maaksi. Sinne sopi sota, että kansallinen

öljyvaranto saatiin uuteen vieras- kansalliseen omistukseen ja hallin- to ”demokraattiseksi” uudistettua. Kreikan kansallista omaisuutta uh- kaa puolestaan luottoluokittajien sanelema sodaton kriisi kuten mo- nia muita EU-maita. Luottoluokituk- sen lasku tappaa nousevilla koroilla kehityskelpoisetkin taloudet ja de- mokratiat. Tsunamit ja muut luon- nonkatastrofit ovat johtaneet myös rumiin demokratian ”uudistuksiin” ja varattomien ihmisten oikeuk- sien polkemisiin. Näin USA - sen omistava luokka - johtaa Euroopan ja muun maailman taloudellista ja demokraattista kehitystä.

Ns. kehittyneistä länsimais- ta ei löydy ”palmelaista” valtion päämiestä, pääministeriä tai edes ulkoministeriä, joka olisi valmis tuo- mitsemaan USA:n ja sen käsikassa- roiden Naton tai luottoluokittajien joukon maailman taloutta ja de- mokratiaa alistavista kriiseistä.

Hannu Ikonen Vapaus valita toisin

Hallitusta on jallitettu ja se yrittää jallittaa meitä

Suomi joutuu takaamaan Kreikka 2 200 miljoonalla eurolla. Sen vakuudeksi Suomi vaatii takauksia, panttia. Niitä luvattiin esimerkiksi Kreikan joukkovelkakirjoina 880 miljoonaa euroa. Ne Suomi voi sijoittaa parhaaksi katsomallaan tavalla. Suomelle on vakuutettu, että sijoituksina ne tuottavat kolmessakymme- nessä vuodessa korkoa korolle yhteensä 1 320 miljoonaa (150 %), jonka jälkeen Suomella on vuonna 2040 panttina sekä velkakirjat että tuottona yhteensä 2 200 miljoonaa euroa.

Tämän takuun ehtona on, että Suomi maksaa väliaikaiselle vakausvälineelle Kreikalle osoitettua 1 440 miljoonaa euroa. Se on Suomelle heti ja välitön menoerä. Jos Suomi sijoittaisi sen kuten em. velkakirjat, sille kertyisi korkoa 2 160 miljoonaa euroa (150 %). Suomi ei kuitenkaan saa tuota korkoa, joten 30 vuoden kuluttua takuiden hinta on 3 600 miljoonaa euroa.

Jos nyt oletetaan, että Kreikka ei maksa vuoteen 2040 mennessä Suomelle velkaansa,

niin Suomi saa pitää vakuutena olevat velkakirjat ja niiden toivotun tuoton 2,2 miljardia euroa. Kun Suomi joutui maksamaan koko velkaosuuden kerralla, se on kokoa- naan menetetty. Näin Suomi saa 2,2 ja menettää 3,6 miljardia, jo- ten takuiden ansiosta menetys on 1,4 miljardia euroa, siis todella suuri raha. Vaatimatta takuita Suomi oli- si joutunut maksmaan saman sum- man viidessä vuodessa. Varmasti voi päätellä, että tämän EU:n herrat ovat laskeneet. Sitä Suomen halli- tus ei ymmärrä, mutta jos ymmär- tää sitä parempi.

Pääministeri Katainen ja valtionvarainministeri Urpilainen ovat kovalla äänellä toistamiseen toistaneet, että 880 miljoonan euron vakuudet on Suomelle iso raha. Sen sijaan he ovat vaienneet suuremmasta 1 440 miljoonaa euron rahasta. Nämä rahat kuuluvat samaan pakettiin. Niistä ensimmäinen ja niitä vastaavat joukkovelkakirjat saattavat piankin osoittautua nollan arvoisiksi. Mutta niistä toinen on maksettava heti ja käteisenä rahana eikä siihen sisälly pienintäkään epävarmuutta!

Ministerit Katainen ja

Urpilainen puhuvat myös sen puolesta, että joukkovelkakirjat tuottavat korkoa 3 prosenttia vuodessa ja korkoa korolle. Joukkovelkakirjat on kuitenkin ensin jonkun pankin kautta tarjottava yleisölle. Mutta huoli- ko yksikään pankki tai yleensä kukaan maksukyvyttömän Kreikan velkapapereita?

Kauppatavan mukaan niiden myyntiä yleisölle voi vauhdittaa reippaalla korolla. Suomelle on jo taattu kolme ja mahdollisen välittäjäpankin on saatava ainakin puolitoista, joten tässä vaiheessa velan korko olisi neljä ja puoli prosenttia. Mutta montako prosenttia on maksettava yksityisille, että he ottaisivat näitä velkakirjoja? Riittääkö kolme vai pitääkö yksityisen saada viisi-kuusi prosenttia? Näiden lukujen mukaan Kreikka joutuisi maksamaan tästä lainasta korkoa 7,5 – 10,5 prosenttia. Kuinka tässä lopulta käy, se jää nähtäväksi. Koko juttu vaikuttaa pelkältä kuplalta.

Mutta mistä löytyy pankki, joka ottaisi muuttaakseen roskapapereiksi tunnetut Kreikan joukkovelkakirjat rahaksi? Tässä

Tiitisen lista

Vuosien ajan on tiedotusväli- neissä kiistelty, mikä on Tiitisen lis- ta. Valtiopoliisit eri maissa tekevät seulantatutkimuksia, ketkä vierai- levat ”vihollismaissa” tai tapaavat vihollismaiden kansalaisia.

Ruotsissa pari vuosikymmentä sitten eräs kansalainen kyseli, miten välttyy joutumasta Ruotsin ”Tiit- isten listalle”. Turvallisuuspoliisista sanottiini, että vältä matkustamista vihollismaihin ja tapaamasta niiden kansalaisia. Ruotsin eräs keskusta- puolueen ministeri vahvisti Ruot- sin hallituksen tietävän kenen puo- lella se on.

Selvin tapaus käy ilmi Mats Du- mellin kirjasta ”Minä vakooja”. Kir- jassaan hän kertoi kuulusteluis- sa olleen Huvudstadsbladetin toi- mittajan mukana. Hän oli tavannut neuvostoliittolaisen virkailijan, jo- ta Supo väitti tiedustelijaksi. Tutki- van journalistin tulee kerätä tieto- ja useilta tahoilta. Hän sanoi tavan- neensa noin 50 CIA-agenttia, mutta ne olivat ”ystävällisestä maasta”. Sik- si Supolla ei ollut mitään erikoista mielenkiintoa. Tietysti Supo vakoi-

lee myös ”ystävällisiä maita”. Siel- tä voi vahingossa tulla jotain hyö- dyllistä.

Mikä sitten on ”Tiitisen lista”? Se on juorulista, jolla peloitellaan kansalaisia, etteivät tapaisi vihol- lismaan kansalaisia. Miksi poliiti- kot kuitenkin haluavat tapailla eri maiden kansalaisia? Siitä, että he haluavat henkilökohtaisesti tode- ta erilaisia asioita. Nyt pohditaan, oliko Kalevi Sorsa listalla. Aivan var- masti, mutta hän ei ollut mikään ri- kollinen, vaan Supon vainoharho- jen uhri. DDR ei ollut agressiivinen valtio. Sen tiedustelijat pyrkivät vä- littämään rehellistä tietoa omasta maastaan. Vihollinen oli Länsi-Sak- sa, joka parikymmentä vuotta sitten miehitti DDR:n Gorbatsovin avulla. Nyt tarvitsee edelleenkin peloitella kansalaisia ja politiikkoja. Valtame- diat tukevat näitä peloitelluja. Jos kyseessä olisi rikos, niin silloin olisi myös uhri, mitä ei ole koskaan pystytty todistamaan eikä pystytä.

Wäinö Pietikäinen
Entinen Ruotsi-DDR-seuran jäsen

Ala-arvoinen näytelmä

Kansanedustajat, ay-johtajat, työntajakapitalistit ja muut lä- hinnä parasiittiluokkaan kuulu- vat järjestävät meille huveja sil- loin tällöin. Tosin ei ilmaisia mut- ta huveja kuitenkin.

Kuluvan kuun aikana on neu- voteltu raameja, lakkoiltu muuta- ma päivä ja sitten taas tehty sopi- muksia hymyssä suin. Näytelmän osajaot ja teatterin väliajat ja lop- puhuipennus, kaikki olivat etukä- teen sovittuja. Kun työnantajaka- pitalistit tekivät sopimustarjouksen SAK:n johtajakin aivan järkyttyi. Ei- hän tuolla korotuksella mitään so- pimusta synny, lakkoonhan tämä johtaa. Näytelmän mukaan johta- jien tulikin olla vihaisia ja järkyt- tyneitä, saattaisi työkinsa jopa uskoa heidän olevan tosissaan. Sitten tuli uusi esitys sovittelijan taholta. Sen oli sovittelija asettanut alakanttiin tietäen ettei sitä hyväksytä. Kentäl- tä tuli siksi vihaista palautetta, että

muutaman päivän lakon katsottiin olevan tarpeellisen, paineen pur- kua siis.

Sovittelijalla oli suunniteltu nostovara sopimukseen ja kans kum- maa nythän se kelpasikin ay- pam- puille. Ei puhettakaan, että sopi- mus olisi asetettu jäsenäänestyk- seen. Historia sittenkin taas toisti itseään, Metalliliitto teki taas huo- noimman sopimuksen. En usko raa- mien ja muitten keksintöjen kelpaa- van ainakaan Rakennusliitolle eikä AKT:lle sen kummemmin kuin Meri- miesunionillekaan. Raamisopimuk- sella oli pelkästään tarkoitus pelas- ta demariministerien kasvot. Mo- nen ammattiliiton tilanne on epä- demokraattinen, jäsenistö ja joh- tajat askeltavat eri tahtiin. Moinen meno ei onnistu missään muual- la kuin Suomessa. Olisi siis kirveel- lä paljon töitä.

Reino Welling Jämsänkoski

euroon, 5 340 euroon asukasta kohden. Olisi hyvä tietää mistä Ka- tainen-Urpilainen ottavat moisen summan?

Mm. rahamarkkinoiden riskienhallinnan konsultti Urho Lampinen sanoo, että viidessä luottamuspujan euromaassa velkaa on yli 4200 miljoonaa euroa. Englantilaiset eivät kuulu euro-alueeseen eikä siten tähän vakuuspuuhaankaan. He ovat ulkopuolisia, mutta EU-maana he ovat arvioineet, että vakinaisen rahoitusvakuuden pääomina pitäisi olla vähintään 2000 miljardia euroa. Siitä Suomen osuus olisi huikeat 35-40 miljardia euroa.

Olkoon miten tahansa, niin pankit ovat Euroopassa sellaisella ryöstöretkellä, että vastaavaa ei ole nähty. Kaikki viittaa siihen, että Suomen hallitusta on jallitettu paremman kerran ja nyt hallitus yrittää jallittaa meitä, sinua ja minua. Asia on sitä parempi, kun se ei kerro, onko Suomi menossa mukaan todella suureen vakinaiseksi suunnitellun EVM:n rahoittajaksi ja sitä mukaa EU:n liittovaltioon. (KK)

Suomen työväenpuolue kunnallis- vaaleissa 2012

Kuntien palveluja ei tule yksityistää

Kansalaiset ovat aiemmin pääosin olleet tyytyväisiä kunnan tuottamiin peruspalveluihin. Näitä toimintoja on kuitenkin heikentänyt niiden yksityistäminen tai palveluiden ulkoistaminen yksityisille.

Julkisten palveluiden yksityistäminen on pahimmillaan raakaa kuntalaisten rahastamista. Kunnan palveluiden yksityistäminen ja niillä rahastaminen johtaa ihmisten eriarvoistamiseen. Se tuo mukanaan heikoimmassa asemassa olevien, ennen kaikkea köyhien, työttömien ja eläkeläisten sulkemisen ulos ihmisoikeuksiin kuuluvista perusoikeuksista.

Päämääränä täystyöllisyys

Hyvinvointi luodaan työllä. Siksi korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat keskeinen perusta hyvinvoinnille. Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen on keskeinen osa korkeaa työllisyyttä samalla kun korkea työllisyys koko yhteiskunnassa turvaa rahoituspohjan kunnallisille palveluille kuten myös muulle sosiaaliturvalle.

Kuntien mielivaltaiset yhdistämiset eivät palvele kuntalaisia

Kyse on julkisten palveluiden - mahtavan potentiaalisen bisneksen - avaamisesta yksityiselle voitontavoittelulle. Kuntien mielivaltaisille yhdistelemisille ei ole taloudellisia perusteita. Tilastotietojen mukaan 170 pienimmän kunnan osuus kuntien kokonaismenoista on ainoastaan 3% . Näiden pienten kuntien yhdistämisellä ei siten ole mitään merkitystä, jos oikeasti haettaisiin säästöjä.

Terveystenhoito, vanhukset ja vammaiset

Terveystenhoito tulee säilyttää julkisena palveluna, jolloin demokraattinen valvonta takaa sen laadun. Viime aikoina vanhustenhoidossa esiintyneet ongelmat ovat nousseet räikeinä esiin. Tässäkin rahan ja hoitajien puute on keskeinen tekijä. Meidän on kunnioitettava vanhuksiamme ja annettava heille ihmisarvoinen elämä niin kauan kuin heillä elämää on jäljellä.

Myös vammaisten asemaa on parannettava. Nykypolitiikan tuloksena synnytetty yhteiskunnallinen ilmapiiri on kovettanut joidenkin ihmisten asenteita vammaisiin. Yhteiskunnan oikeudenmukaisuus mitataan sillä, kuinka se suhtautuu heikoimpiinsa.

Asumiskustannukset alas

Asumiskustannuksia ovat vuosien mittaan nostaneet rakennusliikkeiden ja kiinteistövälittäjien voitot, asumisen verottamisen lisääminen ja lainanhoitokustannukset. Sotien jälkeisestä aravalainajärjestelmästä on luovuttu ja tilalle ovat tulleet lähes yksinomaan pankkilainat. Pankit kohtelivat työttömiksi ja konkurssiin joutuneita asiakkaitaan 1990-luvun laman aikana törkeän kovakouraisesti myymällä asunnot alhaisiin hintoihin ja velat jäivät.

Asumisen verotusta on lisätty nostamalla kiinteistöveroja, ulotamalla 23 %:n arvonnäisävero asumiskustannuksiin (lämpö, sähkö, vesi, huoltopalvelu), rajaamalla asuntolainojen korkojen verovähennys-oikeutta ja nostamalla energian

STP järjesti syysseminaarinsa 22.10.-11 Hauholla. Katsauksen yhteiskunnan taloudelliseen ja poliittiseen tilaan esitti Pekka Tiainen. Laajan kunnallisvaaliohjelmaluonnoksen esitteli Reijo Katajaranta. Tammiin presidentinvaaleja käsitteli puheenvuorossaan Antti Siika-aho. EU:n ”vapaaan liikkuvuuden” periaatteen yhteyttä ihmisten hyvinvointiin sekä tiedotustoimintaa käsitteli Heikki Männikkö. Tiivissä keskustelussa käsiteltiin yhteiskunnan poliittista tilannetta, kunnallisvaalitavoitteita sekä STP:n toimintataktiikkaa. Kunnallisvaalien osalta päätettiin jatkaa ohjelman kehittelyä ja hyväksyttiin julkaistavaksi mini-ohjelma. Hallitukselle jätettiin kehiteltäväksi seminaarille esitetty asiakirja ”Suomessa on liian suuria kuntia”. Presidentinvaalien osalta hyväksyttiin arvio, jossa esitettiin yleisdemokraattisten voimien yhteistyötä EU-kriittisen ja NATO-vastaisen ehdokkaan tukemiseksi.

Kuva: Heikki Männikkö

valmisteveroja. Asumiseen kohdistuvia veroja tavallisessa perusasumisessa tulee vähentää.

Maankäyttö ja asuminen

Kaupunkirakennetta on suunniteltava siten, että liikenne julkisilla kulkuvälineillä tulee mahdollisimman helpoksi. Samoin työpaikkojen ja asuntojen tulee olla riittävän lähellä toisiaan.

Maankäytön suunnittelussa on ensisijaisesti huomioitava ympäristökysymykset ja alueiden viihtyisyys. Kuntalaiset tarvitsevat virkistysalueita, puistoja ja rantoja, sekä erilaisia harrastusmahdollisuuksia.

Energia, ympäristö ja jätehuolto

Uusiutuvien energialähteiden käytön lisääminen on keskeinen keino fossiilisista polttoaineista aiheutuvien haittojen vähentämiseksi. Bioenergian käytön lisääminen piristää myös aluetaloutta, mikäli tarvittava biomassa voidaan hankkia lähialueilta. Tällä on työllistävä vaikutus keskittämiseen tähtäävästä aluepolitiikasta kärsivillä alueilla.

Jätteen määrän vähentäminen on jätehuollon keskeisin päämäärä. Lähtökohtana tulee olla, että teollisuus itse pyrkii tuottamaan jo tuotantoketjun alkupäässä mahdollisimman vähän luonnossa hajoamatonta pakkaus- ym. ympäristöjätettä. Kierrätyksellä säästetään rajallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätekuormitusta.

On pidettävä huolta aluepolitiikasta ja koko maan tasa-arvoisesta kohtelusta

Väen pakkautuminen Helsingin seudulle ja muutaman muun kau-

pungin ympäristöön merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on täysin epäonnistunut. Se merkitsee sitä, että vastaavasti Suomi maaseuduilla autioituu.

Suomi on pinta-alaltaan laaja maa. Lainsäädännöllisesti on turvattava ja mahdollistettava, että koko maan alueella on kaikissa kunnissa mahdollisuus asua kunnan sijainnista riippumatta. Esimerkiksi sähkön hinnan tulee olla sama asuinpaikasta riippumatta. Tietoliikenneyhteys on jokaisen kansalaisen oikeus.

Ulosottojen ja perinnän ryöstäytymisen pysäyttäminen

Nykyisellään pienituloisuus on aiheuttanut, että ulosotot ja perinnät ovat paisuneet satoja tuhansia suomalaisia koskevaksi asiaksi. Tällä aiheutetaan ihmisille ahdistusta ja tukehdutetaan oikeuslaitoksen toimivuus. Järjestelmä tulee nyky-muodossaan laittaa täysremonttiin ja vapauttaa ihmiset ahdistelulta.

Vallan keskittämisestä ja väärinkäytöstä kansalaisvaikuttamiseen

Tavalliset kuntalaiset joutuvat kohtaamaan kunnan tekemät päätökset ilman mahdollisuuksia vaikuttaa niihin suoraan. Vaalien kautta vaikuttaminen on välttämätöntä, muttei riittävää.

Ratkaisuna näihin ongelmiin tulee alkaa aktiivisesti kehittää lähidemokratiaa ja alhaalta ylöspäin suuntautuvan vaikuttamisen muotoja. Pienten kuntien lakkauttamisen on vastoin lähidemokratian vahvistamista. On päinvastoin edettävä kuntien yhteistyötä kehittäen ja rakentaen uudenlaiseen lähidemokratiaan.

STP, Hauho 22.10.2011

Kunnallisvaalit 2012

Jos olet kiinnostunut STP:n kunnallisvaaliehdokkuudesta, niin tulosta suostumuskäytännöksi STP:n sivulta os. <http://www.tyovaenpuolue.org/kunnallisvaalisuostumus.pdf>. Palauta täytetty käytännöksi os. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B, 06650 Hamari. Muut yhteystiedot: Puhelin 040 5523 099, sähköposti kalevi.wahrman@pp.inet.fi Laita mukaan erillinen lappu, missä ovat osoitteesi, sähköpostisi ja puhelinnumerosi. Kaikki muutkin tiedustelut voit kysyä ”Kallelta”.

Kiina rakentaa yhteistyötä jatkuvan sotilaallisen uhan alla (Kominformin uutiskooste)

Kiinan merkitys maailmanluokan suurvaltana kasvaa koko ajan. Se rakentaa yhteistyötä erityisesti kehittyvien maiden kanssa tasavertaisuuden pohjalta ja molempipuoliset edut huomioiden. Tämä politiikka saa maailmanlaajuisesti kiitosta, sillä Kiinan kasvu ei perustu siirtomaasodille, imperialistiselle raaka-ainevarojen ryöväämiselle tai alistamiselle. Kiinan nousu näkyy luonnollisesti Itä-Aasiassa. Ase-mansa uhatuksi tunteva USA pyrkii kaikin keinoin turvaamaan etunsa alueella. Siksi se aseistaa Taiwania ja Etelä-Koreaa pyrkien näin luomaan jännitteitä Kiinan ja alueen maiden välille.

Pohjois-Korea ja Kiina allekirjoittivat merkittäviä yhteistyösopimuksia

Pjongjang, 23.10. (KCNA) -- Useita merkittäviä Korean demokraattisen kansantasavallan ja Kiinan kansantasavallan kahdenvälisiä yhteistyösopimuksia, mukaan lukien talouden ja teknologian yhteistyösopimus, allekirjoitettiin sunnuntaina Pjongjangissa pidetyssä juhlatilaisuudessa. Läs-nä juhlatilaisuudessa olivat mm. Pohjois-Korean varaulkomaankauppaministeri Ku Pon Thae, pohjoiskorealais-kiinalaisen yhteisyritys- ja investointikomitean varapuheenjohtaja Jong Jinsong sekä Korean demokraattisen kansantasavallan hallituksen sihteeristön varajohtaja Ri Yong Sok. Kiinaa edustivat tilaisuudessa mm. varakauppaministeri Chen Jian ja Pekingin Pjongjangin lähetystön talous- ja kauppa-attasea Wang Zhilin. Asiakirjat allekirjoittivat Pohjois-Korean hallituksen nimissä Ku Pon Thae ja Jong Jin Song sekä Kiinan hallituksen valtuuttamana Chen Jian.

Kiina raivostui jälleen USA:lle sisäisiin asioihinsa puuttumisesta

Peking, 19.10. (Xinhua) -- Kiina huomautti keskiviikkona jälleen kärkevästi Yhdysvaltain kongressin Kiina-komission viime viikolla julkaisemassa vuotuisessa raportissa Kiinan sisäisiin asioihin kohdistamasta arvostelusta. ”Niin kutsuttu komissio katselee Kiinaa omien värillisten silmälasiansa lävitse, vääristelee selviä faktoja ja sekaantuu siten Kiinan sisäisiin asioihin. Kiina vastustaa jyrkästi tällaista menettelyä”, sanoi Kiinan ulkoministeriön tiedottaja Jiang Yu keskiviikkona julkaistussa lausunnossaan. ”Vaadimme Yhdysvaltoja lopettamaan tällaisten Kiinan ja Yhdysvaltain välisiä suhteita vahingoittavien virheellisten raporttien julkaisemisen”, sanoi Jiang. Kiina on edistynyt merkittävästi ihmisoikeusasioissa, demokratian ja yleisen lainsäädännön kehittämisessä, mikä on yleisesti tiedossa ja helposti havaittavissa, jos vain haluaa nämä asiat nähdä, hän painotti.

Ecuador ja Kiina allekirjoittivat luottosopimuksen vesivoimalan rakentamisesta

Peking, 18.10. (Prensa Latina) -- Ecuador ja Kiina allekirjoittivat tiistaina sopimuksen 672 miljoonan dollarin lainasta, joka kohdistetaan Sopladoran vesivoimalan rakentamiseen. Voimalan rakentamisella tähdätään erityisesti alueelliseen kehitykseen ja köyhyyden poistamiseen, sanoi Ecuadorin strategisten tuotannonalojen ministeri Jorge Glass. Uusi voimalla säästää vuositasolla 270 miljoonaa dollaria, hän kertoi. Kiinan ulkomaankauppapankin (Export-Import Bank of China, Exim Bank) kanssa nyt allekirjoitettu sopimus edesauttaa ratkaisevasti Ecuadorin uusliberalismin kautena investointien puutteesta pahasti taantuneen energiasektorin rakentamista, totesi Glass. Voimalan valmistuttua suunnataan sen avulla öljyn tuonnista vapautuvat rahavarat Ecuadorin yleisen infrastruktuurin rakentamiseen, eri tuotannonalojen kehittämiseen, kampailluun köyhyyttä vastaan ja elintason nostamiseen siten kuin tavoitteet Ecuadorin kansanvallankumouksessa on asetettu, sanoi ministeri. Muiden saavutustemme ohella olemme jo saavuttaneet Latinalaisen Amerikan alhaisimman työttömyysasteen, mikä näkyy erityisesti alkuperäisasukkaiden työllistymisenä, huomautti Glass.

Kiina ja Vietnam vahvistavat sotilaallista yhteistyötään

Peking, 15.10. (Xinhua) -- Kiinan kansantasavalta ja Vietnamin sosiaalistinen tasavalta lupasivat lauantaina antamassaan yhteisessä julkilausumassa vahvistaa sotilaallista yhteistyötään. Kiina ja Vietnam tulevat tehostamaan yhteyksiä maiden asevoimien korkean tason upseereiden kesken, ylläpitämään jatkuvaa varapuoistusministeritason keskustelua, edistämään maiden puolustusministeriöiden välisen ”kuuman linjan” rakentamista ja siihen liittyvän henkilöstön kouluttamista sekä kehittämään yhteydenpitoa Kiinan kansan vapautusarmeijan ja Vietnamin kansanarmeijan alemman päällystön välillä. Julkilausumassa kerrottiin myös pilottiprojektista, jonka puitteissa järjestetään partiointi maiden yhteisellä rajalla ja Beibun lahdelta. Lisäksi maat tulevat järjestämään keskinäisiä laivastovierailuja, ilmenee julkilausuman tekstistä. Kiinan ja Vietnamin yhteinen julkilausuma annettiin Vietnamin kommunistisen puolueen pääsihteerin Nguen Phu Trongin 11. - 15.10. 2011 tapahtuneen Kiinan-vierailun päätteenä. Vierailukutsun oli esittänyt Kiinan kommunistisen puolueen pääsihteerin ja Kiinan kansantavallan presidentti Hu Jintao.

Kiina vastustaa jyrkästi USA:n senaatin päätöstä aloittaa Kiinaa koskeva keskustelu.

Peking, 4.10. (Xinhua) -- Kiina ilmaisi tiistaina jyrkän vastalauseensa sen johdosta, että Yhdysvaltain senaatti on hyväksynyt keskustelun aloittamisen ”Kiinan valuuttamanipuloinnista”. Tällainen menettely loukkaa Maailman kauppajärjestön (World Trade Organization, WTO) säännöstöä ja vahingoittaa Kiinan ja Yhdysvaltain välisiä suhteita, sanoi Kiinan ulkoministeriön tiedottaja Ma Zhaoxu tiistaina julkistetussa lausunnossa. On yleisesti tiedossa, ettei maittemme välisen kaupan epätasapaino johdu Kiinan valuuttan kurssista, totesi Ma. Kiina vaatii tiettyjä yhdysvaltalaisia senaattoreita suhtautumaan rationaalisesti kiinalais-yhdysvaltalaisiin kumppaakin osapuolta hyödyttäviin suhteisiin, luopumaan protektionismista ja lopettamaan Kiinan painostamisen käyttämällä siihen Yhdysvaltain kansallista lainsäädäntöä, hän painotti. Yhdysvaltain senaatti hyväksyi Kiinaa koskevan keskustelun aloittamisen äänin 79-19.